

MGR. RENATA VESELÁ

**PROJEKČNÍ ATELIER PRO DOKUMENTACI,
PRŮZKUM A OBNOVU HISTORICKÝCH STAVEB**

Komenského 100, 507 71 Miletín, tel.: 773 930 755, e-mail: virakocha@centrum.cz

Nedestruktivní stavebně-historický průzkum textová část

Bývalá vila Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem

Kraj: Královéhradecký

Bývalý okres: Trutnov

Obec: Dvůr Králové nad Labem

Číslo popisné: 1620

Parcelní číslo: st. 1943

Rejstříkové číslo památky v ÚSKP: 17266/6-5045

Objednatel: Město Dvůr Králové n. L.

Zpracovatelé: Ing. Miloš Kudrnovský

Mgr. Renata Veselá

Ing. Tereza Kohlová

Termín dokončení: září 2020

Obsah

1. Anotace.....	4
2. Úvod.....	5
3. Dějiny objektu.....	6
3.1 Rodina Sochorů.....	6
3.2 Zdeněk Sochor.....	7
3.3 Dějiny areálu vily Zdeňka Sochora.....	8
4. Prameny, mapy a plány, ikonografie, edice pramenů, literatura.....	14
4.1. Prameny	14
4.2. Mapy a plány.....	15
4.3. Ikonografie.....	18
4.4. Edice pramenů, literatura.....	20
5. Rozbor areálu.....	22
5.1. Celková situace.....	22
5.2. Vila.....	22
5.2.1. Exteriér objektu.....	22
5.2.2. Interiér objektu.....	28
5.3. Kotelna - dílna.....	58
5.3.1. Exteriér objektu.....	58
5.3.2. Interiér objektu.....	59
5.4. Drobné užitné stavby.....	60
5.5. Vjezdová brána a oplocení pozemku.....	61
5.6. Hřiště.....	62
5.7. Krypt.....	62
5.8. Dláždění a modelace terénu.....	62
5.9. Vegetace.....	63
6. Stavební historie.....	64

7. Uměleckohistorické hodnocení.....	78
8. Nejhodnotnější detaily a jejich soubory.....	80
9. Závady.....	82
10. Náměty.....	83
11. Seznam obrazové a plánové přílohy.....	84
11.1. Plány a návrhy.....	84
11.2. Ikonografie.....	89
11.3. Fotografická dokumentace.....	90
11.4. Grafické vyhodnocení.....	94

1. Anotace

Standardní nedestruktivní stavebně-historický průzkum (dále jen SHP) vily Zdeňka Sochora (okr. Trutnov) byl zpracován v průběhu roku 2020. Součástí předkládaného SHP není pouze samotná stavba, ale celý obytný areál.

Funkcionalistickou vilu továrníka Zdeňka Sochora navrhl architekt Josef Gočár v roce 1928. Na jejím návrhu a realizaci se podílel architekt Josef Grus, který v té době v Gočárově ateliéru působil. Stavbu vily provedl dvorský stavitel Karel Jarolímek. Práce byly dokončeny v roce 1930.

Zdeněk Sochor uprchl před druhou světovou válkou do zahraničí. V roce 1946 byla továrna a snad i vila začleněna do národního podniku Textilní tiskárny, úpravny a barevny, Dvůr Králové nad Labem, později pojmenovaného Tiba, n.p. V průběhu pozdějších let byl objekt adaptován pro potřeby zde sídlícího Lesního závodu a následně pro potřeby Domu dětí a mládeže. Vnější vzhled funkcionalistické vily byl úpravami spočívajícími v nízkých přístavbách, nových omítkách,... značně poznamenán. Vnitřní dispozice objektu byla upravena recentními dozdívkami. Bourací práce se naštěstí tomuto unikátnímu privátnímu sídlu se s výjimkou západní terasy spíše vyhnuly.

Průzkum byl zpracován dle platné Metodiky stavebně historického průzkumu vydané Národním památkovým ústavem v roce 2015.

2. Úvod

Standardní nedestruktivní stavebně-historický průzkum (dále jen SHP) byl zpracován v roce 2020.

V době realizace SHP byly všechny prostory vily přístupné. Objednavatel průzkumu zajistil rovněž pracovníkům provádějícím SHP přístup do bývalé garáže. Podkladem pro zpracování SHP byly archivní prameny, zaměření areálu vyhotovené Ing. Milošem Kudrnovským v Projekčním ateliéru pro dokumentaci, průzkum a obnovu historických staveb, fotodokumentace a místní šetření autorů.

Vzhledem k charakteru a stáří objektu je grafické znázornění stavebního vývoje a památkového hodnocení spojeno do jednoho plánu. Původní konstrukce a prvky jsou označeny jako hodnotné, nepůvodní konstrukce a prvky jako nevhodné.

Standardní SHP nenahrazuje závazná vyjádření příslušných památkových orgánů a organizací ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb.

Stavebně historický průzkum je duševním vlastnictvím uvedených autorů.

3. Dějiny objektu

3.1 Rodina Sochorů

Město Dvůr Králové nad Labem procházelo na konci 19. století a v první polovině 20. století nebývalým rozvojem neodmyslitelně spojeným s rozvojem zdejšího textilního průmyslu.¹ Jedním z předních textilních továrníků byl Josef Sochor, syn žlunického chalupníka. Josef po úspěšném studiu na průmyslové škole v Liberci působil několik let v textilních továrnách, kde získával nezbytné zkušenosti a kapitál, aby si roku 1904 založil vlastní mechanickou tkalcovnu na Zálabí. Roku 1908 měla již mechanická tkalcovna a úpravna zaměstnávat 180 lidí. Téhož roku se Josef Sochor po zahraniční studijní cestě rozhodl svůj podnik rozšířit o tiskárnu. Rozvoj firmy na čas pozastavila první světová válka. Po jejím skončení došlo k dalšímu firemnímu rozkvětu. Ve třicátých letech, kdy byla textilní továrna na svém největším vzestupu, vyrobila denně celkem 105 km látek. V roce 1930 byl podnik přetransformován na veřejnou společnost, přičemž společníky Josefa Sochora se stali tři z jeho pěti synů – Zdeněk, Josef Stanislav a Robert. V létě následujícího roku starý pan továrník zemřel a vedení zavedené firmy se již plně ujali Zdeněk a Josef Stanislav Sochorovi. V roce 1932 se k nim pak připojil jejich nejmladší bratr Pavel.²

V době rozkvětu textilního podniku rodina Sochorů podporovala místní spolkovou činnost, tkalcovskou školu, gymnázium, Církev československou aj. Roku 1926 stál Josef Sochor dokonce s Tomášem Baťou u zrodu Československého národního komitétu pro vědeckou organizaci.³

Ještě před první světovou válkou se manželé Sochorovi seznámili s manželi Kyselovými. Na počátku 20. let navrhl František Kysela svému příteli, továrníku Sochorovi, výzdobu a vybavení představované vily. Rovněž mu navrhl několik originálních dezénů potištěných textilií, firemní značky, etikety aj. František Kysela je společně s Pavlem Janákem autorem realizovaného návrhu hrobky rodiny Sochorů ve Dvoře Králové nad Labem.⁴ Dalším umělcem úzce spjatým s rodinou Sochorů byl sochař Otto Gutfreund, synovec Josefa Sochora. Mnoho jeho prací se také ocitlo v majetku této továrnické rodiny – Otto Gutfreund krom jiného vyrobil busty Josefa a Pavly Sochorových. Pravděpodobně prostřednictvím svého přítele Františka Kysely se Josef Sochor seznámil s předními osobnostmi československé umělecké scény a stal se jejich mecenášem. Do svého působiště ve Dvoře Králové tak přivedl architekty Josefa Gočára, Josefa Gruse, Pavla Janáka, Karla Jarolímka aj. Řada předních československých výtvarníků se podílela na originální textilní výrobě (návrhy textilních vzorů). Mezi spolupracovníky patřili např. Jiří Trnka, Karel Svolinský, Toyen, Josef Čapek, Alois Fišárek, Antonín Kybala či Alois Wachsmann. Dalšími přáteli byli např. básník Jaroslav Seifert, hudební vědec Zdeněk Nejedlý či keramik Otto Eckert.⁵

¹ Dusil, Lubomír. Stručný přehled dějin královédvorské textilní výroby. Dvůr Králové nad Labem: Tiba, 1988. 36 s.

² Havlík, Vlastimil. 1904-2004: k osobnosti zakladatele firmy Josef Sochor, Textilní závody, Dvůr Králové nad Labem a ku příležitosti 100 let závodu 13 Zálabí akciové společnosti TIBA, Dvůr Králové nad Labem (původně Josef Sochor). Česká Skalice: Textilní muzeum, 2004. 20 s.; Havlík, Vlastimil. Josef Sochor, Podnikání a podnikatelé v dějinách východních Čech. 2002 2002, s. 79 - 93.

³ Ibid.

⁴ Neuveden. Textilní obzor, roč. 39, č. 4, Praha 1941, s. 181-185.

⁵ Stadler, M. Počátek spolupráce textilních výtvarníků s textilním tiskem. Tvar, roč. 2, Praha 1949, s. 234-246; Havlík, Vlastimil. Marius Stadler Příspěvek k osobnosti zakladatele textilního muzea.. Z dějin textilu,

Synové Josefa Sochora se snažili textilní výrobu racionalizovat a intenzifikovat. V druhé polovině 30. let obsáhli celý výrobní proces od zpracování surové bavlny až po potisk tkanin. V letech 1938-1939 zaměstnávala továrna 1600 dělníků a úředníků. V druhé polovině 30. let se bratři Sochorovi rozhodli investovat v zahraničí a v severoirském Belfastu založili filmovou tiskárnu a tkalcovnu. Počátek úpadku firmy je svázán s rokem 1939, kdy členové rodiny Sochorů nemohli doložit ze strany matky svůj nežidovský původ. V roce 1941 byl podnik definitivně Němci zabaven a pronajat německé firmě Junkers, která vyráběla vojenská letadla. Zdeňku Sochorovi se i s rodinou podařilo včas odcestovat do Belfastu. Bratři Josef Stanislav a Pavel byli odvezeni do koncentračních táborů, kde zemřeli.

Po německé správě byla postupně v továrně obnovována textilní výroba. V roce 1946 byla firma začleněna do národního podniku Textilní tiskárny, úpravny a barevny, Dvůr Králové nad Labem, později pojmenovaného Tiba, n.p.⁶

3.2 Zdeněk Sochor

Zdeněk Sochor, nejstarší syn Josefa Sochora, se narodil v roce 1898 v Letovicích.⁷ Obecnou a měšťanskou školu absolvoval již ve Dvoře Králové nad Labem.⁸ Následně nastoupil na C. k. vyšší reálné gymnázium Františka Josefa ve Dvoře Králové a poté na C. k. Státní průmyslovou školu v Praze – vyšší oddělení chemické.⁹

V roce 1921 se stal prokuristou v otcově tkalcovně.¹⁰ Mnohdy se však jejich názory na vedení podniku lišily. Zdeněk v rámci svých pracovních povinností často jezdil na obchodní cesty do zahraničí, kde získával nové zkušenosti. V roce 1923 podnikl i se svým otcem cestu do Francie a Holandska. O dva roky později již sám odjel do Londýna, aby zde prozkoumal možnosti tamějšího trhu. Ještě téhož roku (30. listopadu) odcestoval do Ameriky, kde navštěvoval textilní továrny, cestoval a seznamoval se i s místním společenským životem. Do vlasti se vrátil až 1. září následujícího roku.¹¹

12. května 1930 se Zdeněk Sochor oženil. Jeho ženou se stala Eliška Anna Hanlová. Po smrti Josefa Sochora v roce 1931 se ujal společně se svým bratrem Josefem Stanislavem vedení továrny. Manželům se narodili dva synové - Pavel Sochor (*1993) a Zdeněk Sochor (*1935). Před druhou světovou válkou odešel Zdeněk i s rodinou do severoirského Belfastu, kde vlastnil tiskárnu a tkalcovnu. Zatímco manželé se později odstěhovali do Švýcarska, jejich synové zůstali žít v Belfastu.¹²

supplementum 4. Dvůr Králové nad Labem 1986. 27 s; Havlík, Vlastimil. Alois Wachsmann – výtvarný poradce pro textilní tisk. In: Pohledy do minulosti – Disserationes historicae 2. Hradec Králové 1994, s. 87-102.

⁶ Havlík, Vlastimil. 1904-2004: k osobnosti zakladatele firmy Josef Sochor, Textilní závody, Dvůr Králové nad Labem a ku příležitosti 100 let závodu 13 Zálabí akciové společnosti TIBA, Dvůr Králové nad Labem (původně Josef Sochor). Česká Skalice: Textilní muzeum, 2004. 20 s.; Havlík, Vlastimil. Josef Sochor, Podnikání a podnikatelé v dějinách východních Čech. 2002 2002, s. 79 – 93; Dusil, Lubomír. S panem Sochořem o firmě Sochor i o Tibě. Zpravodaj Tíby, roč. 33, č. 7-8. Dvůr Králové nad Labem 1990; Bělovská, Libuše. 100 let závodu Zálabí. In: Královédvorské listy XIV. č. 9, s. 2.

⁷ Holeček, Otto. Z historie firmy Sochor – II. In: Královédvorské listy VIII, 1998, č. 1, s. 2.

⁸ Vysvědčení Zdeňka Sochora 1906-1909, rodina Sochorů, inv. č. 39/2008, Městské muzeum ve Dvoře Králové nad Labem.

⁹ Vysvědčení Zdeňka Sochora 1909-1919, rodina Sochorů, inv. č. 41-46, 50-53/2008, Městské muzeum ve Dvoře Králové nad Labem.

¹⁰ Holeček, Otto. Z historie firmy Sochor – II. In: Královédvorské listy VIII, 1998, č. 1, s. 2.

¹¹ Deník Zdeňka Sochora, rodina Sochorů, inv. č. 68/2008A, Městské muzeum ve Dvoře Králové nad Labem.

¹² Kuhnová, Kristýna. Továrnická rodina Sochorů ze Dvora Králové nad Labem a její spolupráce s českými umělci v době mezi světovými válkami. Bakalářská práce, 2011, s. 22.

3.3 Dějiny areálu vily Zdeňka Sochora

Pro stavbu své vily si továrník Zdeněk Sochor vybral svažité pozemek s terasou v jeho nejvyšší části. Pozemek se nacházel severně od centra města Dvora Králové nad Labem. Jeho plocha byla v únoru 1928 zaměřena Ing. Karlem Kastelem (obr. 1). Nejstarší datované plány vily pocházejí z června roku 1928 (obr. 4-13). Krom nich jsou však dochovány i nedatované plány na pauzovacích papírech, které se liší jen v grafickém provedení a několika drobnostech, a proto je není možné přesně časově zařadit (obr. 5-19).

Součástí souboru plánů datovaných do měsíce června je i situace (obr. 4). Další situace měla vzniknout v srpnu téhož roku (obr. 2). V obou plánech však jižní rizalit mnohem více vystupuje z hlavní hmoty stavby. Rovněž půdorysné rozměry garáže neodpovídají pozdější realizaci. Na další nedatované situaci již vše odpovídá skutečnému provedení (obr. 3).

V archivu se rovněž dochovalo několik skic areálu vily v axonometrickém zobrazení, sádrový model domu a návrhy vnitřního vybavení (obr. 64-83). Opět se zde nacházejí různé odlišnosti. Na nejstarším zobrazení areálu vily není například schodiště při jižním průčelí orientováno souběžně s hlavním křídlem ale kolmo na něho (obr. 64; více o obrazové a plánové dokumentaci v kapitole Stavební historie).¹³

První úřední korespondence ke stavbě vily pochází z konce září roku 1928, kdy Zdeněk Sochor oznámil stavebnímu úřadu záměr postavit na pozemcích p.č. 1091/1, 1100, 1101 a 1102 rodinný dům, garáž a zahradní skladiště. Pro svolání stavební komise a získání stavebního povolení předložil úřadu stavební plány (plány z června tohoto roku).¹⁴ Komise byla svolána na 3. října 1928. Krom zástupců stavebního úřadu, investora a sousedů zde byl přítomen stavitel Karel Jarolímek. Jmenovaná komise stavbu důkladně popsala a zanesla do protokolu své připomínky:

Nález komise: Dle předložených plánů má býti postaven na označených parcelách rodinný dům v němž v souterrainu se projektuje: kuchyň, pokoj, prádelna, komora, spíž, záchod, předsíň, co součástí bytu domovníka, dále větší prádelna, lázeň, záchod, točité schody, dvě větší sklepní komory, sklep pro zahradu, sklepy, sklepy na ústřední topení a skladiště uhlí a zahradní salonek. V přízemí: obývací velká halla s přilehlou velkou jídelnou a s přípravnou jídlu, pánský pokoj, kuchyň s umývárnou, spíž, pokoj na šití, pokoj pro služku a předsíň. V I. patře: dvě ložnice, mezi nimi koupelna, dva pokoje, hostinský pokoj, pokoj pro snídani, předsíň, záchod, točité schodiště, trojramenné schodiště, terasa.

Dům projektován jest s rovnou střechou a výškově v řešení přizpůsoben stávajícímu terrainu. Villa situována jest co úplně volně stojící s vjezdem a vchodem od okresní silnice. Před villou směrem do ulice zřizují se samostatné garáže o velikosti 7,50 x 6,90m, pod nimiž v souterrainu zřizuje se zahradní skladiště. Rovněž kryt této stavby jest rovný.

Obě stavby jest úplně zděné a detailní uspořádání jednotlivých místností mezi sebou patrné z předložených stavebních plánů. Okolo tohoto nově stavěného domu terrain upravuje se na ozdobnou zahradu a sad, který do ulice ohražen bude plotem umístěným do reg. čáry. Do domu zaveden jest vodovod a domovní splašky připojí se na městskou kanalizaci položenou v okresní silnici.

¹³ Plány a obrazová dokumentace se nacházejí v těchto fondech: AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár; SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem.

¹⁴ Žádost městskému úřadu, 29. září. 1928, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

Dobrozdání znalce technického: Stavba rodinné villy i garáže, jakož i úprava terrainu okolo villy jsou technicky proveditelný za předpokladu, že splní se podmínky a zejména:

- 1) Stavba provedena budiž oprávněným živnostníkem
- 2) Pozemek před reg. čarou postoupen bud' obci bezplatně, nestalo-li se tak dosud.
- 3) Směrem do ulice v reg. čáře zřízen bud' slušný plot.
- 4) Souterrainí místnosti, pokud jsou zapuštěny do terrainu bud'tež vhodně izolovány proti vnikání zemní vlhkosti.
- 5) V souterrainu projektována předsíň bytu domovníka, budiž aspoň nepřímě větrána a osvětlena aspoň skleněnou výplní ve dveřích přilehlé kuchyně a prádelny.
- 6) Dodatečně pamatováno budiž na zřízení příchodu do bytu domovníka
- 7) Vzhledem k tomu, že dřívější terrain v okolí staveniště byl zavezen postupováno bud' při zřizování základů s největší opatrností a tak, aby dovolená namáhání základové půdy nebyla překročena.
- 8) Při navrhování železobetonových konstrukcí dbáno budiž předpisů ministerstva veřejných prací, aby dovolená namáhání železa a betonu jakož i tlak na zdivo nikde nebyly překročeny.
- 9) V projektované garáži nebud' přechováván benzin a látky lehce vznětlivé. Garáž sama zřízena bud' úplně ohnivzdorně, mējž dostatečnou ventilaci při podlaze a stropu a nebud' vytápěna obyčejnými kamny, vstup osobám nezaměstnaným bud' zakázán, právě tak jako kouření v garáži. Odpad z garáže nesmí býti sveden do kanalisace a musí míti samostatnou žumpu. Bude-li garáž osvětlena elektrickým světlem musí býti vypínače umístěny mimo garáž. Z důvodů požárních při garáži chováno bud' dostatečné množství písku a lopata, event. doporučuje se i uměle hasící přístroj.
- 10) Pokud se týče zřízení odpadu do kanalisace, požádána budiž předem okresní správní komise o svolení ku prokopání silnice.
- 11) Pozemek okolo villy směrem do ulice udržován budiž co ozdobná zahrada a sad.
- 12) Vzhledem k tomu, že mění se pozemková parcela na stavební, zaplacený bud'tež mimo obvyklých stavebních poplatků i parcelační.¹⁵

Koncem listopadu téhož roku bylo továrníkovi Zdeňku Sochorovi uděleno stavební povolení „ku stavbě rodinného domu, garáže a náhradního skladiště v ulici Zeithamerově ve Dvoře Králové nad Labem“ s podmínkami stavební komise (dobrozdání znalce technického), a to včetně zřízení trvalého chodníku v šíři a typu určeném stavebním úřadem, jenž měl být následně bezplatně převeden na obci.¹⁶

Plány, dle kterých pravděpodobně probíhala stavba, jsou datovány do října roku 1928 (obr. 23-25). Bohužel však v tomto souboru chybí plán přízemí. Jeho podoba je však zachycena i v další plánové dokumentaci (obr. 28, 30). Plány technického zařízení budovy, které mají totožné grafické zpracování a datování, jsou překvapivě starší, jelikož vykazují v půdoryse nerealizované odlišnosti (obr. 20-22). Postupně pak byly půdorysy doplňovány o dílenské výkresy a návrhy vnitřního vybavení domu. (obr. 34-63)¹⁷

¹⁵ Protokol o stavební komisi ve Dvoře Králové nad Labem, 3. října 1928, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

¹⁶ Povolení ku stavbě, 22. listopadu 1922, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

¹⁷ Plány a obrazová dokumentace se nacházejí v těchto fondech: AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár; SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem.

Návrhy vily byly již v roce 1930 otištěny v publikaci Zdeňka Wirtha o Josefu Gočárovi a v knize Moderní architektura v Československu.¹⁸

V červenci roku 1930 byla stavba hotova. 12. července byla podána žádost o kolaudaci.¹⁹ Následně byl stavebník vyzván, aby dodal „2 x *správné stavební plány*“.²⁰ V protokolu o kolaudaci je uvedeno, že stavba byla provedena se změnami oproti původním plánům. Změny byly do těchto plánů zakresleny a předloženy 27. 12. 1930 stavebnímu úřadu. Vyjmenovány jsou zde jednotlivé místnosti v domě: „*Budova obsahuje v souttarainu: obytný zahradní salonek, 2 velké a jednu malou sklepní komoru, hallu, chodbu, prádelnu, schody, byt pro domovníka obsahující: předsíň, spíž, closet, koupelnu, kuchyň, pokoj; V přízemí: velkou jídelnu s obývací hallou, panský pokoj, přípravnu jídla, kuchyň, předsíň, spíž, 2 closety, umývárnu, chodbu, schody, pokoj na šití, pokoj pro služky; Na dvoře v samostatné stavbě: v souttarainu – sklep na topivo a ústřední topení, v přízemí: garáž; V I. poschodí: 2 ložnice s koupelnou a umývárnu, snídaně, pokoj hostinský, pokoj s koupelnou, chodba, tmavou fot. komoru, schody, 2 closety, otevřenou terasu na rovné střeše a balkon.*“ Dům byl komisí prohlášen za obyvatelný.²¹ Povolení k obývání stavby a vysvědčení o dokončení stavby jsou však datovány až do počátku ledna 1931.²² Stavba měla stát celkem čtyři miliony korun.²³

Roku 1930 nechal Zdeněk Sochor postavit na pozemku p.č. 1102 drobný zděný domek na čerpadlo vody pro zalévání zahrady (obr. 84). Jelikož však započal stavět bez patřičného povolení místního stavebního úřadu, byla mu uložena pokuta 50 Kč, která byla poukázána ve prospěch místního chudinského ústavu.²⁴

V lednu 1931 požádal Zdeněk Sochor o osvobození od domovní daně na dobu 15ti let.²⁵

Vila byla v témže roce prezentována v časopisu Stavitel: „*Vila je situována na jihozápadním svahu nad městem Dvorem Královým. Z velké terasy před obytným pokojem je výhled jednak na město, jednak na Zvičinu. Obytná část vily je obrácena k východu, strana s ložnicemi k jihu. Jižní křídlo přízemí a I. patra tvoří obývací trakt; v severním traktu v přízemí je kuchyně s příslušenstvím a kulaté schodiště pro služebné; pod tímto traktem je byt domovníkův s příslušenstvím, prádelna, žehlárna a komory. V jižním křídle v přízemí jsou obytné místnosti, v patře ložnice. Přízemí je s I. patrem spojeno trojramenným schodištěm, z něhož je přístup do suterénu, kde je místnost zahradní a sklepy.*

Konstrukce je betonová kostra s výplňovým cihelným materiálem. Ústřední topení je pod garáží mimo budovu. Veškeré podlahy jsou z linolea, rovněž i oboje schodiště. Okna bronzová, zasklená zrcadlovým sklem. Překližované dveře mají železné zárubně. Veškerá světla jsou zapuštěna do stropu. Budova má vesměs elektrické hodiny, rovněž vrata jsou

¹⁸ Teige, Karel. Moderní architektura v Československu = L'architecture moderne en Tchécoslovaquie = Neues Bauen in der Tschechoslowakei. Praha: Odeon, 1930, s. 220-222; Wirth, Zdeněk. Josef Gočár. Genf: Meister der Baukunst, 1930, xvi s. 88-91.

¹⁹ Žádost o kolaudaci, 12. července 1922, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

²⁰ Žádost o stavební plány, 8. srpna 1930, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

²¹ Protokol o kolaudaci novostavby č.p. 1620, 28. prosince 1930, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620; Povolení k obývání novostavby č.p. 1620 ve Dvoře Králové nad Labem, 9. ledna 1931, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

²² Povolení k obývání novostavby, 9. ledna 1931; Vysvědčení o dokončení stavby, 11. ledna 1931, vše příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

²³ Šmídová-Janošíková, Miluše. Královédvorský závod Sochor v letech 1904-1945 (materiálová studie). In: Z historie podnikatelského textilu. Sborník příspěvků k dějinám textilní výroby v Podkrkonoší, Trutnov 1971, s. 186.

²⁴ Stavební povolení, 24. září 1930; Vyrozměnění o přestupku, 1. října 1930; vše příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

²⁵ Žádost o osvobození od daně, 15. 1. 1931.

řízena z domu elektrickým pohonem. Stěny ve vile jsou částečně ducovány, rovněž i některé části průčelí. Střešní terasa a veškeré dlažby před vilou jsou z velkých desek pískovcových z Červeného Kostelce. Nábytek v jídelně je z jasanového dřeva, sedací s rákosovými vložkami, desky stolů jsou kryty monelovým plechem; v obývacím a pánském pokoji je ořechový; v I. patře je různobarevně lakován, harmonicky se stěnami pokojů.

Celý projekt kreslil v atelieru arch. Josef Grus, který vedl i stavbu a vnitřní úpravu malování. Stavbu provedla fa. Karel Jarolímek ve Dvoře Králové.“

Text byl doplněn půdorysy přízemí a patra, vizualizací, pohledy na sádrový model a fotografiemi exteriéru a interiéru domu.²⁶ Fotografie a plány domu byly později uveřejněny i v časopisu Bytová kultura.²⁷

Zdeněk Sochor uprchl před druhou světovou válkou do zahraničí. Továrna byla pronajata německé firmě Junkers. V roce 1946 byla firma začleněna do národního podniku Textilní tiskárny, úpravny a barevny, Dvůr Králové nad Labem, později pojmenovaného Tiba, n.p.²⁸ Co se v této době dělo s vilou není známo.

Z písemností stavebního úřadu Městského úřadu ve Dvoře Králové nad Labem je zřejmé, že nejdéle od roku 1952 sídlila ve vile Správa lesního hospodářství, ředitelství Dvůr Králové nad Labem.²⁹

Se závodem lesního hospodářství jsou spojeny první známé úpravy vily (obr. 85-95). Podniku sloužil objekt jako administrativní budova a bytové jednotky pro zaměstnance. Projektová dokumentace byla vypracována v roce 1964. Zahrnuje opravy rovných střech, demontáž všech ocelových oken a osazení nových dřevěných oken, drobné vnitřní úpravy a opravu venkovních omítek. Uvedené opravy jsou zdůvodněny následujícími závadami: porušení izolace rovných střech a nefunkčnost systému starých ocelových oken - převážně posuvného systému vlivem koroze. V technické zprávě je dále uvedeno: „Vzhledem k tomu, že v železobetonovém zdivu budovy nelze otvory oken zvětšovat odsekáváním z důvodů jak konstrukčních tak ekonomických, byla volena taková okna, která vyhovují pro stávající otvory. Pouze u bývalých zasklených stěn bude provedeno zmenšení otvorů dozděním parapetního zdiva. Při montáži nových oken je třeba zachovat stávající obložení parapetů okenních otvorů, v případě jejich poškození neb nutného odstranění budou obnoveny stejným způsobem, bílými obkládačkami. Z ostatních vnitřních úprav bude provedeno odstranění visuté mezistropní železobetonové konstrukce v kanceláři v přízemí... V přízemí dále budou vybourány dveře z bytu do chodby a otvor zazděn příčkou o tl. 15 cm. Úpravy v prvním patře sestávají z rozdělení bytové jednotky na dvě bytové jednotky a to provedením oboustranné příčky se zvukovou vnitřní izolací... V kuchyni (bývalé koupelně) provede se montáž obezdění vany, umyvadla a s příslušnými rozvody, které budou vedeny po povrchu obloženého zdiva... Pokud jsou již některá okna provedena dřevěná (v suterénu) nejsou již k výměně uvažována a provedou se pouze nátěry těchto oken. Venkovní úpravy sestávají pouze z opravy všech

²⁶ Gočár, Josef. Vila p. S. Ve Dvoře Králové. In: Stavitel XII, 1931, s. 17-21.

²⁷ Bytová kultura: sborník průmyslového umění. Brno: Jan Vaněk, 1934, 2. sv.

²⁸ Havlík, Vlastimil. 1904-2004: k osobnosti zakladatele firmy Josef Sochor, Textilní závody, Dvůr Králové nad Labem a ku příležitosti 100 let závodu 13 Zálabí akciové společnosti TIBA, Dvůr Králové nad Labem (původně Josef Sochor). Česká Skalice: Textilní muzeum, 2004. 20 s.; Havlík, Vlastimil. Josef Sochor, Podnikání a podnikatelé v dějinách východních Čech. 2002 2002, s. 79 – 93; Dusil, Lubomír. S panem Sochozem o firmě Sochor i o Tibě. Zpravodaj Tiby, roč. 33, č. 7-8. Dvůr Králové nad Labem 1990; Bělovská, Libuše. 100 let závodu Zálabí. In: Královédvorské listy XIV. č. 9, s. 2.

²⁹ Určení výše nájemného v domě čp. 1620, 30. ledna 1956, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

venkovních omítek. Rozsah poškození a oprav se uvažuje do 50%, vápenoštukovou maltou s postříkem břizolitem celé plochy. Dále bude provedena generální oprava střech a střešního oplechování. Dosavadní krycí vrstvy lepenkových izolací budou strženy, podklad řádně očištěn a připraven k provedení nové krytiny.“ Součástí prací nebyla oprava poškozených opěrných zdí teras okolo budovy.³⁰

Na základě předložené dokumentace bylo v tomtéž roce vydáno rozhodnutí o přípustnosti stavby³¹. Provedená stavba byla zkolaudována v roce 1967.³²

Někdy mezi lety 1967 a 1973 byla postavena přízemní přístavba s pochozí střechou při jihozápadní straně domu (obr. 96-98). Zřízeny zde byly kanceláře a sociální zařízení. V rámci úprav bylo jedno stávající okno v suterénu přeměněno na dveře. Plánová dokumentace k této akci uložená na stavebním úřadě není datována.³³

V roce 1973 byla navržena při jihozápadní straně objektu přízemní přístavba sklad MTZ (obr. 99). Před započítím prací bylo nutné provést zemní úpravy – odebrání stávajícího svahu a demontáž stávajícího schodiště včetně kamenné zídky. Vstup do skladu měl být zřízen z exteriéru a nově zřízenými dveřmi ze stávající kanceláře. Před vstupem z exteriéru měly být osazeny schodišťové stupně, které byly předtím získány demontáží původního schodiště.³⁴ V rozhodnutí o přípustnosti stavby jsou kromě výše uvedeného skladu uvedeny úpravy v zasedací síni – výměna podlah, odsekání vlhkého zdiva, vložení svislé izolace, doplnění a oprava omítek, osazení nového okna a ventilátoru, úprava stropního podhledu, instalace elektřiny a malby.³⁵ Na konci roku 1974 byla přístavba již hotová.³⁶

Celý objekt bývalé vily včetně garáže byl v roce 1973 zaměřen (obr. 100-107).³⁷ O rok později byla v objektu provedena nová elektroinstalace.³⁸

Další zprávy se vztahují až k roku 1986, kdy byl vyhotoven nový projekt přízemní přístavby při jihozápadní části stavby (obr. 108-109). Projekt byl vypracován firmou Orgalen pro Městský národní výbor Dvůr Králové nad Labem. V této době byl v objektu umístěn Dům pionýrů a mládeže. Přístavba vybudovaná v roce 1964 byla již v dezolátním stavu a musela být demolována. Zachován měl být pouze mladší (nedatovaný) objekt voliér (přístavba při budoucím skleníku) Na jejím místě byla navržena přístavba nová, obsahující chodbu, dílny, místnost pro autodráhu a sociální zařízení. Dále měl být zbudován částečně zapuštěný skleník na místě stávající terasy, hřiště, opěrná zeď, oplocení, komunikace a venkovní kanalizace. Plocha pro hřiště měla být vyrovnána a svah nad ním zpevněn opěrnou betonovou zdí. Oplocení kolem hřiště bylo navrženo drátěné, povrch komunikace ze silničních panelů

³⁰ Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové. Administrativní budova Dvůr Králové, 1964, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

³¹ Rozhodnutí o přípustnosti stavby, 23. dubna 1964, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

³² Povolení k trvalému užívání, 19. 9. 1967, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

³³ Neuveden, nedatováno, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

³⁴ Okresní stavební podnik Trutnov, projekce. Přístavba skladu MTZ při budově č.p. 1620 ve Dvoře Králové nad Labem, 1973, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

³⁵ Rozhodnutí o přípustnosti stavby, 5. dubna 1973, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

³⁶ Zápis o převzetí stavebních prací, 23. prosince 1974, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

³⁷ Tuzar. Budova č.p. 1620, Dvůr Králové n. L., ul. Spojených národů, 1973, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

³⁸ Okresní stavební podnik Trutnov, projekce. Budova č.p. 1620, Dvůr Králové n. L., ul. Spojených národů, elektroinstalace 1973, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

uložených do štěrkového lože.³⁹ Stavební povolení bylo vydáno 17. listopadu téhož roku.⁴⁰ Provedená stavba byla zkolaudována 30. 1. 1989.⁴¹ V témže roce byla prováděna rovněž rekonstrukce kotelny. Provedeno bylo nové vyždění komína, opraven byl střešní plášť a fasádní omítka.⁴²

V roce 1990 odkoupilo město dřevěnou montovanou chatku a umístilo ji v jihovýchodním koutě zahrady na plató z dřevěných prachů s betonovou mazaninou. Objekt měl sloužit jako letní klubovna.⁴³

Roku 1993 byl byt v hospodářské části domu přeměněn na mládežnickou ubytovnu.⁴⁴

Oprava ploché střechy (střešní terasy) včetně nové tepelné izolace byla povolena v roce 2009 s tím, že na opravu bude použita střešní hydroizolační folie tmavě šedočerné až černé barvy.⁴⁵

³⁹ Orgalen. Přístavba dílen a výstavba hřiště DPM Dvůr Králové n. L., 1986, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁴⁰ Stavební povolení, 17. listopadu 1986, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁴¹ Kolaudační rozhodnutí, 30. ledna 1989, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁴² Zápis z kontrolního dne, 20. července 1989, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁴³ Ohlášení drobné stavby, 3. dubna 1990, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁴⁴ Změna účelu užívání, 17. února 1993, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁴⁵ Rozhodnutí odboru ŠKS, 24. března 2009; Souhlas s ohlášenými udržovacími pracemi, 28. srpna 2009, vše příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

4. Prameny, mapy a plány, ikonografie, edice pramenů, literatura

4.1. Prameny

Příruční archiv stavebního odboru Městského úřadu ve Dvoře Králové nad Labem

29. září. 1928: Žádost městskému úřadu

3. října 1928: Protokol o stavební komisi ve Dvoře Králové nad Labem

12. července 1922: Žádost o kolaudaci

8. srpna 1930: Žádost o stavební plány

28. prosince 1930: Protokol o kolaudaci novostavby čp. 1620

9. ledna 1931: Povolení k obývání novostavby č.p. 1620 ve Dvoře Králové nad Labem

11. ledna 1931: Povolení k obývání novostavby, 9. ledna 1931; Vysvědčení o dokončení stavby

24. září 1930: Stavební povolení

1. října 1930: Vyrozumění o přestupku

15. ledna. 1931: Žádost o osvobození od daně

30. ledna 1956: Určení výše nájemného v domě čp. 1620

1964: Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové. Administrativní budova Dvůr Králové

23. dubna 1964: Rozhodnutí o přípustnosti stavby

19. září. 1967: Povolení k trvalému užívání

1973: Okresní stavební podnik Trutnov, projekce. Přístavba skladu MTZ při budově č.p. 1620 ve Dvoře Králové nad Labem

5. dubna 1973: Rozhodnutí o přípustnosti stavby

1973: Tuzar. Budova čp. 1620, Dvůr Králové n. L., ul. Spojených národů

1973: Okresní stavební podnik Trutnov, projekce. Budova čp. 1620, Dvůr Králové n. L., ul. Spojených národů, elektroinstalace

23. prosince 1974: Zápis o převzetí stavebních prací

1986: Orgalen. Přístavba dílen a výstavba hřiště DPM Dvůr Králové n. L.

17. listopadu 1986: Stavební povolení

30. ledna 1989: Kolaudační rozhodnutí

20. července 1989: Zápis z kontrolního dne

3. dubna 1990: Ohlášení drobné stavby

17. února 1993: Změna účelu užívání

24. března 2009: Rozhodnutí odboru ŠKS

28. srpna 2009: Souhlas s ohlášenými udržovacími pracemi

Městské muzeum ve Dvoře Králové nad Labem

Vysvědčení Zdeňka Sochora 1906-1909, rodina Sochorů, inv. č. 39/2008

Vysvědčení Zdeňka Sochora 1909-1919, rodina Sochorů, inv. č. 41-46, 50-53/2008,

Deník Zdeňka Sochora, rodina Sochorů, inv. č. 68/2008A

4.2. Mapy a plány

Národní technické muzeum v Praze, Archiv architektury a stavitelství, fond č. 14 Josef Gočár

Únor 1928: Vrstevnicový plán stavebního místa pro vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové n. L., M 1:500

Srpen 1928: Plán terénních úprav u vily Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové n. L., M 1:100

Nedatováno: Situace vily Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové n. L., M 1:500

Nedatováno: Podklad pro plány předkládané pro stavební povolení vily Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové n. L., základy

Nedatováno: Podklad pro plány předkládané pro stavební povolení vily Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové n. L., přízemí

Nedatováno: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50

Nedatováno: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Přízemí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M 1:50

Nedatováno: Patro vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M 1:50

Nedatováno: Severní a západní pohled na vilu pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Jižní a východní pohled na vilu pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Přízemí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové s dílenskými výkresy nábytku, M1:50, 1:5

Prosinec 1928: Změna v půdorysu patra vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Přízemí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové se zakreslením jejího vnitřního vybavení

Nedatováno: Patro vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové se zakreslením jejího vnitřního vybavení

Nedatováno: Oplocení vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50

Nedatováno: Zadláždění při vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:500, 1:50, 1:10

Listopad 1928: Detail hlavního schodiště vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:25, 1:1

Listopad 1928: Detail schodišťových stupňů a ukončení linolea u zdí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Detail ukončení linolea u zdí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Listopad 1928: Kovová okna a dveře vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, 1:1

Únor 1929: Typy dveří ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10

Nedatováno: Typy železných zárubní dveří ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:1

Prosinec 1928: Výkres zámečnických prací ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:20

Prosinec 1928: Kovová stěna ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, 1:1

Nedatováno: Detail oken na točitém schodišti ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Detail okna ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Sluneční plachta ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Detail zábradlí ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:5

Září 1929: Kryty radiátorů ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10

Nedatováno: Prosvětlení stropu v pánském pokoji a železné dveře při vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10

Nedatováno: Návrh haly a jídelny ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové včetně jejich vnitřního vybavení

Březen 1929: Návrh pánského pokoje ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové včetně jeho vnitřního vybavení, M1:20, 1:1

Květen 1929: Návrh snídaňového pokoje ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové včetně jeho vnitřního vybavení, M1:20

Nedatováno: Návrh ložnice ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové včetně jejího vnitřního vybavení, M1:20, 1:10

Nedatováno: Návrh přípravny ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové včetně jejího vnitřního vybavení, M1:10

Červen 1929: Návrh vnitřního vybavení v přízemí hospodářské části vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10

Prosinec 1928: Návrh vestavěných skříní ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50, 1:10, 1:2, 1:1

Nedatováno: Návrh vnitřního vybavení ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Návrh otáčivých zrcadel v koupelně vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10

Březen 1929: Návrh stolů ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:5, 1:1

Březen 1929: Návrh židlí a křesel ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Nedatováno: Návrh osvětlení ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:2

Nedatováno: Návrh osvětlení ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:2

Nedatováno: Návrh osvětlovacího tělesa nad postelí, vila pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, 1:2

Květen 1929: Návrh hodin do vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Květen 1929: Návrh hodin do vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové

Státní oblastní archiv v Zámruku oblastní oddělení v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem

Červen 1928: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, situace, M 1:500

Červen 1928: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, suterén

Červen 1928: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, patro

Červen 1928: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, řez AB

Červen 1928: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, východní pohled

Červen 1928: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, jižní pohled

Červen 1928: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, západní pohled

Červen 1928: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, severní pohled

Říjen 1928: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové se zakreslením TZB, M1:50

Říjen 1928: Přízemí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové se zakreslením TZB, M1:50

Říjen 1928: Patro vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové se zakreslením TZB, M1:50

Říjen 1928: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50

Říjen 1928: Patro vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50

Říjen 1928: Řezy vilou pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50, 1:10

Červenec 1930: Plán domku pro čerpadlo na p.č. 1102 pro Zdeňka Sochora, M 1:100

Příruční archiv stavebního odboru Městského úřadu ve Dvoře Králové nad Labem

1964: Situace, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:200

1964: Suterén starý a nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50

1964: Přízemí starý a nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50

1964: I. patro starý a nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50

1964: Střecha starý a nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50

1964: Západní a severní pohled starý stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50

1964: Východní a jižní pohled starý stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50

1964: Východní a jižní pohled nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50

1964: Západní a jižní pohled nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50

1964: Detaily výměny oken, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50

1964: Detaily výměny oken, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50

Nedatováno: Půdorys přístavby při západním průčelí, Lesní závod DknL, M1:50

Nedatováno: Severní pohled na přístavbu při západním průčelí, Lesní závod DknL, M1:50

Nedatováno: Západní pohled na přístavbu při západním průčelí, Lesní závod DknL, M1:50

Prosinec 1972: Přístavba skladu MTZ při budově č.p. 1620 ve Dvoře Králové nad Labem, Státní lesy DknL, půdorys, základy, pohled, řez, , M1:50,

Říjen 1973: 100: Suterén starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50

Říjen 1973: Přízemí starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50

Říjen 1973: I. patro starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50

Říjen 1973: Střecha nad I. patrem starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50

Říjen 1973: Řezy starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50

Říjen 1973: Pohled jižní a západní starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50

Říjen 1973: Garáž a kotelna- půdorysy, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50

Říjen 1973: Garáž a kotelna- pohledy a řez, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50

Říjen 1986: Situace, přístavba dílen a výstavba hřiště DPM Dvůr Králové n. L. , Orgalen, M 1:200

Říjen 1986: Půdorys, přístavba dílen a výstavba hřiště DPM Dvůr Králové n. L. , Orgalen, M 1:50

4.3. Ikonografie

Národní technické muzeum v Praze, Archiv architektury a stavitelství, fond č. 14 Josef Gočár

Starší návrh vily továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrh vily továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrhy vily továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové s rozdílnou podobou garáže
Model budoucí vily továrníka Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem
Starší návrh haly ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Starší návrh haly ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Starší návrh pokoje ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Starší návrh pokoje ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrhy knihovny ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrh knihovny ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrh haly ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrh haly ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrh jídelny a haly ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrh vstupu do vily a přípravný v hlavní části vily továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrh dámské ložnice ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrh pánského pokoje ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Návrh pánského pokoje ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové
Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem od jihovýchodu
Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem od severovýchodu
Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem z východu
Pohled ze střešní terasy na vstupní bránu vily Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové z východu
Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem od severovýchodu
Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem z jihu
Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem z jihu
Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem z jihozápadu
Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem z jihozápadu
Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem ze severozápadu
Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem ze severu
Pohled na terasu
Pohled do předsíně
Pohled z knihovny do haly
Pohled z knihovny do haly
Pohled z jihozápadního koutu haly
Pohled z jídelny směrem do haly
Pohled do přípravný

Kuchyně v hospodářské části domu

Schodiště s chodbou v druhém nadzemním podlaží panské části domu

Pokoj určený pro snídani ve druhém nadzemním podlaží

Pánská ložnice ve druhém nadzemním podlaží

Pánská ložnice ve druhém nadzemním podlaží

Koupelna ve druhém nadzemním podlaží

Dámská ložnice ve druhém nadzemním podlaží

4.4. Edice pramenů, literatura

Bartoš, Štěpán – Lukeš, Zdeněk – Panoch, Pavel, Ve víru modernosti: Architektura 20. století v Královéhradeckém kraji, Pardubice 2008.

Bělovská, Libuše. 100 let závodu Zálabí. In: Královédvorské listy XIV. č. 9, s. 2.

Benešová, Marie. Architekt Josef Gočár a jeho podíl na vývoji české moderní architektury, diplomová práce, Praha 1949, s. 161-163, s. 174-176.

Benešová, Marie. Josef Gočár, Praha 1958, s. 32, 34-35, 49.

Pařízková, Čevonová, Jana – Patrný, Michal – Záhorka, Jindřich – Zahradník, Pavel – Beránková, Lucie – Beránek, Jan – Macek, Petr. Metodika stavebněhistorického průzkumu. Praha: Národní památkový ústav, 2015, 175 s. Odborné a metodické publikace.

Dusil, Lubomír. Stručný přehled dějin královédvorské textilní výroby. Dvůr Králové nad Labem: Tiba, 1988. 36 s.

Dusil, Lubomír. S panem Sochořem o firmě Sochor i o Tibě. Zpravodaj Tiby, roč. 33, č. 7-8. Dvůr Králové nad Labem 1990.

Gočár, Josef. Vila p. S. Ve Dvoře Králové. In: Stavitel XII, 1931, s. 17-21.

Havlík, Vlastimil. Marius Stadler Příspěvek k osobnosti zakladatele textilního muzea. Z dějin textilu, supplementum 4. Dvůr Králové nad Labem 1986. 27 s.

Havlík, Vlastimil. Alois Wachsmann – výtvarný poradce pro textilní tisk. In: Pohledy do minulosti – Disserationes historicae 2. Hradec Králové 1994, s. 87-102.

Havlík, Vlastimil. Josef Sochor, Podnikání a podnikatelé v dějinách východních Čech. 2002 2002, s. 79 – 93.

Havlík, Vlastimil. 1904-2004: k osobnosti zakladatele firmy Josef Sochor, Textilní závody, Dvůr Králové nad Labem a ku příležitosti 100 let závodu 13 Zálabí akciové společnosti TIBA, Dvůr Králové nad Labem (původně Josef Sochor). Česká Skalice: Textilní muzeum, 2004. 20 s.

Holeček, Otto. Z historie firmy Sochor – II. In: Královédvorské listy VIII, 1998, č. 1, s. 2.

Kuhnová, Kristýna. Továrnická rodina Sochorů ze Dvora Králové nad Labem a její spolupráce s českými umělci v době mezi světovými válkami. Bakalářská práce, 2011, s. 22.

Lukeš, Zdeněk a Yvonna Fričová. Josef Gočár. Praha: Titanic, 2010, s. 210-216, s. 300-303.

Matysová, Ilona. Vily a rodinné domy Josefa Gočára (diplomová práce), Olomouc 2014, s. 259.

Neuveden. Textilní obzor, roč. 39, č. 4, Praha 1941, s. 181-185.

Paterová, Vladimíra. Sochorova vila. In: Slavné vily Královéhradeckého kraje, Praha 2007, s. 103-105.

Ragulová, Zuzana. Vily rodiny Sochorovy ve Dvoře Králové nad Labem (diplomová práce), Brno 2013.

Stadler, M. Počátek spolupráce textilních výtvarníků s textilním tiskem. Tvar, roč. 2, Praha 1949, s. 234-246.

Šmídová-Janošíková, Miluše. Královédvorský závod Sochor v letech 1904-1945 (materiálová studie). In: Z historie podkrkonošského textilu. Sborník příspěvků k dějinám textilní výroby v Podkrkonoší, Trutnov 1971, s. 186.

Teige, Karel. Moderní architektura v Československu = L'architecture moderne en Tchécoslovaquie = Neues Bauen in der Tschechoslowakei. Praha: Odeon, 1930, s. 220-222.

Vaněk, Jan: Bytová kultura: sborník průmyslového umění, 1934, 2. sv., s. 17-23.

Viček, Pavel. Encyklopedie architektů, stavitelů, zedníků a kameníků v Čechách, Praha 2004, s. 207.

Wirth, Zdeněk. Josef Gočár. Genf: Meister der Baukunst, 1930, xvi s. 88-91.

5. Rozbor areálu

5.1. Celková situace

Areál vily Zdeňka Sochora se nachází na katastru Dvora Králové nad Labem, severně od jeho historického centra. Poklidné místo nedaleko řeky Labe s výhledem na Zvičinu, si pro své privátní sídlo nevybral pouze Zdeněk Sochor, ale i například jiný věhlasný dvorský továrník Deutsch. Přední část parcely směrem k současné komunikaci (Dvůr Králové – Verdek) je téměř rovinou, zatímco zbylá část parcely nepravidelně klesá až k drobné vodoteči, která zde tvoří její hranici.

Do areálu se vchází či vjíždí původní branou, na kterou navazuje částečně zděný plot. Od brány směrem do hloubky parcely odděluje vstup pro pěší a vjezd dlouhý monolitický květináč. Vlastní dům je situován v přední polovině parcely, přičemž jeho dispozice plně využívá svažité terén. V severovýchodní části parcely byla zbudována opěrná zeď podporovaná pilíři. Výše nad terén pokračuje jako zídka s trubkovým madlem plnící funkci zábradlí. Při opěrné zdi, severovýchodně od domu, se nachází zděná stavba využívaná v průběhu doby jako garáž, kotelna i dílna. Na ni navazuje přístřešek a drobná dřevěná stavba. Další drobné stavení využívané jako skladiště se nachází v jihovýchodní části parcely. Jihozápadně od domu je možné spatřit zbytky skalky s umělým jezírkem. Západně od domu, níže směrem k vodoteči, se nalézá hřiště na míčové hry. Při severním rohu tohoto hřiště je umístěn vstup do podzemního krytu.

Plochu parcely v její přední části člení vydlážděné plochy a nízké kamenné zídky. Přístup do nižších partií parcely je možný jižně od domu chůzí po svažité cestě, nebo je možné využít systém exteriérových schodišť v severní části pozemku.

Na parcele se nachází množství stromů rozličného druhu i stáří. Zatímco v přední části parcely se jedná spíše o soliterně rostoucí jedince, v nejnižší položené části pozemku, pod hřištěm, jde již o souvislý stromový porost.

5.2. Vila

5.2.1. Exteriér objektu

Vila Zdeňka Sochora je v současnosti nesourodou srostlicí hmot náležejících do různých časových období. Recentní přízemní dostavby s pultovými střechami jsou „přilepeny“ k původní hmotě zdiva.

Třípodlažní vila byla vystavěna ve svažitém terénu na půdorysu latinského kříže. Nejnižší podlaží se tedy nachází částečně pod terénem a z části vystupuje nad okolní terén. Základní (původní) hmotu domu tvoří dvě asymetrická kvadratická tělesa, která v minulosti dům funkčně diferencovala. Dvě výškové úrovně plochých střech umožnily využít nižší střechu zároveň jako terasu přístupnou z hlavní části budovy. Vnější plášť domu byl pojat striktně v duchu tehdejší puristické koncepce, kdy vnější vzhled budovy je určován především konfigurací hmot. Čisté linie pravých úhlů zde stojí v kontrastu s jednoduchými křivkami, přičemž dohromady vytváří vizuálně sladěný celek. Z kvadratických těles tak vystupuje segment válcové hmoty schodiště a měkká křivka lávky zpřístupňující nižší část domu. Základní hmotu domu pak dotváří monolitická markýza na střešní terase podporovaná dvojicí kvadratických komínů s válcovým vyústěním. Z jižního průčelí vystupuje v úrovni prvního

nadzemního podlaží mělký pravoúhlý rizalit plnící v patře funkci balkonu. K němu přiléhá anglický dvorek, jenž má opět podobu segmentu válce.

K západnímu a části severního průčelí původní hmoty domu přisedá přízemní přístavba ve tvaru písmene L. Hlavní část protáhlé přístavby je orientována ve směru sever - jih. K části její východní stěny přiléhá další drobná přístavba a betonová plocha lemující objekt skleníku. Poslední přístavba se nachází pod přístupovou lávkou do nižší části domu.

Stavba je opatřena břizolitovou omítkou. Objekt je doplněn ochranným soklem. Ten je tvořen šedým voděodolným nátěrem či páskovým obkladem tzv. kabřincem.

Střešní plášť

Ploché střechy bývalé vily se nacházejí ve třech základních výškových úrovních. Střecha panské části domu je při krajích ohraničena nízkou atikou. Atika je kryta falcovaným pozinkovaným natíraným plechem. Samotnou střechu a vnitřní stranu atiky chrání hydroizolační folie. Přebytečná srážková voda je ze střechy odváděna pomocí vpustí.

Plochá střecha nižší části domu plní zároveň funkci terasy. Při jejich krajích byla zbudována zídka s jednoduchým trubkovým zábradlím. Vnitřní strana této zdi je opatřena vínovým nátěrem. V současné době je terasa nepochozí. Proti srážkové vodě je plocha terasy chráněna hydroizolační folií, která je zároveň přetažena přes spodní části stěn. Přebytečná voda je pak odváděna dvěma střešními vpustmi.

Komunikaci mezi oběma popisovanými výškově diferencovanými střechami zajišťuje kovový žebřík.

Z úrovně střešní terasy vystupuje válcový segment obvodového zdiva vřetenového schodiště. Těleso je kryto střechou z mírně vyspádaného falcovaného pozinkovaného natíraného plechu. Tato drobná střecha se nachází zhruba v polovině výškového rozdílu obou výše popsaných střech.

Z úrovně střešní terasy dále vystupuje dvojice zděných komínů obdélného půdorysu. Tyto komíny podporují dva horizontální nosníky. Nosníky společně s popisovanými komíny tvoří nosnou konstrukci markýzy. Ta se nachází téměř ve stejné výškové úrovni jako střecha vřetenového schodiště. Komíny pokračují dále nad střechu markýzy, kde jsou zakončeny vždy dvojicí válcových vyústění. Markýza i horizontální plochy komínů jsou chráněny falcovaným pozinkovaným natíraným plechem. Na spodní straně markýzy byla osazena dvě stropní svítidla kulovitěho tvaru s kovovým prstencem. Z jednoho již však zmizelo stínidlo z mléčného skla.

Východní průčelí

Východní průčelí je výškově odstupňováno – nejvyšší panské křídlo s přízemním rizalitem, vřetenové schodiště a nižší hospodářské křídlo s markýzou. Tři střešní úrovně zde vytvářejí téměř pravidelné stupně. Střechy včetně markýzy byly již popsány výše.

Východnímu průčelí dominuje stroze pojednané křídlo předstupující před zbylou částí domu. Čelo této části v prvním nadzemním podlaží tvoří dvojice nosných kvadratických sloupů, mezi nimiž se nachází dvoukřídlé prosklené dveře s nadsvětlíkem a dvě nečleněné rozměrné okenní výplně. Dveře i okna s ocelovými rámy jsou osazeny v ocelových zárubních. Okna

i nadsvětlík jsou neotvíravé. Zděný parapet pod okny, stejně jako spodní části sloupů, jsou obloženy hnědým páskovým obkladem, tzv. kabřincem. Čelo popisované části ve druhém nadzemním podlaží je již zcela bez jakéhokoliv členění. Hladkou plochu zde narušují pouze druhotně osazené technické prvky.

K popisovanému předsazenému křídlu přisedá na severní straně lávka, jež se zalamuje a pokračuje podél navazujícího nižšího kubusu. Vnější křivka přístupové lávky železobetonové konstrukce jemně kopíruje půdorys domu. Na vnější straně lávky byla jako ochrana před pádem zbudována zídka železobetonové konstrukce doplněná trubkovým zábradlím (jedna či dvě nad sebou umístěné trubky upevněné pomocí trubkových sloupků).

Nižší křídlo budovy včetně suterénní části se postavením opěrné zdi ocitlo zcela nad okolním terénem. Křídlo pročeňují okenní a dveřní otvory. Objekt je v úrovni suterénu opatřen neplastickým soklem šedé barvy. Křídlo je z východního průčelí přístupné dvojicí dveří. V úrovni prvního nadzemního podlaží je do domu možné vstoupit jednokřídlými kovovými dveřmi osazenými na konci železobetonové lávky. Součástí tohoto vstupu je vykonzolovaná markýza s vypouklým světlem. Hladké levé dveřní křídlo osazené v ocelové zárubni prolamuje kruhový otvor vyplněný čirou skleněnou tabulkou. Dveřní výplň je uzavírána pomocí novodobé kliky. Dveře jsou opatřeny ochranným nátěrem bílé barvy. Druhý vstup do budovy je umístěn v úrovni suterénu. I zde je součástí tohoto vstupu vykonzolovaná markýza se stropním světlem. Tentokrát se jedná o původní kulovité svítidlo v kovovém prstenci. Vstupní otvor uzavírá levé dřevěné dveřní křídlo osazené v ocelové zárubni uzavíratelné pomocí novodobé kliky. Hladký povrch tohoto křídla v odstínu slonové kosti rovněž prolamuje kruhový otvor vyplněný čirou skleněnou tabulkou.

Průčelí ve vyšší části domu prolamuje v prvním a druhém nadzemním podlaží vždy jedno sdružené zdvojené okno. Sdružené dřevěné okno je uzavíráno dvojicí nečleněných křídel. Jedna část sdruženého okna v přízemí je doplněna mříží.

Dominantu průčelí tvoří plášť točitého schodiště s pásovým zalomeným oknem. Vertikální pás oken v ocelových rámech je tvořen čtyřmi obdélnými tabulemi strukturovaného skla, pod kterými se rýsuje hmota schodiště. Horizontální pás oken pročeňuje celý obvod válcového segmentu. Okno se skládá z osmi dílů. Číré skleněné okenní tabulky v ocelových rámech zde mají čtvercový formát, přičemž pouze jeden díl okna je otevíravý.

Suterén východního průčelí prolamuje šestice oken různých rozměrů. Nejjižněji situované sdružené špaletové okno se skládá ze dvou dílů, přičemž každý díl je uzavírán čtyřmi křídly. Další zde se nacházející okno je součástí pásového okna osvětlujícího schodiště, jež je přerušeno železobetonovou lávkou. Tentokrát se však jedná pouze o jednu tabuli strukturovaného skla zasazenou do ocelového rámu. Poslední okno nacházející se pod lávkou je obdélné, s delší horizontální osou. Jedno okenní křídlo vyplněné strukturovaným sklem je zavěšeno do ocelového rámu. Dvě drobná okénka umístěná na osu vstupních dveří jsou opět jednokřídlá s ocelovými rámy. I zde okenní křídla vyplňuje strukturované sklo. Poslední nejseverněji situované šestikřídlé špaletové okno je dřevěné. Horní hrany všech okenních otvorů vyjma posledně jmenovaného jsou umístěny ve stejné výškové úrovni. Rozměrné špaletové okno je umístěno o několik centimetrů níže. Veškerá dřevěná okna jsou opatřena hnědým nátěrem. Okenní otvory jsou proti srážkové vodě chráněny plechovými parapety. Na fasádě je v úrovni suterénu osazen elektrický rozvaděč.

V úrovni prvního nadzemního podlaží nižšího kubusu jsou situována dvě okna. První dřevěné okno (blíže ke vstupu) je sdružené. Skládá se ze tří horizontálně umístěných čtvercových dílů, přičemž každý jeho díl je uzavírán zdvojeným křídlem. Druhé okno je rovněž dřevěné, tentokrát se však jedná špaletové čtyřkřídle okno. Horní hrany obou okenních otvorů jsou umístěny ve stejné výškové úrovni.

Poslední součástí východního průčelí je bok mělkého rizalitu přiléhající k jižní zdi domu. Boční zeď tohoto rizalitu není nikterak členěna. Přízemní rizalit plní zároveň funkci terasy. Terasa je z jižní strany chráněna nízkou zídou s trubkovým madlem, z popisované východní strany pak kovovým zábradlím. To se skládá z již jmenovaného madla a trubkového rámu vyplněného pletivem. V úrovni suterénu je vyzděn válcový segment přiléhající k rizalitu a základní ploše domu (tzv. anglický dvorek). Na omítnutou vyzdívkou navazuje zábradlí chránící prostor tzv. anglického dvorku. Trubkové zábradlí je opět vyplněno rámy s drátěným pletivem.

Severní průčelí

Severní průčelí budovy se skládá z několika odstupňovaných geometrických tvarů, jež dohromady tvoří harmonickou kompozici domu. Základní osu průčelí tvoří vyšší panská část domu. Před ní předstupuje výškově diferencovaná hospodářská část (nižší). Střechy obou křídel jsou propojeny jednoduchým žebříkem. Výškový rozdíl mezi oběma výškovými úrovněmi střech je pročleněn hmotou vřetenového schodiště (segment válce) a markýzou vynášenou dvojicí komínů. Střecha kryjící točité schodiště i jmenovaná markýza se nachází zhruba v polovině tohoto výškového rozdílu (střechy včetně markýzy byly samostatně popsány v rámci podkapitoly „Exteriér objektu“).

K severovýchodní části hlavní budovy v úrovni prvního nadzemního podlaží přiléhá železobetonová lávka s vnější ochrannou zídou podporovaná válcovým sloupem (lávka byla již popsána v rámci východního průčelí). Suterén se ze severní strany nachází nad úrovní terénu. Původní hmota objektu je opatřena neplastickým soklem šedé barvy. Značná část objektu je však překryta dodatečnými přístavbami, jež budou pro lepší orientaci popsány samostatně. První přístavba je situována pod železobetonovou lávkou, druhá přisedá k vyšší části domu na západní straně.

Ze severní strany je do objektu možné vstoupit jedním vchodem v úrovni suterénu. Dveřní otvor zde vyplňuje jedno křídlo pravých dveří, jež je osazeno pomocí válcovaných závěsů. Na dveřní výplň v barvě slonové kosti je osazena novodobá klika. Druhé dveře, nacházející se v úrovni patra, spojují interiér objektu se střešní terasou. V tomto případě se jedná o levé hladké ocelové dveře proražené pouze kruhovým otvorem se skleněnou výplní. Z vnější strany jsou dveře opatřeny hnědým ochranným nátěrem a nově ve spodní části doplněny plechem zabraňujícím zatékání srážkové vody. Dveřní křídlo je uzavíráno pomocí novodobé kliky.

Původní hmota domu je v úrovni suterénu z popisované strany bez oken. V úrovni přízemí osvětluje interiér trojice oken různých tvarů. V prvním případě se jedná o prosklenou stěnu panského křídla. Stěna je tvořena dvěma nečleněnými rozměrnými jednoduchými okny osazenými v ocelových rámech. Ani jedno z oken není otevíratelné. Zděný parapet pod okny je stejně jako u východního průčelí obložen hnědým páskovým obkladem, tzv. kabřincem. (tento obklad pokračuje ve snížené výšce podél stěn až k zakončení lávky). Druhé okno je zdvojené. Sdružené dřevěné okno se skládá ze dvou dílů, přičemž každý díl je uzavírán

dvojicí křídel. Poslední okno v této úrovni, nacházející se západně od nižšího kubusu, je opět zdvojené. Okenní otvor je uzavírán dvojicí křídel osazených v dřevěném rámu.

V druhém nadzemním podlaží se nachází celkem pět okenních otvorů. Nejvýhodněji situované dřevěné okno je zdvojeno. Okenní otvor kryjí dvě dále nečleněná okenní křídla. Druhé zde se nacházející okno je rovněž zdvojené. Sdružené dřevěné okno se skládá ze dvou dílů, přičemž každý díl je uzavírán dvojicí křídel. Dále západním směrem je osazeno pásové okno, jež osvětluje vřetenové schodiště. Horizontální pás osmi oken pročleňuje celý obvod válcového segmentu. Číré skleněné okenní tabulky v ocelových rámech jsou čtvercového formátu, přičemž pouze jeden krajní díl okna je otvíravý. Další tříkřídle dřevěné okno ústící na střešní terasu je opět zdvojeno. Poslední nejzápadněji situované okno je totožné s oknem v nižším nadzemním podlaží (dvoukřídle zdvojené okno) a tvoří s ním jednu okenní osu.

Veškerá dřevěná okna jsou opatřena hnědým nátěrem. Okenní otvory jsou proti srážkové vodě chráněny plechovými parapety.

Západní průčelí

Výrazným prvkem západního průčelí je opět trojice výškových úrovní plochých střech. Jak již bylo u předchozích průčelí popsáno, jedná se o střechu panské části domu, střechu markýzy a vřetenového schodiště a nejnižší úroveň střechy hospodářské části domu. Střechy včetně markýzy byly již popsány v rámci podkapitoly „Exteriér objektu“.

Vzhled západního průčelí domu nejvíce poznamenala recentní přízemní přístavba (popsána níže samostatně v textu). Ta překrývá více než polovinu průčelí v přízemí a pokračuje dále jižním směrem. Z části viditelná původní hmota objektu je v úrovni suterénu opatřena neplastickým soklem šedé barvy.

Do budovy je z popisované strany možné vstoupit pouze jedním vchodem. Výše zmíněná přístavba přisedá až k pravé špaletě jeho vstupní niky. Dveřní otvor zpřístupněný pomocí jednoho schodišťového kamenného stupně kryje pravé dveřní křídlo, jež je zavěšeno v ocelové zárubni pomocí válcovaných závěsů. Hladké dveře bílé barvy jsou uzavírány novodobou klikou.

Průčelí panské části domu prolamuje v úrovni prvního nadzemního podlaží velké dřevěné pásové okno. Okno se skládá z šesti otevíratelných kyvných zdvojených dílů. Dále se v této výškové úrovni nachází trojice sdružených oken, přičemž jedno okno je situováno na pomezí vyšší a nižší hmoty domu, další dvě okna jsou osazena v nižší části domu. Každé sdružené okno se skládá ze dvou dílů, přičemž díly uzavírají dvojice zdvojených křídel. V druhém nadzemním podlaží se nacházejí dvě dvoukřídla dřevěná okna. Okna jsou opět zdvojena. Suterénní prostory osvětluje trojice oken. Nejjižněji situované dřevěné okno je jednokřídle. Prostřední dřevěné okno dělí široký sloupek zdobený dvojicí kanelur. Okenní otvor uzavírá šest křídel špaletového okna. Poslední okno dělí ve vertikální rovině dva sloupky, které jsou opatřeny vždy dvojicí kanelur. Špaletové dřevěné okno uzavírá deset okenních křídel. Středy oken v suterénu jsou umístěny v jedné horizontální ose, přičemž nejjižněji situované jednokřídle okno je vyšší než zbylá dvě rozměrná okna. Veškerá okna jsou natřena hnědým nátěrem a opatřena plechovými parapety.

Součástí západního průčelí je bok mělkého rizalitu přiléhající k jižní stěně domu. Boční zeď tohoto rizalitu není nikterak členěna. Přízemní rizalit plní zároveň funkci terasy. Terasa je

z jižní strany chráněna nízkou zídou s trubkovým madlem, z popisované strany západní pak kovovým zábradlím. To se skládá z již jmenovaného madla a trubkového rámu vyplněného pletivem.

V úrovni prvního nadzemního podlaží ústí do tohoto průčelí vývod spalin plynového topení. V druhém nadzemním podlaží kryje drobná mřížka odvětrání toalety.

Jižní průčelí

Jižní průčelí je tvořeno pouze vyšší panskou částí domu s mělkým předstupujícím přízemním rizalitem. Strohé linie pravých úhlů zde porušuje pouze oblá vyzdívka anglického dvorku. Před západní částí domu je v místě terénního zlomu přistavěn skleník. Níže po svahu se pak nachází dvě recentní přístavby s pultovými střechami (přístavby včetně skleníku jsou popsány níže samostatně v textu). Východní část tohoto průčelí a čelní stěna rizalitu je opatřena soklem z hnědého páskového obkladu, tzv. kabřince.

Mělký rizalit vystupující z hlavní hmoty domu je zároveň terasou přístupnou z úrovně druhého nadzemního podlaží. Terasa je z této strany chráněna nízkou zídou s trubkovým madlem. V úrovni suterénu je vyzděn válcový segment přiléhající k východní stěně rizalitu a základní ploše domu (tzv. anglický dvorek). Na omítnutou vyzdívku navazuje zábradlí chránící prostor tzv. anglického dvorku. Trubkové zábradlí je zde vyplněno rámy s drátěným pletivem. Západně od rizalitu dosahuje terén zhruba do úrovně dna tzv. anglického dvorku. K části stěny je zde přizděn betonový sokl, jehož koruna je kryta falcovaným plechem.

Do objektu je z této strany možné vstoupit pouze jedním vchodem v úrovni prvního nadzemního podlaží. Dveřní otvor zpřístupněný pomocí tří stupňů téměř přiléhá ke kvadratickému nosnému sloupu. Otvor uzavírají dvoukřídlé dveře s rozměrným nadsvětlíkem doplněné při východní straně sklobetonovými tvárnicemi. Dveře s ocelovým rámem a neotvíravý nadsvětlík jsou osazeny v ocelových zárubních.

Umístění okenních otvorů a balkonových dveří je osově souměrné, přičemž svislá osa prochází středem tohoto průčelí. Souměrnost narušuje pouze jedno malé okénko v druhém nadzemním podlaží situované západně od rizalitu. Všechna okna v tomto průčelí jsou dřevěná a jsou opatřena hnědým ochranným nátěrem. První nadzemní podlaží osvětluje trojice rozměrných sdružených oken. Dvě okna jsou situována v základní ploše fasády, jedno okno prolamuje zeď rizalitu. Dvě okna v základní ploše fasády dělí vždy jeden svislý sloupek. Každý okenní otvor je uzavírán čtyřmi zdvojenými křídly. Pásové okno umístěné v mělkém rizalitu je opět zdvojené. Okno je tvořeno pěti kyvnými díly, přičemž střední díl je širší než díly ostatní. Čtveřice oken nacházejících se v druhém nadzemním podlaží je totožná s dvojicí oken v nižším podlaží. Opět se jedná o čtyřkřídlá zdvojená okna. Dále jsou zde v místě terasy osazena dvě dvoukřídlá zdvojená okna a dvojice balkonových dveří. Balkonové dveře předěluje vodorovná příčle do dvou asymetrických výplní. Posledním okenním otvorem v této úrovni je drobné okénko uzavírané jedním okenním křídlem s dvojitým zasklením.

Na fasádě se nachází množství druhotně osazených prvků (mřížky, rozvaděč,...) či lokálních poškození po již demontovaných drobných zařízeních (např. vývody spalin).

Přístavba pod přístupovou lávkou

Pod železobetonovou lávkou zpřístupňující první nadzemní podlaží obslužné části domu se nachází poměrně malá přístavba. Ta přiléhá k severnímu průčelí a kolmo nasedající opěrné

zdi. Drobný objekt je chráněn střechou z falcovaného plechu. Přístavba je přístupná dveřmi situovanými v její západní zdi. Výškový rozdíl mezi dveřním prahem a nivelitou terénu je překonáván pomocí jednoho druhotně osazeného kamenného stupně. Dveřní otvor uzavírá hladké bílé dveřní křídlo (pravé) s novodobou klikou zavěšené v ocelové zárubni. Prostor osvětluje jedno jednokřídlé dřevěné okno překryté mříží.

Západní přístavba

K západní části domu je přistavěn poměrně velký přízemní objekt ve tvaru písmene L. Tato přístavba se skládá ze tří dílů rozdílné hmoty. Všechny díly jsou zakončeny pultovými střechami krytými střešními foliemi. Celý objekt je opatřen soklem z hnědého páskového obkladu, tzv. kabřince. První díl přístavby plní funkci chodby přiléhá k severnímu průčelí. Do tohoto prostoru je z exteriéru možno vstoupit jednokřídlými levými nečleněnými dveřmi zavěšenými v ocelové zárubni. Dveřní otvor zpřístupňuje dva schodišťové stupně. Chodbu osvětluje jedno dvoukřídlé zdvojené okno překryté kovanou mříží. Na tento díl navazují toalety vystavěné na téměř čtvercovém půdorysu. Z této části přístavby ústí do severního průčelí čtveřice jednokřídlých zdvojených oken překrytých opět mříží. Do objektu je možno vstoupit ze západní strany. Dva betonové stupně zpřístupňují dveřní otvor překrytý levým dveřním nečleněným křídlem zavěšeným v ocelové zárubni. Poslední díl popisované přístavby tvoří protáhlé křídlo přiléhající k západní zdi. Interiérové prostory zde osvětluje šestice oken stejných rozměrů. Každé okno s jedním dělicím sloupkem je uzavíráno třemi zdvojenými okenními křídly. Všechna okna jsou navíc chráněna mřížemi. Do této části přístavby je možno vstoupit z jižní strany. Zde se nacházejí jednokřídlé pravé dveře zavěšené v ocelové zárubni. Částečně prosklené dveřní křídlo je překryté ochrannou mříží. Nad dveřním otvorem se navíc nachází pětice sklobetonových tvárnic tvořící nadsvětlík.

Jihozápadní přístavba

Objekt přiléhá k východní zdi přístavby ve tvaru písmene L. Jedná se o budovu obdélného půdorysu s pultovou střechou chráněnou falcovaným plechem červené barvy. Do objektu se vstupuje dveřním otvorem umístěným v čele stavby (jižní průčelí). Před dveřmi se nachází betonová plocha se zábradlím, jež vyrovnává okolní svažité terén. Dveřní otvor je kryt nečleněným levým křídlem hnědé barvy. Východní stěnu prolamuje devět nepravidelně rozmístěných protáhlých otvorů vyplněných luxfery. Horní části otvorů jsou však pouze zakryty polystyrenovými destičkami.

Skleník

Objekt polozapuštěného skleníku je situován mezi jihozápadní přístavbou a původní částí domu. Prostor okolo skleníku je ze tří stran vybetonován. Z poslední severní strany se před skleníkem nacházejí dva asymetrické záhony s mohutnými betonovými sokly. Mezi záhony je vsazeno schodiště zpřístupňující objekt skleníku. Do skleníku se sestupuje po šesti schodišťových stupních. Samotný skleník je vyroben z nosné ocelové konstrukce a skla s drátěnou vložkou. Do skleníku se vstupuje jednokřídlými pravými prosklenými dveřmi s ocelovou konstrukcí.

5.2.2. Interiér objektu

Vila Zdeňka Sochora je třípodlažní budova (1PP, 1NP, 2NP). Nejnížší úroveň, označená jako suterén, zčásti vystupuje nad úroveň okolního terénu. Druhé nadzemní podlaží se nachází

pouze ve vyšší (původně panské) části budovy. Komunikaci mezi podlažími zajišťuje dvojice schodišť.

I. PP

Místnost 0001

Místnost 0001 je situována pod schodištěm. Strop zalomené místnosti kopíruje jmenované schodiště, a to včetně rovné plochy podesty v místě jeho zalomení. Podlaha místnosti je oproti ostatním prostorům v suterénu snížena. Snížení je vyrovnáno dvojicí cihelných stupňů. Prostor přístupný pouze dveřmi z místnosti 005A je uměle osvětlen. Podlaha je zde vyskládána z cihelné dlažby. Omítky opatřené bílým nátěrem jsou již z části opadány.

Dveře mezi popisovanou prostorou a místností 005A budou podrobně popsány v rámci dokumentace této místnosti.

Místnost 001

Místnost 001 je jednou z ústředních komunikačních místností popisovaného podlaží. Do tohoto prostoru ústí schodiště zajišťující vertikální komunikaci mezi podlažími a nachází se zde pětice dveří zpřístupňujících okolní místnosti. Místnost má nepravidelný půdorys. Pod stropem jsou osazeny dva stropní trámy procházející ve směru sever – jih. Podlahu kryje novodobá dlažba. Stěny jsou zčásti opatřeny dřevěným obkladem. U severní a východní zdi nahrazuje dřevěný obklad pouze barevně odlišený omyvatelný sokl ve světle zelené barvě. Zbýlá část místnosti včetně stropu je vymalována barvou světle žlutého odstínu. Místnost je pouze uměle osvětlena a prochází jí systém potrubí různého účelu.

Součástí místnosti je podesta a jedno rameno dvojramenného vřetenového schodiště. Schodišťové rameno se skládá z šesti stupňů. Pochozí plochu schodiště tvoří v současnosti linoleum. Součástí komunikačního tělesa je boční zděné zábradlí s trubkovým madlem. Madlo je ukotveno k této zdi pomocí designových objímek se sloupky obdélného profilu. Boční zdi schodiště lemuje po obou stranách prkenná okopnice kopírující jeho průběh.

Dvoukřídlé dveře oddělují popisovanou místnost od místnosti 003. Novodobé prosklené dveře ocelohliníkové konstrukce jsou zavěšeny pomocí závěsů v ocelové zárubni. Dveřní křídla jsou otevírána do místnosti 001. Druhé dvoukřídlé dveře jsou spojovacím článkem mezi původní a mladší částí domu. Dveře jsou umístěny ve špaletě s rovným nadpražím. Plná nečleněná dveřní křídla s imitací dýhy jsou otevírány do místnosti 020 (levé otevíravé křídlo).

Jednokřídlé dveře uzavírají vstupní otvory do místností 002 a 005A. V obou případech se jedná o plné nečleněné levé dveře bílé barvy zavěšené pomocí závěsů do ocelové zárubně. Poslední jednokřídlé dveře oddělují suterén od prvního nadzemního podlaží. Dveře jsou umístěny v úrovni schodišťové podesty. Opět se jedná o nečleněné dveře bílé barvy, které jsou však v tomto případě osazeny ve dřevěné zárubni.

Místnost 002

Místnost 002 je v současnosti využívána jako počítačová učebna. Místnost má díky vestavbě v jihovýchodním koutě nepravidelný tvar. Prostorou probíhá pětice stropních trámů. Podlahu kryje šedivý koberec. Stěny jsou opatřeny bílým nátěrem, východní a západní stěna jsou obarveny do výšky asi jednoho metru pod strop sytou vínovou barvou. Místnost je osvětlována pouze umělým světlem a prochází jí systém potrubí.

Téměř celou šíři západní stěny probíhá mělká nika se zděným parapetem. Dvojice nik prolamuje při vstupních dveřích severní zeď. Do niky při podlaze je vestavěna police úložného prostoru, nika umístěná nad ní byla také uzpůsobena jako skříň a zakryta dřevěnými svisle členěnými dvířky s hnědým nátěrem. Při jižní stěně je v její horní části umístěna vzduchotechnika. Většinu plochy stěny překrývá soustava skříní. Topné těleso je v současnosti umístěno v severozápadním koutu místnosti.

Do místnosti se vstupuje z místností 001 a 003 jednokřídlými plnými nečleněnými dveřmi s nátěry odstínu slonové kosti zavěšenými pomocí závěsů do ocelových zárubní. Oboje dveře jsou otevírány do sousedících místností. Dveře do místnosti 001 jsou levé, zatímco dveře uzavírající vstup do místnosti 003 jsou pravé. Dveřní křídla jsou osazena novodobými zavíracími mechanismy.

Místnost 003

Prostor s označením 003 je v současnosti využíván jako sál s jevištěm. Půdorys největší suterénní místnosti je částečně určen rizalitem vystupujícím z jižní zdi domu. Ze severní stěny místnosti vystupuje kubus obedněné šachty. Západní část místnosti sloužící v současnosti jako jeviště je vyvýšena. Vyšší úroveň jeviště je přístupná z prostoru hlediště a z malé předsínky u místnosti 002 pomocí trojice a dvojice schodišťových stupňů. Zatímco schůdky z hlediště jsou pouze mobilní, stupně z předsíně vynáší lehká dřevěná konstrukce. V zadní části jeviště je severní zeď na části zúžena, čímž je prostor v tomto směru rozšířen. Trámový strop nad hledištěm tvořícím převážnou část místnosti je zakryt sádkartonovým podhledem. Pod stropem ve zbylé části místnosti probíhá ve směru sever jih trojice překladů. Do jižní zdi je v prostoru jeviště částečně zapuštěna klimatizace pokračující dále do místnosti 002. Z popisovaného sálu je možno vstoupit do místností 001, 002, 004 a 006A. V příčce, oddělující místnost 004 od místnosti 003, jsou proraženy dva otvory. Další otvor se nachází v jižní zdi místnosti. Otvor je vyplněn luxfery a větracími mřížkami. Podlahu hlediště kryje v současnosti linoleum, pochozí plochu jeviště překrývá zátěžový koberec. Celý prostor je vybielen.

Vstup mezi místnostmi 001 a 003 uzavírají dvoukřídlé dveře situované v hluboké nise. Novodobé prosklené dveře ocelohliníkové konstrukce jsou zavěšeny pomocí závěsů v ocelové zárubni. Dveře do místností 002, 004 a 006A jsou nečleněné plné dveře bílé barvy. Dveře do místností 002, 004 jsou otevírány do popisované místnosti, posledně jmenované dveře se otevírají do místnosti 006A. Dveře do místností 004 a 006A jsou levé, zatímco dveře uzavírající vstup do místnosti 002 jsou pravé. Dveřní křídla jsou zavěšena pomocí válcovaných závěsů do ocelových zárubní. Dveře jsou osazeny novodobými klikami.

Místnost 004

Místnost 004 je nejvýchodnější suterénní místností. Od prostoru 003 je oddělena subtilní příčkou. Místnost je přístupná jednokřídlými dveřmi (popsány již v rámci popisu místnosti 003). Poměrně úzký prostor je vyvýšen. Výškový rozdíl vyrovnává čtveřice dřevěných schodišťových stupňů. Podlahu kryje zelený jekor. Pod stropem, po celé délce místnosti, prochází nosník. Na zbylé části stropu je viditelný otisk stropního šalování.

Subtilní příčku prolamují dva okenní otvory. Okenní otvor vedle dveří je uzavírán jednokřídlým oknem s dvojicí závěsů při jeho horní straně. Druhý (jižnější) otvor je pouze drobný čtvercový otvor s dřevěnou špaletou.

Místnost 005A

Protáhlá obdélná místnost 005A plní komunikační funkci. Strop místnosti je v její západní části částečně zkosen, jelikož je nad místností osazeno schodiště. Místností ve směru sever – jih probíhají dva průvlaky. V jižní stěně se nachází obdélná nika dosahující až k úrovni podlahy. Omítky jsou v jednom z jejích rohů značně degradovány a je zde odhalena kovová rohová lišta. Z popisovaného prostoru je možno vstoupit do místností 0001, 001, 007 a 006A. Místnost není osvětlena denním světlem. Podlaha je v současnosti kryta linoleem. Stěny i strop jsou vyběleny. Místností probíhá při stěnách složitý systém potrubí.

Dveře mezi popisovaným prostorem a místností 001 jsou situovány v hluboké nise západní zdi. Dveře mezi těmito dvěma místnostmi jsou otevírány směrem do místnosti 001, všechny ostatní dveře jsou otevírány do popisované chodby. Dveře do místnosti 007 jsou pravé, zbylé troje dveře jsou levé. Konstrukce dveří uzavírajících vstupy do místností 001, 006A a 007 je totožná. Ve všech případech se jedná o jednokřídlé nečleněné dveře s nátěrem v odstínu slonové kosti. Dveřní křídla jsou osazena do ocelových zárubní pomocí válcovaných závěsů. Dveře jsou doplněny novodobými klikami. Poslední dveře oddělující popisovanou místnost od drobného podschodišťového prostoru 0001 jsou rámové konstrukce. Rámová konstrukce s dvojicí příčlící rozděluje dveřní křídlo do tří vpadlých výplní. Výplně jsou tvořeny trojicemi horizontálně kladených prken. Dveřní křídlo je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí asymetrických, poměrně masivních, jednoduše provedených závěsů. Dveře jsou opatřeny novodobým uzavíracím mechanismem. Ze strany popisované místnosti chrání dveře bílý nátěr, z opačné strany jsou dveře ponechány bez jakéhokoliv nátěru.

Místnost 005B

Místnost 005B je drobnou komunikační prostorou. Do místnosti je možno sestoupit po vřetenovém schodišti a pokračovat dále do místnosti 016. Prostor není osvětlen denním světlem. Podlaha v místnosti je betonová, přičemž v úrovni dveřní zárubně u vstupu z chodby je viditelná cementová dlažba. Stěny i strop jsou zde vyběleny.

Dveře mezi popisovanou prostorou a místností 016 byly již popsány v rámci dokumentace této místnosti. Druhé dveře, situované v protilehlé (východní) stěně, jsou obdobné konstrukce. Jednokřídlé levé dveře jsou zde otevírány do popisované místnosti. Hladké dveře nejsou v tomto případě nikterak členěny. Dveřní křídlo je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře jsou z obou stran opatřeny ochranným šedým nátěrem. Na dveřích je na umělohmotné destičce osazena klika oválného tvaru s kruhovou podložkou a kruhový klíčový štítek.

Místnost 006A

Malá čtvercová místnost plní komunikační funkci. Všechny stěny místnosti prorážejí dveře (do místností 003, 005A, 006B a do exteriéru). Podlahu kryje linoleum. Při straně místnosti 006B jsou dochovány dvě řady červené cementové dlažby čtvercového formátu. Strop i stěny místnosti jsou vyběleny. Nade dveřmi podél severní a východní stěny prochází systém potrubí.

Vstupní otvory jsou uzavírány jednokřídlými nečleněnými dveřmi. Dveře propojující exteriér s interiérem jsou pravé, zbylé dveře jsou levé. Dveře z místností 003 a 006B jsou otevírány do popisované místnosti, zbylé dveře se otevírají do exteriéru a místnosti 005A. Dveře propojující popisovanou místnost s exteriérem a místností 003 jsou umístěny ve hlubokých

nikách. Dveřní křídla s nátěrem odstínu slonové kosti jsou osazena v ocelových zárubních pomocí válcových závěsů. Dveře jsou osazeny novodobými zavíracími mechanismy.

Místnost 006B

Drobná místnost slouží v současnosti jako skladiště. Prostor je přístupný pouze ze sousední místnosti 006A. Prostor není osvětlen denním světlem. Podlahu kryje červená cementová dlažba čtvercového formátu. Místnost je vybílena. Prostorem prochází systém potrubí směřující do sousedních místností.

Jednokřídlé levé nečleněné bílé dveře uzavírají jediný vstupní otvor. Dveře jsou otevírány do sousední místnosti 006A. Dveřní křídlo je pomocí asymetrických válcovaných závěsů zavěšeno v ocelové zárubni. Dveře jsou osazeny novodobou klikou.

Místnost 007

Čtvercová prostora je využívána jako kostymérna. Ze severní zdi vystupuje nosný sloup podporující průvlak probíhající při této stěně. Stropní trám podporovaný tímto sloupem kolmo nasedá k průvlak. Místnost je přístupná pouze ze sousední místnosti 005A. Prostor osvětluje obdélné okno situované ve východní stěně. Nášlapnou vrstvu podlahy tvoří linoleum. V podlaze jsou zapuštěna dvě víka kryjící čtvercové šachty. Stěny i strop jsou opatřeny nátěrem růžové barvy.

Pravé dveře oddělující popisovanou místnost od místnosti 005A jsou otevírány do místnosti 005A. Vstupní otvor uzavírají jednokřídlé nečleněné dveře. Dveřní křídlo je osazeno v ocelové zárubni pomocí válcových závěsů. Dveře jsou opatřeny novodobou klikou. Obdélné okno prosvětlující místnost je špaletové (s dřevěnou špaletou). Sdružené okno skládající se ze dvou dílů je uzavíráno osmi okenními křídly. Dvojice křídel jsou ovládána umělohmotnými dvoucestnými rozvory. Okenní křídla jsou zavěšena do dřevěného rámu pomocí válcovaných závěsů. Interiérová křídla jsou chráněna bílým nátěrem, exteriérová křídla jsou opatřena nátěrem hnědým.

Místnost 008

Obdélná vstupní místnost plní funkci zádveří. Ze zádveří je možno dále pokračovat do chodby (místnost 009). Z příčky oddělující obě místnosti vystupuje stropní trám (směr sever – jih). Podlaha je vyskládána z šedožlutých dlaždic čtvercového formátu. Týmiž dlaždicemi je vytvořen sokl (2 řady). Stěny jsou do výše 1,6 m obloženy perforovaným obkladem. Horní část stěn a strop jsou vybíleny.

Nad vstupními dveřmi z exteriéru prochází průvlak. Před ním probíhá potrubí. Vstupní otvor uzavírají jednokřídlé levé dveře otevírané do popisované místnosti. Hladké dveře jsou pročleněny pouze kruhovým okénkem s čirým sklem. Dveřní křídlo je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí masivních jednoduše provedených válcových závěsů. Dveře jsou z interiérové strany opatřeny ochranným nátěrem v odstínu slonové kosti. Na dveřích je osazena novodobá hliníková klika. Vstupní otvor mezi místnostmi 008 a 009 je ponechán bez dveřního křídla. Vstup rámuje ocelová zárubeň se spodní částí závěsů na jejím levém boku (směrem do popisované místnosti). V objektu je deponováno hladké dveřní křídlo odpovídající tomuto dveřnímu otvoru.

Místnost 009

Nepravidelná místnost je komunikační prostorou. Do místnosti vystupuje v jejím jihozápadním koutu hmota sousední místnosti 010. V severozápadním koutu předstupuje před líc stěny komínové těleso, jež podporuje průvlak a stropní trám. Podlahu v místnosti kryje zátěžový koberec. Stěny jsou do výše 1,6 m obloženy perforovaným obkladem. Horní část stěn a strop jsou vybíleny. Z místnosti je možno dále pokračovat do místností 008, 010, 011, 012, 013 a 015.

Vstupní otvor bez osazeného dveřního křídla mezi popisovanou prostorou a místností 008 byl již popsán v rámci předchozí místnosti. Vstup do místnosti 010 a 013 kryjí levé jednokřídlé dveře otevírané do těchto místností. Dveře do místnosti 013 jsou pročleněny pouze kruhovým okénkem s čirým sklem. Dveřní křídlo je z obou stran opatřeno nátěrem v barvě slonové kosti. Na křídlo byla z obou stran osazena novodobá hliníková klika. Veškeré ostatní otvory jsou uzavírány pravými jednokřídlými nečleněnými dveřmi. Všechny dveře jsou otevírány do popisované místnosti. Dveřní křídla oddělující místnosti 011 a 012 jsou bez falce. Tato dveřní křídla jsou zavěšena do ocelových zárubní pomocí poměrně masivních, jednoduše provedených závěsů a opatřena oválnou klikou s původní kruhovou nebo recentní plastovou podložkou. Dveře s falcem uzavírají místnost 015. Dveře jsou osazeny do ocelové zárubně pomocí válcových závěsů. Dveře jsou opatřeny novodobou hliníkovou klikou.

Místnost 010

Místnost 010 sloužící jako skladiště se v západní části zalamuje severním směrem. Do jejího jihozápadního koutu zasahuje komínové těleso. Z komínového tělesa vybíhá průvlak a stropní trám. V zalomeném prostoru je osazeno umyvadlo. Popisovaná místnost je opět přístupná pouze z chodby (místnost 009). Prostor osvětluje pouze jedno obdélné okno s delší horizontální osou. Pochozí vrstvu podlahy tvoří čtvercové maloformátové šedavé dlaždice. Část stěn místnosti je do výše 1,5 m opatřena původním bílým keramickým obkladem. Zbylé stěny místnosti a strop jsou vybíleny. Pod oknem je osazeno topné litinové těleso. Žebra tohoto litinového radiátoru jsou oproti žebřům radiátorů ve vyšší části domu poměrně široká.

Dveře oddělující popisovanou prostorou od místnosti 009 byly již popsány v rámci dokumentace této místnosti. Obdélné okno s delší horizontální osou situované ve východní stěně je ocelové konstrukce. Okenní otvor je uzavírán jedním křídlem vyplněným strukturovaným sklem. Okenní křídlo je zavěšeno do ocelového rámu pomocí válcových závěsů. Okenní výplň je uzavírána oválnou kličkou. Součástí okna je rovněž ocelový žlábek s trubičkou pro odvod kondenzátu.

Místnost 011

Předmětná místnost je v současnosti využívána jako skladiště. Podél západní zdi probíhá stropní trám. Obdélná místnost je opět přístupná pouze z chodby (místnost 009). Prostor osvětluje pouze jedno drobné obdélné okénko. Pochozí plochu podlahy tvoří žluté dlaždice čtvercového formátu. Stěny místnosti jsou vymalovány světlou šedorůžovou barvou.

Jediné dveře, kterými je možné do místnosti vstoupit, byly již popsány v rámci dokumentace místnosti 009. Drobné okno situované ve východní stěně je ocelové konstrukce. Okenní otvor je uzavírán jedním křídlem vyplněným strukturovaným sklem. Okenní křídlo je zavěšeno do ocelového rámu pomocí válcových závěsů. Výplň je uzavírána oválnou kličkou. Součástí okna je rovněž ocelový žlábek s trubičkou pro odvod kondenzátu.

Místnost 012

Místnost 012 slouží v současnosti jako toaleta. Pod stropem probíhají podél severní a západní stěny průvlak a stropní trám. Obdélná místnost je přístupná pouze z chodby (místnost 009). Prostor osvětluje pouze jedno drobné obdélné okénko. Místnost včetně mírně zkoseného okenního parapetu je obložena bílým keramickým obkladem do výše 1,4 m. Zbylé části stěn i strop jsou vybíleny. Podlaha je vyskládána ze žlutých čtvercových dlaždic.

Dveře oddělující toaletu od místnosti 009 byly již popsány v rámci dokumentace této místnosti. Drobné okno situované ve východní stěně je ocelové konstrukce. Okenní otvor je uzavírán jedním křídlem vyplněným strukturovaným sklem. Okenní křídlo je zavěšeno do ocelového rámu pomocí válcových závěsů. Okenní výplň je uzavírána oválnou kličkou. Součástí okna je rovněž ocelový žlábek s trubičkou pro odvod kondenzátu.

Místnost 013

Čtvercová místnost je situována v severní části hospodářského křídla. Do popisované prostory je možno vstoupit z místností 009 a 014. Prostor osvětluje rozměrné okno prolamující východní zeď. V západní zdi místnosti je proražen otvor (1000x790 mm) sahající k podlaze. V jihovýchodním koutě místnosti je osazeno umyvadlo a stěny okolo jsou chráněny novodobým keramickým glazovaným obkladem. Podlahu kryje linoleum. Stěny a strop jsou vymalovány ve dvou odstínech oranžové barvy.

Vstupní otvor do místnosti 014 je ponechán bez dveřního křídla. Vstup rámuje ocelová zárubeň se spodní částí závěsů na jejím levém boku (směrem do místnosti 014). Druhý vstup oddělující popisovanou prostor od místnosti 009 uzavírají dřevěné levé jednokřídlé dveře. Dveře jsou zavěšeny do ocelových zárubní pomocí poměrně masivních, jednoduše provedených válcových závěsů. Hladké dveře jsou pročleněny pouze kruhovým okénkem s čirým sklem. Dveřní křídlo je z obou stran opatřeno nátěrem v barvě slonové kosti. Na dveře byla z obou stran osazena novodobá hliníková klika.

Šestikřídlé špaletové okno prosvětluje místnost 013. Jedno interiérové a jedno exteriérové křídlo je odděleno sloupkem. Tato křídla jsou uzavírána dvojicemi kliček. Zbylé dvojice křídel k sobě dosedají, přičemž jedno křídlo je osazeno klapačkou. Tato křídla jsou uzavírána dvojicemi kolínkových obrtlíků doplněných tzv. koníky. Křídla jsou zavěšena do dřevěného rámu pomocí válcových závěsů. Exteriérová křídla jsou navíc opatřena ochrannými nárazníky. Parapet a interiérová křídla jsou chráněna nátěrem v odstínu slonové kosti, exteriérová křídla jsou opatřena nátěrem hnědým. Pod oknem se nachází nika s litinovým topným tělesem. Nika je překryta dřevěným krytem.

Místnost 014

Čtvercová místnost 014 není nikterak členěna. Prostora je přístupná pouze z místnosti 013. Místnost osvětluje rozměrné okno situované v západní zdi. Ve východní zdi místnosti je proražen otvor (1000x790 mm) sahající k podlaze. Podlahu kryje linoleum. Stěny a strop jsou vymalovány zelenou barvou.

Vstupní otvor do místnosti tvoří pouze ocelová zárubeň, které schází dveřní výplň. Okno je téměř totožné s oknem v předchozí místnosti. V tomto případě se však jedná o desetikřídlé okno dělené dvěma sloupky (2 křídla, 4 křídla, 4 křídla). Uzavírání, kování a nátěr okenních křídel je totožné s křídly v předchozí místnosti. Parapet je zde rovněž opatřen nátěrem

v odstínu slonové kosti. Pod oknem se také nachází nika s litinovým topným tělesem, překrytá dřevěným krytem.

Místnost 015

Předmětná místnost plní funkci skladu. Jižní zeď zhruba jednou polovinou vlastní délky předstupuje před svůj líc (východní část). V severovýchodním koutu zasahuje do půdorysu místnosti hmota komínového tělesa. Prostor je teoreticky přístupný dvojicí dveří z místností 009 a 016. Denní světlo vniká do místnosti jedním oknem prolamujícím západní zeď. Podlahu kryje linoleum položené na dřevěných parketách. Stěny místnosti jsou opatřeny bílým nátěrem, podhled tvoří dřevěný obklad s tmavě hnědým nátěrem.

Jednokřídlé pravé nečleněné dveře uzavírají vstup do místnosti 009. Dveře jsou do této místnosti rovněž otevírány. Dveřní křídlo je ze strany popisované místnosti překryto vertikálně kladenými palubkami s tmavě hnědým nátěrem. Dveře jsou osazeny do ocelové zárubně pomocí válcovaných závěsů. Zárubeň je ze strany klubovny kryta hladkými obložkami. Dveře jsou uzavírány novodobou hliníkovou klikou. Jednokřídlé dveře mezi popisovanou prostorou a místností 016 nejsou v současnosti využívány. Levé nečleněné bílé dveře jsou otevíratelné do místnosti 016. Dveřní křídlo je v ocelové zárubni osazeno pomocí asymetrických závěsů. Dveře jsou opatřeny novodobým štítkem bez kliky.

Okno osvětlující interiér objektu je zcela totožné s oknem v místnosti 013, a to včetně parapetu a niky s litinovým topným tělesem.

Místnost 016

Popisovaná místnost není v současnosti téměř využívána. Stěny místnosti jsou značně pročleněny. Do východní části této prostoty zasahuje komínové těleso nacházející se při vstupních dveřích z místnosti 005B. Na protilehlé straně jmenovaných dveří vystupuje do prostoru kubus sloužící v minulosti jako shoz na prádlo. Severní zeď zhruba jednou polovinou vlastní délky ustupuje za svůj líc (východní část). Zde je umístěno již nefunkční zařízení pro ohřev teplé vody. Ze západní části této zdi pak vybíhají dvě subtilní příčky vymezující prostor sprchového koutu. Západně od nich je do zdi proražen vstupní otvor. Jižní stěna je osazena čtveřicí umyvadel upevněných do 1,3 m vysokého soklu. Sokl je předělený nosným sloupem vystupujícím z této zdi. Do místnosti je možno teoreticky vstoupit jak z exteriéru, tak z místností 005B a 015. Prostor osvětluje pouze jedno drobné obdélné okénko s delší vertikální osou. Podlaha v místnosti je tvořena xylolitovou bezespárovou plochou (směs z dřevěných pilin, sorelového cementu a pigmentu). Ze dvou řad keramického glazovaného obkladu šedožluté barvy je vyskládán podlahový sokl (pouze v části místnosti). V místech, kde se nacházejí již nepoužívaná hygienická zařízení, jsou stěny chráněny rovněž obkladem. Sprchy jsou obloženy mléčnými obkladačkami, sokl pro uchycení umyvadel kryjí modré glazované keramické dlaždice. Zbylé části stěn a strop je ponechán bílý.

Dveře oddělující popisovanou prostorou od místnosti 015 jsou situovány v mělké nise severní zdi. Dveře byly již popsány v rámci dokumentace místnosti 015. Druhé dveře kryjí vstup do místnosti 005B. Jednokřídlé levé dveře jsou otevírány do popisované místnosti. Hladké dveře jsou pročleněny pouze kruhovým okénkem s čířým sklem. Dveřní křídlo je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře jsou opatřeny ochranným nátěrem v odstínu slonové kosti. Na dveřích je osazena novodobá klika. V laku dveřního křídla je patrný otisk původního kování. Poslední dveře spojují popisovanou místnost

s exteriérem. Jednokřídlé pravé nečleněné dveře jsou otevírány směrem do exteriéru. Dveřní křídlo je zavěšeno v ocelové zárubni pomocí válcovaných závěsů. Hladké dveře bílé barvy jsou opatřeny novodobou klikou.

Prostor osvětluje pouze jedno drobné obdélné okénko s delší vertikální osou situované v západní zdi. Jednokřídlé jednoduché okno je umístěno v hluboké špaletě. Křídlo je uzavíráno dvojicí kolíkových obrtlíků doplněných tzv. koníky. Okenní křídlo je zavěšeno do dřevěného rámu pomocí válcových závěsů.

Jihovýchodní kout místnosti vyplňuje kubus bývalého shozu na prádlo. Čelní (západní) stěna tohoto shozu je téměř v celé své výšce přerušena otvorem s dřevěným křídlem osazeným v dřevěném rámu pomocí jednoduše provedených závěsů. Nečleněné bílé křídlo je uzavíráno petlicí a opatřeno nátěrem v odstínu slonové kosti. Uvnitř popisovaného tělesa se nachází ještě jeden užší kubus končící zhruba 1,2 m nad úroveň podlahy. Užší kubus tvořící vlastní prádelní šachtu je obestavěn dvěma úrovněmi betonových polic. Spodní část shozu zůstala z funkčních důvodů zcela volná.

Místnost 020

Protáhlá zalomená prostora plní komunikační funkci. Do chodby je možno vstoupit jedněmi dveřmi z exteriéru a pěticí dveří z interiéru (místnosti 001, 021, 022, 023, 024). Místnost osvětluje jedno okno. Podlahu tvoří dlažba vyskládaná z maloformátových čtvercových dlaždic. Jedna řada dlaždic tvoří rovněž ochranný sokl. Strop místnosti kopíruje mírný sklon střechy. Stěny včetně stropu jsou opatřeny světle žlutým nátěrem. V místě zalomení chodby je osazen stropní trám (směr východ – západ). Místností opět prochází několik druhů potrubí. V jihovýchodním koutu popisované prostory je v podlaze umístěno čtvercové vyústění šachty.

Do chodby se z exteriéru vstupuje jednokřídlými dveřmi umístěnými v mělké nise severní zdi. Nečleněné levé dveře jsou zavěšeny pomocí válcovaných závěsů do ocelové zárubně. Dveře jsou opatřeny imitací dýhy. Vstupní otvor mezi místnostmi 001 a 020 kryjí dvoukřídlé plně dveře s imitací dýhy (levé otvíravé křídlo). Dveře otevírající se do popisované místnosti jsou do ocelové zárubně zavěšeny pomocí válcovaných závěsů. Dvoukřídlé dveře do místností 021, 022 a 023 jsou totožné. Ve všech případech se jedná o dvoukřídlé dveře s pravým otvíravým křídlem směrem do konkrétní místnosti. Obě symetrická dveřní křídla jsou částečně vyplněna strukturovanými skleněnými tabulemi, překrytými ze strany popisované chodby mřížemi. Zbylá část dveří je provedena v imitaci dýhy. Dveřní křídla jsou opět zavěšena do ocelové zárubně pomocí válcovaných závěsů (na straně konkrétních místností). Poslední dveře propojují popisovanou místnost se sociálním zařízením. Jednokřídlé pravé dveře se otevírají do místnosti 024. I tyto dveře jsou částečně vyplněny strukturovaným sklem, a zčásti jsou opatřeny imitací dýhy. Uchytení dveří do ocelové zárubně je totožné s předchozími dveřmi.

Místnost osvětluje jedno okno situované zhruba uprostřed její severní zdi. Zdvojené dvoukřídlé okno je zavěšeno do dřevěného rámu pomocí válcovaných závěsů. Okenní křídla uzavírá hliníková dvoucestná rozvora. Okno je z interiérové strany opatřeno bílým nátěrem. Z exteriérové strany chrání okno mříž. Okenní parapet je kryt dlaždicemi totožnými s dlaždicemi na podlaze.

Při samém konci chodby (bráno od místnosti 001) by měl prostor osvětlovat střešní světlík. Světlík je však z interiéru překryt pevnou deskou a mříží.

Místnost 021

Prostorná místnost 021 je v současnosti využívána jako tělocvična. Stropem probíhá průvlak ve směru sever – jih podporovaný uprostřed ocelovým sloupem kruhového průřezu. Průvlak navazuje na severní stěnu sousedních místností 022 a 023, která odděluje tyto místnosti od úzké chodby. Do místnosti je možno vstoupit dveřmi z interiéru i z exteriéru (jižní a východní stěna). V západní stěně jsou opět umístěna dvě okna, pod nimiž se nachází topná zařízení. Podlaha je kryta linoleem. Stěny jsou překryty šedým kobercem, strop je ponechán bílý.

Dveře z místnosti 020 umístěné v mělké nice byly již popsány v rámci dokumentace této místnosti. Druhé dveře propojující exteriér s tělocvičnou jsou pročleněny obdélným otvorem se skleněnou výplní. Dveře jsou ze strany exteriéru opatřeny mříží. Nad těmito dveřmi se nachází nadsvětlík z pěti sklobetonových tvárnic – luxfer. Okna osvětlující prostor jsou tříkřídlá s jedním vertikálním sloupkem. Zdvojená okenní křídla jsou zavěšena do dřevěného rámu pomocí válcovaných závěsů. Okna jsou opatřena ocelovými kličkami. Krajní křídla trojdílných oken mají závěsy umístěny při jejich boční hraně.

Místnost 022

Obdélná místnost 022 využívaná jako keramická dílna je téměř totožná s místností 023. Jediné vstupní dveře jsou opět situovány ve východní stěně, v protilehlé stěně se pak nachází dvojice tříkřídlých oken. Podlaha je stejně jako u předchozí místnosti kryta linoleem, stěny jsou vymalovány v modrém a okrovém odstínu, strop je ponechán bílý. Otopná tělesa jsou umístěna pod okny, v severním koutě se nachází umývací kout s keramickým obkladem. V západním koutě je na vyvýšeném stupni umístěna keramická pec.

Dvoukřídlé vstupní dveře umístěné v mělké nice východní stěny byly již popsány v rámci dokumentace předchozí místnosti 020. Okna osvětlující prostor jsou trojkřídlá s jedním vertikálním sloupkem. Zdvojená okenní křídla jsou zavěšena do dřevěného rámu pomocí válcovaných závěsů. Okna jsou opatřena hliníkovými kličkami. Krajní křídlo má závěsy situovány při jeho spodní hraně. Z exteriérové strany jsou okna kryta ochrannou mříží.

Místnost 023

Obdélná rozměrná místnost využívaná jako výtvarná dílna je přístupná pouze z chodby 020. Prostoru osvětluje dvojice oken. Podlahu kryje linoleum. Stěny jsou opatřeny světlým zeleným nátěrem, strop je ponechán v barvě bílé. Pod okny jsou umístěna topná tělesa, umývací kout je opatřen obkladačkami.

Dvoukřídlé vstupní dveře i tříkřídlá okna jsou totožná s dveřmi a okny v předchozích místnostech a byly již tedy popsány (dveře v rámci popisu místnosti 020, okna v rámci popisu místnosti 022).

Místnosti 024 a 025

Místnosti 024 a 025 jsou spojovacími chodbami obdélných půdorysů. Rozměrově totožné chodby jsou průchozí ve směru východ – západ. Dále se z popisovaných místností vstupuje do prostor sociálního zařízení. Místnosti jsou osvětleny pouze umělým světlem. Podlahy tvoří dlažba vyskládaná z maloformátových čtvercových dlaždic. Jedna řada dlaždic tvoří rovněž

ochranné sokly. Stropy místností kopírují mírný sklon střechy. Obě prostory jsou vymalovány bílou barvou. Místností opět prochází potrubí.

Do každé místnosti je možno vstoupit čtveřicí dveří. Dveře propojující místnost 024 s místností 020 byly již popsány v rámci dokumentace místnosti 020. Dveře do místností 026, 028, 030, 032 a do exteriéru jsou nečleněné, zavěšené pomocí válcových závěsů do ocelových zárubní. Dveře jsou opatřeny imitacemi dřeva. Poslední zde se nacházející dveře do místnosti 026 jsou částečně vyplněny strukturovaným sklem. Plocha skleněné tabule je přetřata dvěma svislými příčlemi. Povrch zbylé části dveří tvoří dřevěné latě.

Místnosti 026, 028, 030 a 032

Předmětné místnosti jsou předsíněmi WC vždy s jedním umývadlem. Místnosti obdélného půdorysu jsou pouze uměle osvětleny. Podlahy tvoří opět dlažba vyskládaná z maloformátových čtvercových dlaždic. Stěny jsou částečně opatřeny čtvercovým obkladem růžovohnědé barvy. Stropy místností kopírují mírný sklon střechy. Všechny prostory jsou vymalovány bílou barvou. Umývadla jsou osazena vždy na východní či západní stěně. Místnostmi opět prochází vodorovné potrubí. V jihozápadním koutu místnosti 017 je navíc v podlaze umístěno čtvercové vyústění šachty.

Do popisovaných prostorů je možno vstoupit dveřmi z chodeb 024 a 025. Dveře byly již popsány v rámci dokumentace těchto chodeb. V severní stěně každé místnosti jsou osazeny dveře propojující předsíň s WC. Dveře otevírané vždy do předsíně jsou buď zcela nečleněné, nebo jsou v horní části doplněné strukturovaným sklem. Dveře jsou opatřeny imitacemi dřeva. Dveře jsou zavěšeny pomocí válcových závěsů do ocelových zárubní.

Místnosti 027, 029, 031 a 033

Poměrně malé prostory obdélného půdorysu slouží jako WC (severozápadní kout místnosti 027 je mírně zkosen). Toalety osvětluje vždy jedno okno osazené v severní zdi. Podlahy tvoří opět dlažba vyskládaná z maloformátových čtvercových dlaždic. Stěny jsou stejně jako u předsíní částečně opatřeny čtvercovým obkladem růžovohnědé barvy. I zde stropy místností kopírují mírný sklon střechy. Toalety jsou vymalovány bílou barvou. Místnostmi opět prochází potrubí.

Dveře propojující jednotlivé předsíně a toalety byly již popsány v rámci dokumentace předsíní. Okna osvětlující místnosti jsou obdélná, s delší horizontální stranou. Zdvojená jednokřídlá okna jsou při spodní hraně opatřena válcovými závěsy. Okna jsou uzavírána dvojicemi umělohmotných kliček. Z exteriérové strany jsou okna chráněna mříží.

Místnost 034 a 035

Přístavba obdélného protáhlého půdorysu plní v současnosti funkci skladiště. Prostor je členěn subtilní vestavěnou dřevěnou příčkou. Objekt je kryt pultovou střechou. Dřevěný podhled zcela zakrývá střešní konstrukci. Podlaha je zde betonová, přičemž v celé délce místnosti probíhá nízký schod. Otisk ve stěně místnosti naznačuje, že byl prostor podélně přepažen, nebo byl dodatečně rozšířen. Stěny místnosti jsou vyběleny. Do popisované prostory je možno vstoupit pouze jedněmi dveřmi situovanými v jižní stěně. Místnost osvětluje devět okenních otvorů.

Jediné vstupní dveře situované v jižní stěně jsou otevírány směrem do exteriéru. Jednokřídlé nečleněné hnědé dveře jsou zavěšeny do ocelové zárubně pomocí válcovaných závěsů. Levé dveřní křídlo je opatřeno novodobou klikou. Východní stěnu prolamuje devět nepravidelně rozmístěných protáhlých otvorů vyplněných luxferami. Horní části otvorů jsou však pouze zakryty polystyrenovými deskami.

Místnost 036

Místnost sloužící v současnosti jako úschovna kol je samostatnou přístavbou situovanou pod železobetonovou lávkou. Prostor není vnitřně členěn. Strop místnosti v jižní části tvoří výše zmíněná lávka s jedním příčným průvlakem. Na tuto konstrukci navazuje pultová střecha. Krokve této střechy jsou na vyšší straně vynášeny ocelovým I profilem procházejícím celou místností. Na protilehlé straně jsou krokve zazděny do vnější stěny. Podlaha v popisované přístavbě je betonová, stěny jsou zde vybíleny. Do místnosti je možno vstoupit pouze jedněmi dveřmi situovanými v západní zdi. Prostor osvětluje jedno okno překryté mříží.

Jediné dveře jsou situovány v nice převyšující samotný vstupní otvor. Jednokřídlé nečleněné bílé dveře jsou otevírány směrem do exteriéru. Pravé dveřní křídlo je opatřeno novodobou umělohmotnou klikou. Okno situované v severní zdi je vyklápěcí. Jeho funkčnost je však značně omezena vnější mříží. Okno je opatřeno tmavě hnědým ochranným nátěrem.

1NP

Místnost 101

Místnost 101 je prosklenou vstupní halou. Východní stěně dominují dva kvadratické sloupy, které vynášejí hmotu druhého nadzemního podlaží. V jejich úrovni je na východní a severní straně vyzděn parapet obložený hnědým páskovým obkladem, tzv. kabřincem (totožné jako v exteriéru). Zděný parapet prolamují na východní straně dvoukřídlé prosklené dveře s nadsvětlíkem, na které navazují dvě nečleněná rozměrná okna. Další dvě nečleněná okna tvoří severní stěnu. Dveře i okna s ocelovými rámy jsou osazeny v ocelových zárubních. Okna a dveřní nadsvětlík jsou neotvíravé. Jižní stěnu vstupní haly tvoří dvoukřídlé dveře doplněné při východní straně sklobetonovými tvárnicemi a rozměrný nadsvětlík. Dveře s ocelovými rámy a neotevíravý nadsvětlík jsou osazeny v ocelových zárubních.

Západní zeď popisované prostory z velké části tvoří nečleněná přímá zeď přecházející do oblouku. Na oblouk (čtvrtina kruhu) kolmo navazuje krátká stěna se vstupem. Vstupní otvor uzavírají prosklené jednokřídlé levé dveře s ocelovou konstrukcí. Dveře jsou osazeny v mělké špaletě. V přímém úseku nečleněné zdi jsou osazeny dva skříňové rozvaděče.

Podlahu kryje novodobá dlažba teraco čtvercového formátu. Na stropě jsou osazena dvě svítidla, jejichž pláště tvoří omítnuté válce o průměru 440 mm. Kulovitá stínidla jsou vyrobená z mléčného skla. Vnější části svítidel jsou z vnitřní strany opatřeny tmavě hnědým nátěrem. Stěny místnosti včetně stropu jsou vybíleny, přičemž západní stěna je doplněna malovaným a lepeným dekorem.

Místnost 102 a 103

Místnost 102 a 103 plní v současnosti komunikační funkci. Do chodby je možno vstoupit ze sousedních místností 101 a 105 – dveře ve východní a jižní stěně. Poměrně malý prostor osvětluje jedno okno osazené v severní zdi. Pod zděným okenním parapetem se nachází

topné těleso. Západní příčku tvoří z části prosklená dřevěná stěna rámové konstrukce, jež je čelní stěnou kiosku. Horní část této stěny a představený sokl je obložen svisle kladenými palubkami.

Obě místnosti rozděluje subtilní příčka s širokým otvorem bez dveřní výplně pouze s dřevěnou zárubní. Místnost je opatřena do výše cca 1,8 m otěruvzdorným nátěrem. Zbytek stěn je vymalován světle zelenou barvou. Podlahu kryje zátěžový koberec.

Z místnosti 101 se do popisované chodby vstupuje prosklenými jednokřídlými dveřmi s ocelovou konstrukcí (východní stěna). Levé dveře jsou otevírány do této místnosti. Druhé dveře, prolamující jižní zeď, jsou rovněž jednokřídlé. Levé nečleněné dveře s novodobou klikou jsou otevírány do místnosti 105. Dveřní křídlo je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí válcových závěsů.

Prostor osvětluje sdružené dřevěné okno. Okno se skládá ze dvou dílů dělených sloupkem, přičemž každý díl je uzavírán dvojicí zdvojených křídel. Okenní křídla jsou do dřevěného rámu zavěšena pomocí válcovaných závěsů. Pod oknem se nacházejí zděné parapety s krycími opaxitovými deskami mléčné barvy. V místech, kde opadávají recentní nátěry, je zřejmá původní barevnost parapetů – černá barva. Radiátor nacházející se v nise pod západním parapetem je kryt dvojicí dvoukřídlých ocelových mřížek s kruhovými otvory.

Místnost 104A

Místnost 104A sloužící jako kiosek má půdorysný tvar nepravidelného pětiúhelníku. Je vymezena z menší části zdmi, z východní a západní strany pak dřevěnými příčkami se skleněnými výplněmi. Ve východní stěně je umístěno výdejní okénko.

Do místnosti lze vstoupit pouze z místnosti 104B jednokřídlými levými dveřmi. Dveřní křídlo je osazeno ve dřevěné stěně rámové konstrukce.

Místnost 104B

Místnost 104B plní komunikační funkci. Součástí této místnosti je schodiště propojující jednotlivá podlaží. Místnost má nepravidelný půdorys. Dominantu místnosti tvoří krom již zmíněného schodiště nosný sloup čtvercového průřezu s navazující zvlněnou polopříčkou. Tato příčka vysoká 1,8 m navazuje ve svém závěru na zeď schodiště. Prostor mezi přední částí schodiště a zvlněnou příčkou je vyplněn dvojicí stupňů plnících funkci polic. Přední stěna nižšího stupně je z velké části opět oblá, přední stěna druhého stupně je přímá.

Z popisované prostory lze v úrovni prvního nadzemního podlaží vstoupit do místností 001, 104A, 104C, 104F, 104G, 104H a 105. Prostor je pouze uměle osvětlen. Podlahu kryje linoleum. Spodní část stěn je opatřena otěruvzdorným nátěrem nebo je překryta kobercovým obkladem (jekorem). Severovýchodní kout je opatřen dřevěnou oblozkou. Zbylá část stěn včetně stropu je vymalována světle růžovou barvou.

Schodiště propojující 1NP s 1PP je dvouramenné ve tvaru písmene L, zatímco schodiště mezi 1NP a 2NP je trojramenné. Vnitřní zábradlí tvoří asi 1 m vysoká štíhlá zídka kopírující sklon schodiště. Zábradlí je doplněno madlem kontinuálně probíhajícím od 1PP až 2NP. Madlo je ukotveno ke zdi pomocí designových objímek se sloupky. Součástí popisované místnosti je pouze jedno rameno klesajícího schodiště. Toto rameno se skládá ze čtrnácti stupňů. Tři schodišťová ramena propojující prostoru s vyšším podlažím mají celkem dvacet pět stupňů.

Pochozí vrstvu schodiště tvoří v současnosti linoleum. Boční zdi schodiště lemují po obou stranách prkenná okopnice kopírující jeho průběh. Dvě ramena klesajícího schodiště oddělují jednokřídlé dveře. Jedná o levé nečleněné dveře bílé barvy s novodobou klikou, které jsou osazeny ve dřevěné zárubni.

Z místnosti 105 se do popisovaného prostoru vstupuje širokým otvorem se sníženým nadpražím. Dveře do místnosti 104A jsou jednokřídlé. Dveřní křídlo je osazeno ve dřevěné stěně rámové konstrukce. Spodní část stěny se skládá z již zmíněných dveří a dvojice rámu vždy s trojicí polí dělených dvěma příčlemi. Nad spodní částí se nachází nadsvětlík s šesticí neotvíravých skleněných výplní. Jednokřídlé levé dveře jsou otevírány do místnosti 104A. Dveřní křídlo je rozděleno příčlí do dvou asymetrických výplní. Dveře jsou osazeny jednoduše provedenou hliníkovou koulí.

Dveře do místností 104C, 104F a 104G jsou vždy jednokřídlé. Dveře do místnosti 104G jsou levé, dveře do místností 104C a 104F pravé. Dveřní křídla jsou vždy otevírána do sousední místnosti. Dveře rámové konstrukce předěluje svislá příčle do dvou protáhlých symetrických výplní. Ze strany popisované místnosti jsou vpadlé výplně opatřeny jekorem. Zbylá část dveří je natřena béžovou barvou. Dveřní křídla jsou zavěšena pomocí válcových závěsů v ocelových zárubních. Dveře jsou osazeny novodobými klikami. Jednokřídlé pravé dveře vedoucí do místnosti 104H jsou hladké, nečleněné, osazené v ocelové zárubni pomocí jednoduchých ocelových závěsů.

Místnost 104C

Čtvercová místnost 104C je malá prostora plnící komunikační funkci. V jejích zdech jsou vstupní otvory do místností 104B, 104D a 104E. Prostor je pouze uměle osvětlen. Stěny v místnosti jsou opatřeny bílou barvou. Podlahu překrývá koberec. Celá jižní a velká část severní stěny jsou zastavěny skříněmi.

Dveře propojující chodbu s místností 104B jsou popsány v rámci této místnosti. Dveřní křídlo, jež by krylo vstupní otvor mezi místnostmi 104C a 104E, je v současné době vysazeno. Vstup rámuje pouze ocelová zárubeň se spodní částí závěsů na jejím levém boku (směrem do místnosti 104E). Nad vstupním otvorem je stěna tvořena sklobetonovými tvárnicemi tzv. luxfery. Dveře situované v severní stěně (do místnosti 104D) jsou jednokřídlé. Nečleněné levé dveřní křídlo se otevírá směrem do chodby. Bílé dveře zavěšené do ocelové zárubně pomocí válcových závěsů jsou opatřeny novodobou klikou.

Místnost 104D

Členitá místnost slouží v současnosti jako sklad. Tento sklad je přístupný pouze z chodbičky 104C. Prostor je pouze uměle osvětlen. Stěny i strop jsou vymalovány bílou barvou.

Ze severní zdi vystupuje kubus šachty, v kterém je v současnosti umístěno stoupací potrubí. Šachta je uzavírána dřevěnými dvířky se širokým, taktéž dřevěným, rámem. Dvířka (levá) jsou zavěšena do ocelového rámu pomocí dvojice drobných závěsů. Východním směrem navazuje na přední líc kubusu zeď, v které jsou nad sebou umístěny dva vestavěné úložné prostory. Vestavěné skříně jsou dřevěné konstrukce, opatřené hnědým nátěrem.

Ve spodní části východní stěny je rovněž zapuštěna vestavěná skříň. Konstrukce této skříně, včetně posuvných dvířek s kováním, je totožná s úložnou skříní v místnosti 105. I zde se žaluziová dvířka pohybují v široké drážce směrem do boku. Dvířka jsou opět doplněna

jednoduchými madly kruhového průřezu. Betonová kostra popisované skříně tvoří zároveň široké police. Úložná plocha se tak nachází v celé délce východní zdi. Pouze v jihovýchodním koutě je tato plocha mírně zmenšena částečně vystupujícím nosným sloupem. V místech, kde je poškozen současný nátěr obou betonových konstrukcí, je zřetelný jejich původní černý povrch.

V jižní zdi je proražen vstup do popisované místnosti. Jednokřídlé levé dveře jsou otevírány do místnosti 104C. Nečleněné bílé dveřní křídlo je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí válcových závěsů. Dveře jsou osazeny novodobou umělohmotnou klikou. Západně od vstupního otvoru je zeď zesílena, přičemž roh vzniklý tímto zesílením je zaoblen. Před poměrně mocnou zeď předstupuje kvádrová betonová konstrukce s dvěma neuzavíratelnými úložnými prostory oddělenými poměrně masivní svislou příčkou. V místě, kde je stávající nátěr již poškozen, je zřejmá původní povrchová úprava v odstínu světle šedé. Západní zeď není nijak členěna.

Místnost 104E

Obdélná místnost 109 je největší prostorou v prvním nadzemním podlaží. Místnost slouží jako společenská místnost a kancelář. Do jejího prostoru vystupuje v severovýchodním koutu zeď skladu a komínové těleso. Do místnosti je možné vstoupit jedinými dveřmi z chodby (místnost 108). Prostor je osvětlen trojicí oken, pod nimiž jsou osazena topná tělesa. V jihovýchodním koutu místnosti jsou se nacházejí betonové police. Stěny místnosti jsou vymalovány světle fialovou barvou, strop je ponechán bílý. Podlahu kryje koberec.

Vstupní otvor mezi místnostmi 104C a 104E je ponechán bez dveřního křídla. Vstup rámuje ocelová zárubeň se spodní částí závěsů na jejím levém boku (směrem do popisované místnosti). Nad vstupním otvorem se nachází obdélná plocha vyskládaná ze sklobetonových tvárnic tzv. luxfer (6 řad, 9 sloupců). V severní stěně je osazeno jedno dvoukřídlé okno. Zdvojené okno je zavěšeno do dřevěného rámu pomocí válcových závěsů (celkem 6 kusů). Okenní křídla uzavírá umělohmotná dvoucestná rozvora. Okenní parapet je zděný, jeho povrchová úprava je totožná s úpravou okolních stěn. Vrchní část parapetu kryje obklad. Okno včetně parapetu situované v protilehlé (jižní) stěně je totožné s popsáním oknem. V tomto případě se však jedná o sdružené okno (dva díly). Poslední okno prolamuje celou západní zeď. Pásové okno se skládá z šesti dílů. Každý z dílů se dvojitým zasklením je vyklápěcí. Každé okenní křídlo je uzavíráno dvojicí okenních klik s kuličkovými konci. Parapet kryje opět obklad. Všechna okna jsou z interiérové strany opatřena nátěrem v odstínu slonové kosti.

Pod každým z oken se nacházejí topná tělesa. Lité radiátory pod pásovým oknem jsou osazeny před lícem zdi. Zbýlá topná tělesa jsou umístěna v nikách pod parapety (jižní a severní stěna). Niky jsou pod okny umístěny asymetricky. Topná tělesa kryjí dvoukřídlé ocelové dekorativní mřížky s kruhovými otvory. Pod oknem osazeným v jižní zdi se navíc nachází ještě jedna menší nika, která je však v současnosti zcela prázdná. Obě niky jsou odděleny subtilní zděnou příčkou.

V jihovýchodním koutu místnosti se nacházejí betonové police. Trojice polic vystupuje z východní stěny. Spodní dvě police mají zaoblené rohy. Horní police je delší, přičemž se postupně směrem k západu zužuje a končí v okenním parapetu.

Místnost 104F

Tato prostora je v současnosti využívána jako kancelář. Obdélná místnost je opět přístupná pouze z chodby (místnost 104B). Dvojdílné okno je pokračováním okna z vedlejší místnosti 104G. K západní části zdi přisedá betonová police, která je součástí původního vybavení Sochorovy vily. Dominantou tohoto prvku se zaoblenými rohy jsou čtyři spojené police probíhající západní zdi. Plochy polic jsou v současnosti překryty jekorem. Podlahu v kanceláři kryje koberec. Stěny jsou vymalovány žlutou barvou, strop je ponechán bílý.

Jednokřídlé dveře situované v severní zdi byly již popsány v rámci místnosti 104B. Ze strany popisované místnosti jsou ponechány bílé – nejsou v žádné části překryty jekorem. Místnost osvětluje dvojice zdvojených vyklápěcích okenních křídel. Každé okenní křídlo je uzavíráno dvojicí okenních klik s umělohmotnými kuličkovými zakončeními.

Místnost 104G

Místnost 104G slouží v současnosti jako kancelář. Téměř čtvercová místnost je přístupná pouze z chodby (místnost 104B). Prostor osvětluje jedno rozměrné okno. Do východní zdi je vestavěna prosklená skříň s dýhovým soklem a rámováním. Roh prosklené skříně je opatřen ocelovou výztuhou. Výška skleněných polic je jednoduše nastavitelná pomocí ocelových lišt a konzol. Podlahu v kanceláři kryje koberec. Spodní část stěn je zčásti obložena (dřevěný obklad). Zbylá část stěn je z části vymalována béžovou barvou, strop je ponechán bílý.

Jednokřídlé dveře situované v severní zdi byly již popsány v rámci místnosti 104B. Ze strany popisované místnosti jsou ponechány bílé – nejsou v žádné části překryty jekorem. Místnost osvětluje trojice zdvojených vyklápěcích okenních křídel. Každé okenní křídlo je uzavíráno dvojicí okenních klik s umělohmotnými kuličkovými zakončeními.

Místnost 104H

Sociální zařízení je situováno východně od schodiště. Do čtvercové místnosti je možno vstoupit pouze z chodby (místnost 104B). Prostor je pouze uměle osvětlen. V západní zdi (směrem ke schodišti) je proražen čtvercový otvor vyplněný sklobetonovými tvárniciemi tzv. luxfery (5 x 5 ks). Strop je z části skloněný kvůli schodišťovému rameni probíhajícímu nad touto místností. Na severní stěně je umístěno umyvadlo. Stěny jsou do výšky 1,5 m opatřeny zeleným omyvatelným nátěrem. Zbylá část stěn i strop jsou vymalovány bíle.

Do místnosti se vstupuje jednokřídlými pravými dveřmi otevíranými směrem do popisované prostory. Nečleněné dveřní křídlo bílé barvy je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí válcovaných závěsů. Dveře jsou opatřeny novodobou klikou. Ve východní stěně je umístěn dveřní otvor do místnosti 104I. Dveřní výplň tvoří hladké levé dveře v odstínu slonové kosti. Stěny jsou do výšky 1,5 m opatřeny zeleným omyvatelným nátěrem. Zbylá část stěn i strop jsou vymalovány bíle.

Místnost 104I

Obdélníková místnost 104I slouží v současnosti jako toaleta. Při severní zdi je umístěna záchodová mísa, v jihovýchodním koutě pak oválné otopné těleso s delší vertikální osou. Náslapnou vrstvu tvoří linoleum.

Vstupní dveře již byly popsány v rámci místnosti 104H. Jediné okno osvětlující místnost je umístěno ve východní zdi a má čtvercový tvar. Jedná se o jednokřídlé zdvojené okno

s plastovou klikou, které je ze strany interiéru opatřeno nátěrem v barvě slonové kosti a z vnější strany tmavě hnědým nátěrem. Ze strany exteriéru je na okno osazena mříž.

Místnost 105

Místnost 103a v současnosti slouží jako šatna. Stávající půdorys místnosti je v severovýchodním koutě mírně zaoblen. Z popisované místnosti je možno vstoupit do sousedních místností 103 a 104B. Prostor osvětluje jedno poměrně rozměrné okno situované v jižní zdi. Pod jeho východní částí se nachází topné těleso s ochrannou dekorativní mřížkou. V západní zdi jsou vestavěny úložné prostory. Nade dveřmi z místnosti 103 se nachází příčka (podrobněji dále), která je pozůstatkem starších stavebních konstrukcí.

Šatna je z velké části stejně jako vedlejší místnost opatřena otěruvzdorným nátěrem. Ve východní části místnosti je část stěn kryta dřevěným obložením. Zbylé části stěn a stropu jsou opatřeny žlutým nátěrem ve dvou odstínech. Podlaha krytá linoleem není v celé místnosti rovná. Před vchodem do místnosti 104B se podlaha mírně svažuje, a tím vyrovnává výškový rozdíl mezi oběma prostory.

Dveře propojující místnost 105 od místnosti 103 jsou jednokřídlé. Levé dveře otevírané do popisované místnosti jsou osazeny ve špaletě. Nečleněné dveřní křídlo s novodobou klikou je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí válcovaných závěsů. Vstupní otvor mezi místnostmi 105 a 104B) se nachází v poměrně hluboké špaletě. Jižní bok špalety tvoří stěna dřevěné vestavěné skříně, druhý bok chrání dřevěná obložka.

Prostor osvětluje jedno sdružené dřevěné okno. Okno se skládá ze dvou dílů dělených rámovým sloupkem, přičemž každý díl je uzavírán dvojicí zdvojených křídel. Okenní křídla jsou do dřevěného rámu zavěšena pomocí válcovaných závěsů. Pod oknem se nachází zděné parapety s krycím obkladem. Topné těleso umístěné se v nice pod východní polovinou parapetu je kryto dvoukřídlou ocelovou dekorativní mřížkou s kruhovými otvory.

Zhruba polovinu západní stěny popisované místnosti vyplňuje vestavěný úložný prostor rámové konstrukce. V jeho horní části se nachází šestice skříněk s hladkými nečleněnými dvířky. Spodní část vestavěné úložné skříně tvoří prostor uzavíratelný dvojicí žaluziových dvířek. Dvířka se pohybují v otevřené drážce směrem do boku. Posuvná dvířka jsou doplněna jednoduchými madly kruhového průřezu. Při severní zdi přepažuje horní část místnosti subtilní příčka. Příčka probíhající ve směru východ – západ tak vytváří polo uzavřený prostor. Příčka je pozůstatkem vestavěné knihovny.

Místnost 106

Místnost 106 je vstupní prostorou v nižší (hospodářské) části domu. Dominantou místnosti je vřetenové schodiště nacházející se v jejím jihovýchodním koutu. Schodiště zajišťuje komunikaci mezi všemi třemi podlažími (1PP – 2NP). Z exteriéru se do místnosti vstupuje dveřmi situovanými ve východní zdi. Odtud je možné dále pokračovat do místností 107 – 111 a do místnosti 113. Prostor osvětluje pouze pásové okno schodiště a drobné kruhové okénko ve vstupních dveřích. Podlaha je vyskládána z béžovo-šedých maloformátových prolamovaných dlaždic. Stěny jsou chráněny nízkým soklem z čtvercových dlaždic šedé barvy. Do výše 1,4 m jsou stěny opatřeny světle zeleným omyvatelným nátěrem. Zbylá část stěn včetně stropu je ponechána bílá. Strop v severní části místnosti je značně snížen, čímž vznikl poměrně veliký úložný prostor. V čele tohoto prostoru jsou umístěna dvířka s trojicí

skříňových závěsů na jejich boční pravé straně. Ve dvířkách je vyříznut drobný čtvercový otvor, který nahrazuje přítažník. Na opačné straně chodby je podhled také snížen, zde ovšem z důvodu procházejícího schodiště v 2.NP. V jižní stěně chodby se nachází otisk konstrukce v podobě dvou pásnic ocelových profilů I160. V západní zdi jsou osazena drobná dvířka uzavírající šachtu (podrobněji níže).

Místnosti dominuje vřetenové kruhové schodiště. Schodiště je zčásti zapuštěno do masivní interiérové dělicí zdi. Z popisované úrovně stoupá zděné plné zábradlí, jež zčásti mizí ve vnější obvodové zdi schodiště (pokračuje dále ve zúžené podobě). V místech, kde dochází k tomuto propojení, vytváří vnější zeď schodiště zaoblený břit. Tato vnější zeď je spojena s dělicí masivní příčkou krátkým krčkem.

Schodišťové stupně jsou ze spodní strany omítnuty a vytváří společně se zděným zábradlím ladné spirály. Jednotlivé stupně jsou vetknuty do sloupového monolitického vřetene. 1.PP a 1.NP propojuje 19 schodišťových stupňů, zatímco úrovně dvou nadzemních podlaží jsou propojeny pomocí 18 stupňů. K počtu stupňů mezi nadzemními podlažími je nutné připočítat ještě jeden schod se zaobleným rohem, který zpřístupňuje samotné schodiště. Spirálovou křivku schodiště v celé jeho výši kopíruje ocelové trubkové madlo. Madlo je ke zdi ukotveno pomocí designových objímek se sloupky s kruhovými podložkami.

V suterénu pod schodištěm (severně od jeho ukončení) se nachází drobný prostor, jehož podhled tvoří křivka schodiště. Podlahu kryjí čtvercové dlaždice, zčásti překryté vrstvou betonu. Mimo popisovaný prostor pod schodištěm je podlaha betonová.

Výmalba místnosti navazuje na výmalbu schodiště. Vnější schodišťová stěna (jižní stěna místnosti) je opatřena světle zeleným vysokým omyvatelným soklem. Zbytek stěn a prostor pod schodištěm je vybělen. Madlo osazené do vnější schodišťové zdi pokračuje až ke dveřní zárubni. Ve jmenované zdi se téměř při konci schodiště nacházejí drobná litinová dvířka kryjící revizní otvor šachty.

Prostor schodiště je osvětlován zalomeným pásovým oknem, které však přerušuje vnější železobetonová lávka. Vertikální pás oken v ocelových rámech je tvořen pěti obdélnými tabulemi strukturovaného skla. V úrovni druhého nadzemního podlaží se okno lomí a v horizontální úrovni pročeľňuje celou vnější stěnu schodiště mající tvar válcového segmentu (vrchní část pásového okna bude popsána samostatně v rámci popisu 2.NP). Čtyři nad sebou umístěné okenní tabule jsou pevně zasazeny do ocelových rámců. Nejnižší okno pod železobetonovou lávkou je otevíratelné a je osazeno v ocelovém rámu pomocí válcových závěsů. Okenní křídlo je uzavíráno oválnou klikou. Kondenzující voda stéká do drobného otvoru situovaného v jihovýchodním koutu okenní špalety, odkud je dále odváděna.

Nášlapnou vrstvou schodišťových stupňů je v současnosti linoleum. Spodní stupně, vizuálně se uplatňující z úrovně prvního nadzemního podlaží, jsou chráněny novým linoleem. Schody v horní části schodiště zůstaly kryty již značně opotřebovaným linoleem ve vínovém odstínu. Středový sloup a zábradlí, v případě úrovně mezi 1.PP a 1.NP pouze plocha vymezená trubkovým madlem, jsou opatřeny omyvatelným světle zeleným nátěrem (totožný s nátěrem v popisované chodbě). Zbylé části schodiště jsou ponechány bílé.

Do místnosti se z exteriéru vstupuje jednokřídlými levými dveřmi. Dveře ocelové konstrukce jsou otevírány směrem do interiéru. Hladké dveře jsou pročleněny pouze kruhovým okénkem s čirým sklem (dvojitě zasklení). Dveřní křídlo je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí

masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře jsou opatřeny ochranným nátěrem v odstínu slonové kosti. Na dveřích je osazena novodobá hliníková klika.

Dveře do místnosti 108, 109, 110, 111 a 113 jsou téměř totožné. Ve všech případech se jedná o nečleněné jednokřídlé levé dveře poměrně masivní dřevěné konstrukce. Všechna dveřní křídla opatřená nátěrem v odstínu slonové kosti jsou otevírána směrem do sousedních místností. Dveře jsou osazeny v ocelových zárubních pomocí masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře jsou doplněny dobovým kováním v rozličném stupni dochování. Obecně se jedná o oválnou kliku s kruhovou podložkou, výjimečně kruhovým klíčovým štítkem.

Z chodby je možné rovněž vstoupit do místnosti 107. Spodní hrana dveří se však nachází zhruba 29 cm nad nivelitou podlahy. Opět se jedná o nečleněné dveře otevírané směrem do místnosti 107. Pravé dveřní křídlo je uzavíráno pomocí novodobé kliky bez destičky. Dveře chrání nátěr v odstínu slonové kosti.

V západní stěně jsou dále osazena drobná dvířka kryjící otvor do vertikální šachty. Drobná čtvercová dvířka jsou osazena v ocelové zárubni. Dvířka jsou vysouvána pomocí protáhlého zalomeného úchytu.

Místnost 107

Vzhled místnosti do tvaru písmene L je značně ovlivněn nad ní probíhajícím schodištěm. Kvůli tomuto schodišti je v zadní části snižován podhled ve směru sever – jih. Do drobné místnosti je možno vstoupit pouze z chodby (místnost 106). Prostor je osvětlen pouze umělým světlem. Podlaha je vyskládána z béžovo-šedých čtvercových dlaždic malého formátu. Nivelita podlahy v této místnosti je o 30 cm výše, než nivelita chodby. Stěny včetně stropu jsou vybíleny.

Dveře do popisované místnosti byly již popsány v rámci dokumentace chodby.

Místnost 108

Místnost 108 je opět drobná obdélná místnost využívaná jako toaleta. Do místnosti je možno vstoupit pouze z chodby 106. Prostor je opět osvětlován pouze jedním drobným okénkem. Místnost je obložena bílými glazovanými dlaždicemi do výše 1,5 m, přičemž krajní dlaždice mají oblou glazovanou stranu. Vrchní části stěn včetně stropu jsou vybíleny. Podlaha je vyskládána z béžovo-šedých čtvercových dlaždic malého formátu, tzv. slinuté dlažby.

Do místnosti se vstupuje jednokřídlými levými dveřmi, jež byly popsány již v rámci popisu chodby (místnost 106). Na dveřích je z obou stran osazena původní oválná klika s novodobou plastovou podložkou. Prostor osvětluje čtvercové okno osazené ve východní zdi. Okenní otvor je uzavírán jedním křídlem se dvojitým zasklením. Okenní křídlo je zavěšeno do dřevěného rámu pomocí válcovaných závěsů. Výplň byla původně uzavírána umělohmotnou klikou, která je však částečně ulomena. Okno je chráněno nátěrem v odstínu slonové kosti.

Místnost 109

Obdélná prostora č. 109 sloužící v současnosti jako koupelna je přístupná pouze z výše popsané chodby. Místnost je osvětlena drobným sdruženým okénkem osazeným ve východní zdi. Podlaha a spodní část stěn koupelny (do výše 2,2 m) jsou obloženy novodobým keramickým glazovaným obkladem. Při jižní stěně místnosti je příčkou vyčleněný sprchový

kout, do protilehlé stěny je ukotveno umyvadlo. Součástí vybavení místnosti je bojler umístěný v jejím severovýchodním koutu.

Jednokřídlé levé dveře jsou otevírány směrem do popisované místnosti. Dveře byly již zdokumentovány v rámci popisu předchozí místnosti. Na dveřích je z obou stran osazena původní oválná klika s kruhovou podložkou a kruhovým klíčovým štítkem. Sdružené dřevěné okno se skládá ze dvou čtvercových dílů. Každý díl je uzavírán jedním zdvojeným křídlem. Obě křídla jsou zavěšena do dřevěného rámu pomocí válcových závěsů. Okenní výplně jsou uzavírány plastovými klikami. Okno je chráněno nátěrem v odstínu slonové kosti.

Místnost 110

Prostora je využívána jako toaleta. Protáhlá místnost je přístupná z výše popsané chodby. Prostor osvětluje pouze jedno drobné čtvercové okénko. V horním severozápadním koutu místnosti je v západní stěně proražen čtvercový otvor. Místnost včetně okenního parapetu je obložena bílým obkladem do výše 1,5 m. Krajní dlaždice mají oblou glazovanou stranu. Zbylé části stěn jsou vybíleny. Podlaha je vyskládána z béžovo-šedých čtvercových dlaždic malého formátu, tzv. slinutá dlažba. Při jižní stěně jsou vertikálně ukotveny dva kovové profily opatřené černým nátěrem.

Dveře oddělující toaletu od místnosti 106 byly již popsány v rámci této místnosti. Na dveřích je z obou stran osazena původní oválná klika s kruhovou podložkou. Drobné čtvercové okno osvětlující obdélnou prostor navazuje na sdružené okno vedlejší místnosti 114. Okenní otvor je uzavírán jedním zdvojeným křídlem. Okenní křídlo je zavěšeno do dřevěného rámu pomocí válcovaných závěsů. Okenní výplň byla původně uzavírána umělohmotnou klikou, která je však částečně ulomena. Na rám byla tedy dodatečně upevněna kovová klička. Okno je chráněno nátěrem v odstínu slonové kosti.

Místnost 111

Rozměrná místnost 111 plní v současnosti funkci kuchyně a jídelny. Prostora je přístupná z chodby a místnosti 106 a místnosti 112. Oknem situovaným ve východní zdi proniká do místnosti denní světlo. Pod oknem se nachází zděný parapet a nika, ve které je osazeno novodobé otopné těleso. V jihovýchodním koutu (při jižní stěně) místnosti je umístěna kuchyňská linka s dřezem. Za dveřmi při téže stěně je postaven sporák. Podlahu kryje v současnosti linoleum. Stěny jsou vymalovány růžovou barvou, strop je ponechán bílý. Část místnosti, kde je umístěna kuchyňská linka a sporák, je chráněna novodobým obkladem do výše 1,3 m.

Dveře oddělující popisovanou místnost od chodby byly již v rámci dokumentace této chodby popsány (místnost 106). Na dveřích je z obou stran osazena původní oválná klika s kruhovou podložkou a kruhovým klíčovým štítkem. Druhé dveře kryjící vstupní otvor mezi místnostmi 111 a 112 jsou téměř totožné. Opět se jedná o nečleněné jednokřídlé levé dveře dřevěné konstrukce. Dveřní křídlo opatřené nátěrem v odstínu slonové kosti je otevíráno směrem do místnosti 112. Dveřní křídlo je osazeno v ocelové zárubni pomocí masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře jsou uzavírány novodobou klikou se štítkem. Původní kování se na dveřích dochovalo pouze v podobě dvou kruhových otisků patrných pod novodobým štítkem.

Místnost osvětluje jedno dvoukřídlé okno osazené ve východní zdi. Dvoukřídlé okno má dvojité zasklení. Okno je zavěšeno do dřevěného rámu pomocí válcovaných závěsů. Okenní křídla uzavírá dvoucestná rozvora. Okno je z interiérové strany opatřeno nátěrem v odstínu slonové kosti. Okenní parapet je provedený bez vrchní krycí desky. Pod parapetem je asymetricky umístěna hluboká nika, jejíž délka přesahuje rozměr okna.

Místnost 112

Čtvercová prostora slouží v současnosti jako ložnice. Do této ložnice je možno vstoupit dvojicí dveří z místností 111 a 113. Místnost je osvětlována oknem situovaným v západní zdi. Pod oknem je v nise umístěno topné těleso. Podlahu kryje linoleum. Na podlahu nasedá poměrně vysoká dřevěná lišta probíhající po téměř celém obvodu místnosti. Stěny jsou natřeny výrazným zeleným nátěrem, strop je ponechán bílý.

Oboje dveře jsou stejné. Opět se jedná o nečleněné jednokřídlé levé dveře dřevěné konstrukce. Dveřní křídla opatřená nátěrem v odstínu slonové kosti jsou otevírána směrem do popisované místnosti. Dveřní křídla jsou osazena v ocelových zárubních pomocí masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře do místnosti 111 jsou uzavírány novodobou klikou se štítkem. Původní kování je patrné pod stávajícím štítkem (dva kruhové otisky). Na dveřích oddělujících místnost 113 je dochováno kompletní kování - klika oválného tvaru s kruhovou podložkou a kruhový klíčový štítek s kyvným krytem.

Do západní zdi je vsazeno sdružené okno. Okno se skládá ze dvou dílů. Každý z dílů je uzavírán dvěma zdvojenými křídly. Okenní křídla zavěšená do dřevěného rámu pomocí válcovaných závěsů jsou uzavírána dvoucestnými rozvorami. Okno je z interiérové strany opatřeno nátěrem v odstínu slonové kosti. Stejně jako u předchozí popisované místnosti je parapet proveden bez vrchní krycí desky. Pod parapetem je asymetricky umístěna hluboká nika, jejíž délka přesahuje rozměr okna. V tomto případě je však v nise stále osazeno původní litinové topné těleso. Radiátor je opatřen krátkými nožkami ukotvenými do podlahy. Žebra tohoto litinového radiátoru jsou poměrně široká.

Místnost 113

Rozměrná prostora je v současnosti využívána jako ložnice. Půdorys místnosti ovlivňuje přítomnost dvou komínových těles. První komín se nachází v jejím severovýchodním koutu, druhý komín přisedá pouze svojí kratší stranou k východní zdi. Z jihovýchodního koutu místnosti pak vystupuje kubus šachty. Dominantu místnosti tvoří prosklená polygonální dřevěná stěna oddělující místnost 114. Při jejím východním zakončení je viditelný nosný sloup. V místnosti se nachází trojice dveří. Z místnosti je možno teoreticky vstoupit do místností 106, 112 a 114 (dveře do místnosti 112 nejsou používány). Denní světlo proniká do popisované prostory oknem situovaným v západní zdi. Pod oknem se opět nachází poměrně široká nika. Spodní část stěn místnosti je obložena bílými glazovanými dlaždicemi do výše 2,1 m, přičemž krajní obkladové dlaždice mají oblou glazovanou stranu. Obklad je však stejně jako zbylá část stěn místnosti natřen výraznou žlutou barvou. Podlahu kryje linoleum.

Dveře propojující tuto ložnici s místnostmi 106 a 112 jsou totožné konstrukce (viz popis místností 106 a 112). Poslední dveře (do místnosti 114) jsou součástí polygonové prosklené stěny, jež vystupuje do popisovaného prostoru. Tato stěna včetně vstupních dveří bude zdokumentována v rámci popisu místnosti 114.

Okno včetně parapetu situované v západní zdi je totožné s oknem v sousední místnosti 112. Pod oknem se rovněž nachází asymetricky umístěná nika, jejíž délka přesahuje rozměr okna. V tomto případě je však v nise osazeno novější litinové topné těleso s užšími topnými žebry. Radiátor je opatřen krátkými nožkami ukotvenými do podlahy.

Místnost 114

Protáhlá místnost nepravidelného půdorysu je opět využívána jako příležitostná ložnice. Do místnosti je možné vstoupit pouze dveřmi, které jsou součástí polygonové prosklené severní stěny. Místnost osvětluje jedno sdružené okno s parapetem situované v západní zdi. Dominantou místnosti je příborník, jenž překrývá téměř celou spodní část její východní stěny. V jihozápadním koutě místnosti je viditelný předstupující nosný sloup. Téměř ze severního konce východní stěny vystupuje poměrně krátká příčka, která tvoří boční stěnu příborníku. Tato příčka podporuje dvě vodorovné police, jež jsou na opačném konci vynášeny dělicí zdí. Police jsou středním a ukončujícím dílem příborníku. Podlahu kryje linoleum. V části místnosti je dochována dřevěná lišta obíhající celou místnost včetně části prosklené stěny. Stěny místnosti včetně stropu jsou vybíleny.

Prosklená stěna tvoří polygonový segment o třech dílech. Samotná konstrukce stěny se skládá ze čtyř dílů (od západu): Prosklené neotvíravé okno, úzký neotvíravý dvevní díl s kyvadlovými závěsy, jednokřídlé kyvadlové dveře a neotvíravý dvevní díl. Spodní části této stěny jsou vždy plné, zatímco horní části stěny jsou prosklené. Nad stěnou pokračuje ke stropu subtilní nadezdívka. Krajní (západní) díl tvoří neotevíravé okno spočívající na podezdívce. Okno je rozděleno křížem z příčlí do čtyř tabulek. Navazující úzký díl je v podstatě rozšířenou dvevní zárubní s dvojicí závěsů. Horní část tohoto dílu člení pouze jedna horizontální příčle. Na díl se závěsy navazují kyvadlové dveře. Jednokřídlé dveře jsou v horní části opět rozděleny křížem složeným ze příčlí do čtyř skleněných tabulek. Téměř v celé šíři dveří jsou osazena dvě mosazná madla (z každé strany dveří) s dvakrát zalomenými konci. Spodní část dveří je chráněna dvěma plechovými pásy. Poslední díl má opět spodní část plnou a horní část prosklenou. V tomto případě jsou prosklené tabule rozděleny příčlemi ve tvaru obráceného „T“. Stěna je natřena bílou barvou.

Jak již bylo výše uvedeno, dominantou místnosti je příborník, jenž překrývá téměř celou spodní část východní stěny. Základem příborníku je monolitická rámová konstrukce. Dvojici hlavních polic přetíná interiérová zeď mezi místnostmi 104C a 114. Tyto police opatřené bílým nátěrem dělí příborník do dvou částí. Spodní díl příborníku vyplňují hnědé dřevěné zásuvky a skříňky s posuvnými dřevěnými dvířky. Zásuvky jsou doplněny drobnými zámkovými mechanismy a jednoduchými mosaznými madly kruhového průřezu na kruhových podložkách. Na zásuvky navazuje trojice pošinovacích dvířek. Pro jednoduché uchopení dvířek jsou na jejich bocích osazeny zapuštěné mušle. Na zadní vnitřní stěně těchto skříněk se zachovala původní tapeta. Horní díl příborníku je v krajních dílech rozdělen skleněnými policemi podporovanými vždy třemi kovovými konzolami. Příborník je částečně uzavírán dvojicí čirých skleněných pošinovacích tabulí. Skleněné tabule se pošinují v kovovém rámu s dvojicí drážek. Jelikož se jedná o poměrně veliké a těžké tabule, jsou jejich spodní hrany opatřeny subtilními ližinami. Při krajích mají skla výbrusy k usnadnění posunování.

Sdružené okno situované v západní zdi je totožné s oknem v místnosti 113. Pod oknem se nachází široký parapet předstupující před líc obvodové zdi. Parapet je ukončen až ve vyzdívce pod oknem prosklené stěny. Na opačné straně je jeho roh zaoblen. Parapet je i zde proveden

bez vrchní krycí desky. Pod parapetem je umístěna hluboká nika. V ní je osazen novodobý radiátor.

2.NP

Místnost 201A

Místnost 201A je vstupní prostorou druhého nadzemního podlaží. Dominantou tohoto prostoru je trojramenné schodiště. Z jihovýchodního kouta místnosti vystupuje zděný kubus skrývající toaletu a část chodby. Nad jižní částí popisované prostory je snížený podhled. Z místnosti je možné dále pokračovat do místností 201B, 208 a na terasu. Místnost osvětluje dvojice oken. Jedno okno je situováno v severní zdi nad schodištěm, druhé okno je proraženo v západní zdi. Stěny místnosti včetně stropu jsou vymalovány ve světle růžovém odstínu. Na schodišti je ponechán vysoký omyvatelný sokl šedohnědé barvy. Podlahu kryje v celé ploše linoleum.

Tři schodišťová ramena propojující obě nadzemní podlaží mají celkem 25 stupňů. Nášlapnou vrstvu schodiště tvoří v současnosti linoleum. Boční zdi schodiště lemuje po obou stranách prkenná okopnice s tmavě hnědým nátěrem kopírující jeho průběh. Podél stěn na schodišti není umístěno žádné madlo. Vnitřní zábradlí je však tvořeno nízkou zídou, která kopíruje tvar schodiště a v patře uzavírá schodišťový prostor svou ladnou křivkou. Trubkové zábradelní madlo kruhového průřezu probíhá kontinuálně od 1.PP až po 2.NP, kde je ukončeno v severní zdi. Madlo je ukotveno k zábradlí pomocí designových objímek se sloupky.

Z místnosti je možno vstoupit do dvou menších prostor plnících komunikační funkci (místnosti 201B a 208). Vstupní otvory jsou zde uzavírány jednokřídlými levými dveřmi otevíranými do sousedních místností. Plná nečleněná křídla bílé barvy jsou osazena v ocelových zárubních pomocí válcových závěsů. Dveře jsou doplněny novodobými zavíracími mechanismy.

Vstupní otvor propojující terasu s popisovanou místností uzavírají jednokřídlé levé dveře situované v poměrně hluboké špaletě severní zdi. Ačkoliv je úroveň pochozí plochy terasy zhruba o 32 cm výše než úroveň podlahy v interiéru, dveřní křídlo pokračuje až k úrovni podlahy v interiéru a zakrývá tak poměrně značný výškový rozdíl. Hladké dveře jsou pročleněny pouze kruhovým okénkem s čirým sklem (dvojitě zasklení). Dveřní křídlo je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře jsou z interiérové strany opatřeny ochranným nátěrem v odstínu slonové kosti. Na dveřích je osazena novodobá hliníková klika.

Okno osvětlující popisovanou místnost a schodiště je situováno v severní zdi nad schodištěm. Okno ústící na terasu je uzavíráno třemi křídly se dvojitým zasklením. Západní dvě křídla jsou uzavírána dvoucestnou rozvorou. Třetí okenní díl oddělený sloupkem uzavírá okenní klička. Okenní křídla jsou zavěšena do dřevěného rámu pomocí válcových závěsů. U dvou křídel jsou závěsy umístěny na jejich bocích, u posledního křídla jsou osazeny na jeho spodní straně. Parapet kryje obklad. Druhé okno se nachází v západní obvodové zdi domu. Dvoukřídlé zdvojené okno je zavěšeno do dřevěného rámu rovněž pomocí válcovaných závěsů. Okno uzavírá opět dvoucestná rozvora. Parapet je opatřen recentním nátěrem v odstínu slonové kosti. Pod parapetem se v celé šíři okna nachází nika, v níž je osazeno litinové topné těleso. Obě okna kryje z interiérové strany ochranný nátěr v odstínu slonové kosti.

Místnost 201B

Místnost 201B je protáhlou komunikační prostorou. Do místnosti je možno vstoupit ze schodišťové haly (místnost 201A) a dále pokračovat do místností 201C, 202 a 203, teoreticky i do místnosti 212. Prostor je osvětlen pouze umělým světlem. V jižní části místnosti je snížený podhled. Podlahu kryje linoleum, stěny i strop místnosti jsou vybíleny.

Dveře uzavírající vstupní otvor mezi místnostmi 201A a 201B jsou jednokřídlé. Bílé nečleněné levé dveřní křídlo je osazeno ze strany popisované místnosti do ocelové zárubně pomocí válcových závěsů. Dveře jsou opatřeny novodobým uzavíracím mechanismem. Konstrukce dveří do místností 202 a 203 je totožná. V obou případech se jedná o nečleněné jednokřídlé levé dveře dřevěné konstrukce. Obě dveřní křídla jsou otevírána směrem do popisované místnosti. Dveře jsou osazeny v ocelových zárubních pomocí masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře do místnosti 209 jsou uzavírány oválnou klikou. Oválná podložka nasazení kliky kryje zároveň klíčový štítek s kyvným krytem. Druhé dveře uzavírá mosazná oválná klika s kruhovou podložkou. Dveřní křídla jsou opatřena nátěrem v odstínu slonové kosti. Poslední vstupní otvor mezi místnostmi 201B a 201C není osazen dveřním křídlem. Tesařskou zárubeň zde kryjí dřevěné hladké obložky. V současnosti skrytý skříní je dveřní otvor vedoucí na vrchol vřetenového schodiště místnosti 212. Bude popsán v rámci této místnosti.

Místnost 201C

Půdorys této komunikační prostory je ve tvaru písmene L. Ze stěny místnosti vystupuje nosný sloup v místě jejího zalomení (jihozápadní roh). Z místnosti je možno vstoupit do dalších prostor – místnosti 201B, 204, 205, 206 a 207. Delší (severní) zeď místnosti proráží jedno poměrně velké okno. Podlahu kryje v celé ploše místnosti linoleum. Stěny a strop jsou vybíleny.

Vstupní otvor mezi místnostmi 201B a 201C není uzavřen. Vstup je orámován pouze hladkými dřevěnými obložkami kryjícími tesařskou zárubeň. V levém boku zárubně jsou ze strany popisované místnosti osazeny spodní díly válcových závěsů. Dveře do místností 204, 205, 206 a 207 jsou obdobné konstrukce. Vstupy kryjí nečleněné jednokřídlé levé dveře dřevěné konstrukce. Dveřní křídla opatřená nátěrem v odstínu slonové kosti jsou krom dveří do místnosti 204 otevírána směrem do sousedních místností. Dveřní křídla jsou osazena v ocelových zárubních pomocí masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře do místností 204, 206 a 207 jsou uzavírány novodobou klikou se štítkem. Na dveřích oddělujících popisovanou místnost od místnosti 205 je dochována klika oválného tvaru s kruhovou podložkou.

Prostor osvětluje sdružené okno složené ze dvou dílů. Každý díl uzavírají dvě okenní křídla. Zdvojené křídlo je zavěšeno do dřevěného rámu vždy pomocí válcových závěsů. Okenní křídla uzavírají novodobé dvoucestné rozvory. Okno je z interiérové strany opatřeno nátěrem v odstínu slonové kosti. Okenní parapety jsou opatřeny opět nátěrem v odstínu slonové kosti. Pod oknem se nachází asymetricky umístěná rozměrná nika, v níž je osazeno novodobé topné těleso. Délka niky přesahuje délku okna.

Místnost 201D

Místnost 201D plní funkci toalety. Prostor osvětlovaný umělým osvětlením je přístupný pouze z místnosti 208. Dveře uzavírající jediný vstupní otvor již byly popsány v rámci místnosti 208. Podlaha a stěny místnosti jsou do výše 1,4 m chráněny novodobým obkladem. Zbýlá část stěn a strop jsou vybíleny. Místností prochází průvlak.

Místnost 202

Místnost 202 je opět drobnou prostorou s jižní skosenou stěnou. Do místnosti sloužící jako toaleta vystupuje v severovýchodním koutu nosný sloup. Na sloupu jsou uloženy průvlaky probíhající při stropu podél severní a východní stěny. Toaleta je přístupná z prostoru chodby (místnost 201B). Místnost je osvětlována jedním okénkem situovaným ve východní zdi. Podlaha a stěny místnosti jsou do výše 1,5 m chráněny novodobým obkladem. Zbýlá část stěn a strop jsou vybíleny.

Dveře uzavírající vstupní otvor byly již popsány v rámci dokumentace místnosti 201B. Čtvercové okno je situováno v nise, jejíž horní hrana je slícována se spodní hranou průvlaku. Bok této niky je stejně jako pokračující přička zkosený. Umístění okna těsně při stěně je dáno tím, že se jedná o okno sdružené (s oknem v místnosti 203). Čtvercový okenní otvor je kryt jedním okenním křídlem s dvojitým zasklením. Křídlo je zavěšeno do dřevěného rámu pomocí válcových závěsů. Okno je uzavíráno jednou umělohmotnou klikou.

Místnost 203

Drobná prostora je v současnosti využívána jako skladiště. Místnost má zkosenou severní stěnu. Část západní stěny tvoří mělkou niku, v níž je situováno malé okénko. Do místnosti se vstupuje jednokřídlými dveřmi z chodby (místnost 201B). Podlaha je vyskládána z béžovo-šedých čtvercových dlaždic malého formátu. Prostor je vybílen.

Vstupní dveře do popisované místnosti byly již zdokumentovány v rámci popisu místnosti 201B. Čtvercové okno je situováno ve čtvercové nise, kterou lemuje nika větší sahající až k podlaze. Jedna z bočních stěn niky samotného okna zasahuje do hmoty zkosené přičky. Umístění okna těsně při této stěně je dáno tím, že se jedná o okno sdružené (s oknem v místnosti 202). Čtvercový okenní otvor je kryt jedním okenním křídlem s dvojitým zasklením. Křídlo je zavěšeno do dřevěného rámu pomocí válcových závěsů. Okno je uzavíráno jednou umělohmotnou klikou.

Místnost 204

Místnost 204 je drobnou obdélnou prostorou plnící funkci skladu. Severní zeď je v téměř celé délce místnosti oproti zbylé severní zdi domu zeslabena. Do místnosti je možné vstoupit pouze z prostoru chodby (místnost 201C). Prostor osvětluje jedno okno situované v jeho severní stěně. Náslapnou vrstvu zde tvoří béžovo-šedé čtvercové dlaždice malého formátu. Kolem stěn místnosti probíhá hnědý keramický sokl. Stěny i strop místnosti jsou vybíleny.

Vstup kryjí nečleněné jednokřídlé levé dveře dřevěné konstrukce. Dveřní křídlo opatřené nátěrem v odstínu slonové kosti je otevíráno do místnosti 201C. Dveřní křídlo je osazeno v ocelových zárubních pomocí masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře jsou uzavírány novodobou klikou se štítkem.

Do místnosti proniká denní světlo oknem uzavíraným dvěma samostatnými křídly. Každý díl oddělený sloupkem je zavěšen do dřevěného rámu pomocí válcových závěsů. Okenní křídla uzavírají dvojice novodobých umělohmotných klíčků. Okno je z interiérové strany opatřeno nátěrem v odstínu slonové kosti. Okenní parapet kryje keramický obklad.

Místnost 205

Drobná prostora slouží v současnosti jako sklad. Jižní zeď v západní části předstupuje před svůj líc, což je způsobeno osazením vestavěné skříně ve vedlejší místnosti. Do místnosti je možno vstoupit pouze z prostoru chodby 201C. Sklad je pouze uměle osvětlen. Podlahu kryje linoleum. Stěny místnosti jsou do výše 1,5 m chráněny bílým obkladem. Zbýlá část stěn včetně stropu je vybělena.

V severozápadním koutě místnosti probíhá část svislého potrubí, které zde pod stropem ústí do ventilační mřížky, která je ale v současnosti z vnější strany místnosti zaslepena.

Popisovanou místnost od místnosti 201C oddělují nečleněné jednokřídlé levé dveře dřevěné konstrukce. Dveřní křídlo je otevíráno směrem do popisované místnosti. Dveřní křídlo je zavěšeno do ocelové zárubně pomocí masivních jednoduše provedených závěsů. Dveře jsou osazeny klikou oválného tvaru s kruhovou podložkou. Dveře jsou doplněny novodobým uzavíracím mechanismem. Dveřní křídlo je opatřeno nátěrem v odstínu slonové kosti.

Místnost 206

Místnost 206 je nečleněná obdélná prostora využívaná jako kancelář. V severní zdi je zapuštěna vestavěná skříň. Do místnosti je možné vstoupit pouze jedněmi dveřmi z místnosti 201C. Prostor osvětluje jedno okno situované v jižní zdi. Podlahu kryje koberec, stěny jsou opatřeny žlutým nátěrem a strop je ponechán bílý.

Vestavěná dřevěná skříň dominuje místnosti 206. Převážná část skříně je uzavírána žaluziovou svinovačkou. Spodní díl vyplňuje zásuvka. Svinovačka je ovládána pomocí původních kovových madel. Drobná kovová madla jsou kruhového průřezu s rozšířenými kruhovými podložkami. Boční stěny skříně jsou stejně jako police a zásuvky dýhové. Skříň je rozdělena asymetricky umístěnou svislou příčkou do dvou dílů, které jsou dále členěny. Užší díl je rozdělen pětici polic, přičemž pouze čtyři jsou původní. Trojice polic horizontálně dělících širší díl úložného prostoru je recentní. Spodní část skříně tvoří dřevěná zásuvka. V horní části je zásuvka opatřena kovovým úchytem. Vnější rám skříně je stejně jako spodní zásuvka opatřen tmavě hnědým recentním nátěrem.

Do místnosti se vstupuje levými bílými nečleněnými dveřmi otevíranými směrem do popisované místnosti. Dveřní křídlo je opět zavěšeno pomocí jednoduše provedených závěsů do ocelové zárubně. Sdružené okno je totožné s oknem zdokumentovaným v rámci popisu místnosti 201C. Čelo parapetu je v tomto případě překryto dřevěnou lištou. Vrchní plochu parapetu kryje keramický obklad. Pod oknem se nachází rozměrná nika, v níž je osazeno lité topné těleso. Délka niky přesahuje délku okna, přičemž její západní bok je s bokem okna slícován.

Místnost 207

Místnost 207 je poměrně velká prostora využívaná v současnosti jako kancelář. V severovýchodním koutu místnosti vystupuje ze stěny nosný sloup. Západní zeď v severní části předstupuje před svůj líc, což je způsobeno osazením vestavěné skříně ve vedlejší místnosti. V hloubce tohoto předsazení pokračuje v celé délce této stěny široký průvlak. Z popisovaného prostoru je teoreticky možno dále vstoupit do místností 207 a 211. Prostor osvětluje jedno okno excentricky umístěné v jižní zdi. Podlaha je v současnosti kryta kobercem a linoleem. Stěny jsou opatřeny žlutým nátěrem, strop je ponechán bílý.

Vstup do místností 201C a 209 uzavírají bílé nečleněné dveře otevírané do popisované místnosti. Levá dvevní křídla jsou zavěšena pomocí jednoduše provedených závěsů do ocelových zárubní. Dveře na chodbu 201C jsou opatřeny novodobým uzavíracím mechanismem, u druhých dveří tento mechanismus schází. Sdružené okno je totožné s oknem v místnosti (201C).

Místnost 208

Místnost 208 je drobnou obdélnou komunikační prostorou. Z této chodbičky je dále možno vstoupit do místností 201D, 209, 210 a 211A. Prostor je uměle osvětlen. Malé množství světla sem však vniká luxferovým nadsvětlíkem dveří z místnosti 211A. Dveře včetně nadsvětlíku jsou zapuštěny za líc stěny. Podlahu kryje linoleum. Místnost včetně stropu je vybělena.

Veškeré vstupní otvory z této místnosti jsou kryty jednokřídlými plnými nečleněnými dveřmi bílé barvy. Pouze dveře z místností 209 a 210 nejsou otevírány do popisované chodby. Dveře propojující popisovanou prostorou s místností 201A a 211A jsou levé, všechny ostatní dveře jsou pravé. Dvevní křídla jsou zavěšena pomocí válcových závěsů do ocelových zárubní. Veškeré dveře jsou opatřeny umělohmotnými klikami. Nade dveřmi z místnosti 211A se nachází již zmíněný nadsvětlík složený z deseti sklobetonových tvárnic (2 řady).

Místnost 209

Místnost 209 je využívána nejmenšími dětmi. Pravidelný obdélný půdorys místnosti porušuje pouze rozšířená část severní zdi. V severovýchodním koutě se v současnosti nacházejí dvě vestavěné žaluziové skříně (podrobněji níže). Při západní stěně je sestavena drobná kuchyňská linka s dřezem. Do místnosti je možné vstoupit z malé chodbičky (místnost 208) a teoreticky z místnosti 207. Dále je odtud možno pokračovat dvojicí dveří v jižní stěně na terasu. Prostor krom balkonových dveří osvětluje dvojice oken v téže stěně. Podlahu kryje v současnosti linoleum a koberec. Stěny jsou natřeny oranžovou barvou, strop je ponechán bílý.

V severovýchodním koutě místnosti se nachází dvojice žaluziových vestavěných skříní. V její severní stěně je zachována horní obložka této skříně ve své celé délce a ukazuje tak, že na stávající skříň navazovala ještě jedna vestavěná skříň. Tento prostor je však v současnosti již zazděný. Oba zachované úložné prostory k sobě ve jmenovaném koutě přisedají, přičemž bok skříně v severní stěně tvoří část čela skříně ve stěně východní. Obě skříně jsou totožné konstrukce. Převážná část skříně je uzavírána žaluziovou svinovačkou, spodní díl vyplňuje pošinovací zásuvka. Svinovačka se pohybuje ve zředu otevřené drážce. Vzadu je drážka ukryta za dvojími zády. Svinovačka je ovládána pomocí recentních dřevěných. Vnitřní členění úložného prostoru se dochovalo pouze ve skříní osazené v severní stěně. Boční stěny skříně jsou stejně jako police a zásuvky dýhové. Vrchní část skříně je rozdělena trojicí polic.

Spodní část skříně vyplňují čtyři řady pošinovacích zásuvek. Jejich horní řada se skládá z konstrukce obsahující tři zásuvky, nižší řady mají vždy pouze zásuvku jednu. Ve všech případech se jedná o zásuvky s nízkými předky, tzv. anglické. Nejspodnější část skříně tvoří pohledově se uplatňující dřevěná zásuvka. V horní části je zásuvka opatřena kovovým úchytem. Vnější rám skříně je stejně jako spodní zásuvka opatřen recentním hnědým nátěrem.

Vstup mezi místnostmi 208 a 209 uzavírají bílé nečleněné dveře. Pravé dveřní křídlo je zavěšeno pomocí válcových závěsů do ocelové zárubně. Dveře jsou opatřeny novodobým zavíracím mechanismem. Dveře do místnosti 207 jsou rovněž bílé nečleněné dveře. Tentokrát se však jedná o dveře levé. Vstupní otvor na terasu uzavírají levé a pravé jednokřídlé zdvojené dveře osazené v hlubokých špaletách. Každé dveřní křídlo rámové konstrukce rozděluje dřevěná příčle do dvou asymetrických skleněných tabulí. Dveřní křídlo je osazeno ve dřevěné zárubni pomocí dvojice válcových závěsů. Dveře jsou uzavírány novodobou klikou a dodatečně doplněny jednoduchým obrtlíkem.

Prostor osvětluje dvojice oken osazených v jižní stěně. Zdvojená dvoukřídlá okna jsou zavěšena do dřevěných rámu pomocí válcovaných závěsů. Okenní křídla jsou uzavírána novodobými dvoucestnými rozvorami. Okna jsou z interiéru kryta ochranným nátěrem v odstínu slonové kosti. Okenní parapety kryje novodobý keramický glazovaný obklad. Pod parapety jsou umístěny hluboké niky, které svou délkou přesahují šíři oken. V nikách jsou osazena litinová topná tělesa překrytá ochrannou dřevěnou mříží.

Místnost 210

Místnost 210 byla adaptována na koupelnu. Místnost obdélného půdorysu je přístupná pouze z chodby (místnost 208). Osvětlována je pouze drobným obdélníkovým okénkem situovaným v jižní zdi. Ke spodní části této stěny přisedá vana, vedle ní je osazeno umývadlo. Podlaha a stěny do výšky 1,8 m jsou obloženy novodobým obkladem. Zbylé stěny místnosti včetně stropu jsou natřeny na světle modro.

Jediný vstupní otvor je kryt jednokřídlými plnými nečleněnými dveřmi bílé barvy. Dveře propojující popisovanou prostor s místností 208 jsou pravé. Dveřní křídlo je zavěšeno pomocí válcových závěsů do ocelové zárubně. Dveře jsou osazeny umělohmotnou klikou.

Drobné dřevěné obdélníkové okno s delší vertikální osou je osazeno pomocí válcových závěsů do dřevěného rámu v jižní stěně místnosti. Výplň tvoří pouze jedno zdvojené okenní křídlo, jehož rám byl opatřen nátěrem tmavě hnědé barvy. Okno je uzavíráno pomocí obrtlíku.

Místnost 211A

Rozměrná místnost je využívána v současnosti jako učebna. V jejím severovýchodním koutu se nachází obdélná vestavba. Z jihozápadního rohu této vestavby mírně předstupuje pás zdiva. Na stropě jsou patrné otisky již chybějících příček. Do učebny je možno vstoupit z místností 208 a 211B. Denní světlo proniká do prostoru trojicí oken situovaných v jižní a západní zdi. Podlahu kryje linoleum. Místnost je vymalována zelenou barvou, strop je ponechán v barvě bílé.

Oboje dveře v místnosti jsou totožné konstrukce. Jedná se o nečleněné plné dveře bílé barvy. Dveře do místnosti 208 jsou levé, zatímco dveře uzavírající vstup do místnosti 211B jsou

pravé. Dveřní křídla jsou zavěšena pomocí válcových závěsů do ocelových zárubní. Dveře jsou osazeny novodobými klikami. Nade dveřmi z místnosti 208 se nachází nadsvětlík ze sklobetonových tvárnic (2 řady, 5 sloupců). Nadsvětlík je mírně zapuštěn za líc stěny.

Prostoru osvětluje trojice oken. Dvě okna situovaná v jižní zdi jsou sdružená, skládající se vždy ze dvou dílů. Každý díl uzavírají dvě okenní křídla. Zdvojené křídlo je zavěšeno do dřevěného rámu pomocí válcových závěsů. Okenní křídla uzavírají novodobé dvoucestné rozvory. Okenní parapety jsou zděné, jeho povrchová úprava je totožná s úpravou okolních stěn. Vrchní část parapetu kryje novodobý keramický glazovaný obklad. Okno (včetně parapetu) situované v západní zdi je totožné, pouze se v tomto případě nejedná o okno sdružené. Pod všemi okny se nacházejí rozměrné niky, v nichž jsou osazena litá topná tělesa. Délky nik přesahují délku oken (jeden okraj je vždy slícován). Nika pod oknem při jihovýchodním koutě prochází subtilní příčkou do místnosti 210 (zde je však již zaslepena). V jihovýchodním koutě je v této nise navíc osazeno lité topné těleso totožné s topným tělesem v místnosti 112. Radiátor je opatřen krátkými nožkami ukotvenými do podlahy. Žebra tohoto litinového radiátoru jsou oproti žebřům ostatních radiátorů poměrně široká.

Místnost 211B

Místnost 211B je vestavbou místnosti 211A. Do prostoru pravidelné obdélné místnosti vystupuje pouze v jejím jihovýchodním koutě hmota komínového tělesa. Prostor, osvětlovaný jedním oknem situovaným v severní zdi, je přístupný z místnosti 211A. Podlaha je kryta linoleem. Stěny včetně stropu jsou opatřeny bílým nátěrem.

Dveře mezi místnostmi 211A a 211B byly již popsány v rámci dokumentace předchozí místnosti. Okno situované v severní stěně je dvoukřídlé. Zdvojená okenní křídla jsou uzavírána novodobou dvoucestnou rozvorou. Křídla jsou zavěšena do dřevěného rámu pomocí válcových závěsů. Vrchní část okenního parapetu kryje obklad. V místech, kde opadáva jeho stávající povrchová úprava, je zřejmá původní černá barva. Pod parapetem je asymetricky umístěna hluboká nika, jejíž délka přesahuje rozměr okna. V nise je osazeno litinové topné těleso. Okno kryje z interiérové strany ochranný nátěr v odstínu slonové kosti.

Místnost 212

Místnost 212 je zakončením vřetenového schodiště, jež bylo podrobně popsáno v rámci dokumentace místnosti 106. Středový sloup zde končí 0,7 m nad úroveň horní podesty. Od sloupu pokračuje jižním směrem ochranná zeď stejné výšky. Ocelové trubkové madlo, kopírující spirálový průběh schodiště, je ukončeno blokem mírně předstupujícího zdíva prádelní šachty (zazděno). Schodiště je v této úrovni uzavřeno vstupním otvorem situovaným v jižní zdi. V západní zdi (vedle vstupního otvoru) se nachází již zmíněná prádelní šachta s dvojicí vestavěných skříněk. Místnost osvětluje zalomené pásové okno. Náslapnou vrstvu tvoří linoleum vínové barvy. Ačkoliv kruhový půdorys schodiště ovlivňuje spojovací krček do původně rezidenční části domu, stropu je ponechán tento základní geometrický tvar – úroveň stropu je ve spojovací části snížena. Ve stropu je stále osazeno kulovité svítidlo s kovovým prstencem. Sloup s pokračující ochrannou zdí a spodní část vnější schodišťové zdi (až ke vstupnímu otvoru) jsou opatřeny světle zeleným omyvatelným nátěrem. Zbylé části stěn jsou ponechány bílé.

Vstupní otvor kryjí jednokřídlé pravé dveře teoreticky otevíratelné do místnosti 201 (z místnosti 201 jsou dveře zazděny). Dveře jsou osazeny 20 cm nad úroveň horní podesty. Nečleněné

dveřní křídlo šedé barvy je opatřeno recentním štítkem. Pod štítkem je patrný kruhový otisk původní kruhové podložky kliky.

Prostor schodiště je osvětlován zalomeným pásovým oknem. Na vertikální pás oken navazuje v horizontální ose osm čtvercových oken. Okna jsou tvořena tabulemi strukturovaného skla osazenými v ocelových rámech. Téměř všechna okna jsou neotevíratelná. Pouze krajní čtvercové okno je otevíráno – tzv. padací okno.

Jak již bylo výše uvedeno, v západní zdi schodiště se nachází prádelní shoz s dvojicí vestavěných skříněk. Hmota shozu je slícována se spodní částí stěny schodiště. Tato hmota nerespektuje zeslabení vnější obvodové zdi v úrovni trubkového madla, a shoz tedy v horní části mírně předstupuje před její líc. V čelní stěně tohoto tělesa se nachází dřevěný rám, do něhož je vsazena trojice čtvercových dvířek. Horní dvoje dvířka kryjí drobné úložné prostory, nejspodnější pak samotný shoz na prádlo. Dvířka jsou zavěšena do dřevěného rámu pomocí kloubových závěsů. Pro snadnou manipulaci jsou dvířka osazena jednoduchými madly kruhového průřezu na kruhových podložkách. Úložné prostory ani šachta shozu nejsou ve vnitřní části obedněny.

Severní terasa

Severní terasa překrývá celou nižší, dříve hospodářskou, část domu. Dominantou popisovaného prostoru je markýza podporovaná dvojicí kvadratických komínů s válcovými vyústěními a tubus schodiště v jejím jihovýchodním koutu (schodiště bylo již podrobně popsáno v rámci dokumentace exteriéru). Terasa je ze tří stran chráněna zídka plnicí funkcí zábradlí. Vrchní plocha této zídky je oplechována. Ze všech tří stran rovněž obíhá terasu trubkové madlo. Madlo je uchyceno stojkami kruhového průřezu k výše popsané zídce opatřené z vnitřní strany ochranným červeným nátěrem. V současné době je terasa nepochozí. Proti srážkové vodě je plocha terasy chráněna střešní hydroizolační folií, která je zároveň přetažena přes spodní část stěn a tvoří tak nepropustný sokl. Přebytečná voda je pak odváděna dvěma střešními vpustmi. Prostor terasy je přístupný jednokřídlými dveřmi situovanými v severní stěně vyšší části domu. Tutéž stěnu rovněž proráží trojkřídlé okno osvětlující schodišťovou halu. Komunikaci mezi oběma výškově diferencovanými částmi střechy zajišťuje kovový žebřík upevněný rovněž k severní stěně vyšší části domu.

Jak již bylo uvedeno výše, terase dominuje dvojice obdélných komínů. Tyto komíny vynášejí dva nosné horizontální nosníky. Nosníky společně s popisovanými komíny tvoří samotnou konstrukci markýzy. Ta se nachází ve stejné výškové úrovni jako zakončení vnějšího pláště vřetenového schodiště. Komíny pokračují dále nad střechu markýzy, kde jsou zakončeny vždy dvojicí válcových vyústění. Markýza i horizontální plochy komínů jsou chráněny plechem. Mezi dvojicí nosných pásů se nacházela dvě stropní světla s vnějším kovovým prstencem. Jedno světlo je zde dochováno, z druhého světla již zmizelo stínidlo z mléčného skla.

Jednokřídlé dveře spojují interiér objektu se střešní terasou. Levé nečleněné dveřní křídlo je proraženo pouze kruhovým otvorem se skleněnou výplní. Z vnější strany jsou dveře opatřeny hnědým ochranným nátěrem a nově ve spodní části doplněny plechem zabraňujícím zatékání srážkové vody. Dveřní křídlo je uzavíráno pomocí novodobé kliky. Okno ústící na terasu je uzavíráno třemi křídly s dvojitým zasklením. Západní dvě křídla jsou uzavírána dvoucestnou rozvorou. Třetí okenní díl oddělený sloupkem uzavírá okenní klička. Okno je rovněž ze strany exteriéru opatřeno hnědým nátěrem. Okenní otvor je proti srážkové vodě chráněn plechovým parapetem.

Jižní terasa

Jižní terasa je v podstatě střechou mělkého rizalitu přiléhajícího k jižní stěně domu. Terasa je z jižní strany chráněna zídou plnící funkci zábradlí. V horní části je zeď směrem k interiéru rozšířena do tvaru obráceného písmene L. Vzniklá poměrně široká vrchní plocha této zídky je oplechována. Dvě boční strany zábradlí terasy jsou tvořeny vždy trubkovým rámem vyplněným pletivem. Ze všech tří stran obíhá terasu trubkové madlo. Madlo je uchyceno stojkami kruhového průřezu k výše popsané čelní zídce. Madlo pak na obou koncích zabíhá do jižní obvodové stěny domu, přičemž na bocích terasy nese kovové rámy s výpletem. Spodní část rámu s výpletem je vynášena druhou kovovou trubkou. Nášlapnou vrstvu terasy tvoří betonové dlaždice obdélného formátu.

V jižní stěně domu je v prostoru terasy situována dvojice oken a dveří. Okna i dveře umístěné v mělkých nikách jsou osově souměrné. Na terasu se vstupuje dvojicí jednokřídlých zdvojených dveří. Každé dveřní křídlo rámové konstrukce rozděluje dřevěná příčle do dvou asymetrických skleněných tabulí. Dveře jsou opatřeny novodobou klikou. Obě výše jmenovaná okna jsou dvoukřídlá, se dvojitým zasklením. Dvě okenní křídla jsou uzavírána s interiérové strany dvoucestnými rozvory. Okna i dveře jsou z exteriéru opatřena hnědým ochranným nátěrem.

5.3. Kotelna - dílna

5.3.1. Exteriér objektu

Objekt kotelny se nachází severovýchodně od vily. Objekt zcela využívá svažitosti okolního terénu. Zatímco z pohledově exponované strany vypadá objekt jako poměrně malá přízemní stavba, její velikost vynikne pouze ze západní strany. Jedná se tedy o dvoupodlažní stavbu, kdy zeď suterénu vystupuje pouze ze dvou stran nad okolní terén (severní průčelí a část západního průčelí). Objekt je opatřen stříkanou omítkou. V částech, kdy se přízemní zdivo na úrovni 1.NP hlavního objektu stýká s okolním terénem, je stavba doplněna soklem z hnědého páskového obkladu tzv. kabřince. K západní zdi přiléhá schodiště, díky němuž je možné překonat vzniklý výškový rozdíl. Pod tímto schodištěm se nachází chodba, která zpřístupňuje suterén kotelny. Objekt kryje pultová střecha. Ze tří stran je tato střecha ohraničena nízkou hladkou atikou. Z poslední – jižní strany tvoří střecha svým předsazením markýzu. Ze střešní roviny vystupuje vysoké komínové těleso s válcovým vyústěním situované v severozápadním koutě objektu. Komínové těleso je pouze z části omítnuto, zčásti se vizuálně uplatňuje rezné zdivo.

Východní průčelí objektu je zcela holé (bez vstupních a okenních otvorů). Na přízemní část východního průčelí navazuje přístřešek. Konstrukce tohoto přístřešku se opírá do východní zdi popisované kotelny. Ve východní zdi je rovněž uchycen kovový žebřík zpřístupňující střechu objektu. K této zdi je rovněž přizděn sloupek obsahující skříň s hlavním uzávěrem plynu.

Jižní průčelí objektu se nejvíce pohledově uplatňuje. Před stěnu předstupuje střešní markýza vynášena osmi stropními vykonzolovanými nosíky. Dominantu tohoto průčelí tvoří hnědá dvoukřídlá dřevěná vrata osazená v dřevěné zárubni. Obě křídla jsou do zárubně zavěšena pomocí dvojice háků a vnějších zalomených závěsů. Uzavírány jsou dobovou oválnou klikou. V levém křídle jsou navíc druhotně osazeny jednokřídlé dveře s dvojicí prosklených pásů. Nad vraty se nachází nástěnné svítidlo s ochrannou mřížkou.

První nadzemní podlaží západního průčelí prolamuje dvojice nestejně vysokých oken. Okenní otvory uzavírají dvoukřídlá zdvojená dřevěná okna hnědé barvy opatřená ochrannými mřížemi. Při západní zdi se nachází již výše zmíněné schodiště. Jedná se o dvojramenné zalomené schodiště s dvaceti jedním stupněm (4 stupně; podesta; 17 stupňů). Boční zeď schodiště opatřená trubkovým madlem je pokračováním opěrné zdi. V boční zdi schodiště se na úrovni suterénu hlavního objektu nachází dveřní nika s dveřním otvorem, který zpřístupňuje suterén kotelny. Otvor uzavírají jednokřídlé pravé dveře zpřístupněné pomocí šesti schodišťových stupňů. Ocelové dveřní křídlo je zavěšeno pomocí válcovaných zapuštěných závěsů. Dveře symetrické rámové konstrukce uzavírá novodobá klika. Ve spodním dílu dveřního křídla je osazena poměrně rozměrná větrací mřížka. Ve dveřní nise se nachází stropní svítidlo s ochrannou mřížkou.

5.3.2. Interiér objektu

Místnost 115

Téměř čtvercová místnost 115 slouží v dnešní době jako dílna. V severozápadním koutě prostor narušuje kubus komínového tělesa. V jihozápadním koutě je na jižní stěně osazeno umyvadlo. Okolní část stěny je do výšky 1,2 m opatřena keramickým obkladem. Podlaha místnosti je betonová, stěny i strop jsou vybíleny. Místnost je kromě umělého osvětlení osvětlována dvěma rozdílně vysokými okny v západní stěně. Vstup do místnosti z exteriéru je zajištěn pomocí vjezdových vrat a v nich vsazených dveří na jižní straně objektu.

Hnědá dvoukřídlá dřevěná vrata osazená v dřevěné zárubni svou šíří zabírají polovinu jižní stěny místnosti. Obě křídla jsou do zárubně zavěšena pomocí dvojice háků a vnějších zalomených závěsů. Uzavírány jsou dobovou oválnou klikou. V levém křídle jsou navíc druhotně osazeny jednokřídlé dveře s dvojicí prosklených pásů. Ze strany interiéru jsou vrata izolována deskami EPS. Okenní otvory uzavírají dvoukřídlá zdvojená dřevěná okna hnědé barvy opatřená ochrannými mřížemi na straně exteriéru. Okna jsou vsazena v podélné nise.

Místnost 017

Nepříliš rozlehlá místnost obdélníkového tvaru 017 slouží v současné době jako zádveří kotelny. Do místnosti je možné vystoupat z exteriéru po šesti betonových stupních. Vstupní otvor kryjí ocelové dveře. Z místnosti je možné dále postupovat nezakrytým otvorem do místnosti 018 a do prostoru pod schody. Místnost je osvětlována pouze umělým světlem.

Pravé vstupní dveře z exteriéru jsou rámovou ocelovou konstrukcí rozděleny na dvě čtvercové části s hladkou výplní. Ve spodní části je vložen větrací otvor krytý vodorovnými lamelami. Ke dveřím je osazeno samozavírací zařízení (Bramo). Vstupní otvor do prostoru pod schodištěm dříve uzavíraly jednoduché dřevěné dveře, které se dochovaly pouze v podobě torza v ocelové zárubni.

Místnost 018

Obdélníková místnost 018 slouží v dnešní době jako kotelna. V severozápadním koutě je narušena komínovým tělesem. Podlaha je betonová, ve střední části pokrytá ocelovými deskami. Strop je trámový železobetonový. Stěny i strop jsou obíleny, na západní stěně je ale omítka degradována zvýšenou vlhkostí. Místnost je osvětlována uměle a jediným

obdélníkovým oknem osazeným v severní stěně. Z popisované místnosti lze vstoupit zpět do zádveří 017 a do místnosti 019.

Pravé dveře mezi místnostmi 018 a 019 jsou dřevěné dveře rámové konstrukce. Dveřní křídlo je složeno z dřevěného obvodového rámu se středovou svislou příčí a dvou dřevěných výplní. Křídlo je zavěšeno do rámu pomocí vnějších válcových závěsů. Místo kliky je na dveřích osazen ocelový háček. Dveřní křídlo je na straně místnosti 018 zesíleno nenatřeným dřevěným prknem. Křídlo je v současnosti opatřeno nátěrem v barvě slonové kosti. Ocelové okno rámové konstrukce je členěno do dvanácti čtvercových částí (3x4). Střední část okna tvořená šesti tabulkami je otvíravá. Výplň jednotlivých částí tvoří hladké sklo. Část výplně chybí a byla nahrazena drátěným pletivem.

Místnost 019

Obdélníková místnost 018 slouží v dnešní době jako sklad. Podlaha je betonová. Strop je trámový železobetonový. Stěny i strop jsou hrubě omítnuty. Ve východní stěně ústí uhelný shoz. Místnost je osvětlována uměle a jediným obdélníkovým oknem osazeným v severní stěně. Z popisované místnosti lze vstoupit do místnosti 018.

Dveře mezi místnostmi 018 a 019 byly popsány výše. Ocelové okno rámové konstrukce je členěno do dvanácti čtvercových částí (3x4). Střední část okna tvořená šesti tabulkami je otvíravá. Výplň jednotlivých částí tvoří hladké sklo. Část výplně chybí.

5.4. Drobné užitné stavby

V areálu rezidenčního sídla Zdeňka Sochora se nachází čtyři další drobné stavby. Tři z nich stojí v sousedství kotelny, poslední, čtvrtá stavba je situována v jihovýchodním koutu zahrady.

První drobnou užitnou stavbou je přístřešek navazující na východní stěnu kotelny. Do této stěny je rovněž uchycena část lešeňové konstrukce přístřešku. Střechu tvoří vlnitý plech. Jeho zadní stěnou je původní zděné oplocení pozemku. Přístřešek je navíc obehnán pletivem nataženým na trubkových rámech.

Další stavbou je poměrně velká dřevěná kůlna obdélného půdorysu s pultovou střechou. Tento objekt boční stěnou navazuje na popisovaný přístřešek a zároveň tvoří podporu jeho lešeňové konstrukce. Zadní stěnou přisedá objekt opět k původnímu oplocení pozemku. Nerovnost terénu pod kůlnou vyrovnává několik betonových pražců podpírajících konstrukci stavby. Jedná se o objekt rámové konstrukce s vertikálním bedněním. Jednoduchý krov pultové střechy je obedněn a zakryt lepenkovými pásy. Do interiéru je možno vstoupit jednokřídlými či dvoukřídlými vraty situovanými v čelní stěně. Vrata svlakové konstrukce jsou zavěšena pomocí vnějších pásových závěsů a jednoduchých háků. Vrata jsou uzavírána jednoduchými petlicemi. Nad vraty se nachází dvojice obdélných nadsvětlíků. V západní stěně tohoto objektu jsou umístěna rovněž dvoukřídlá vrata. Vzhledem k přisedajícímu přístřešku je však nelze otevřít.

K východní stěně výše popsané stavby přisedá další menší dřevěná kůlna stejné šíře. Opět se jedná o objekt rámové konstrukce s vertikálním bedněním a pultovou střechou. Jednoduchý krov pultové střechy je opět obedněn a zakryt lepenkovými pásy. Do interiéru je možno vstoupit dvoukřídlými vraty situovanými v čelní stěně. Vrata svlakové konstrukce jsou

zavěšena pomocí vnějších pásových závěsů a jednoduchých háků. Objekt je uzavírán jednoduchou petlicí.

Poslední drobná utilitární stavba se nachází na betonové desce v jihovýchodním koutu zahrady. Jedná se o dřevěný objekt obdélného půdorysu s pultovou střechou. K jižní stěně přiléhá v celé její délce nižší přístavba. Objekt rámové konstrukce je převážně horizontálně obedněn. Jednoduchý vaznicový krov je rovněž obedněn a překryt pozinkovaným plechem. Ze střešní roviny vystupuje komínové těleso z režného zdiva s válcovým vyústěním. Do objektu je možno vstoupit ze severní strany dvojicí jednokřídlých dveří rámové konstrukce. Mezi dveřmi se nachází dvojice rámu s šesticemi okenních výplní. Z východní strany prolamují stěnu dvě okna překrytá dvoukřídlými okenicemi rámové konstrukce. Okenicová křídla jsou zavěšena do dřevěného rámu pomocí válcovaných závěsů. Uzavírány jsou svislými zástrčky. Protilehlou stěnu prolamuje jedno okno s okenicí (totožná s protilehlými). Součástí této stěny je opět rám s vertikálním bedněním a šesticí okenních výplní. Přístavba přiléhající k poslední (jižní) stěně je vystavěna na nasucho kladené kamenné podezdívce. Opět se jedná o objekt rámové konstrukce, tentokrát však s vertikálním bedněním. Přístavba je kryta pultovou střechou z vlnitého eternitu. Jižní stěnu objektu tvoří čtyři díly rámové konstrukce (s vertikálním bedněním a vždy šesticí okenních výplní) a jedny druhotně použité dveře bez původní funkce. Do přístavby se vstupuje jednokřídlými levými dveřmi svlakové konstrukce. Dveřní křídlo uzavírané jednoduchou petlicí je zavěšeno pomocí pásových závěsů a jednoduchých háků.

5.5. Vjezdová brána a oplocení pozemku

Do areálu vily se z ulice Spojených národů vstupuje betonovou branou s rovnou střechou chráněnou falcovaným plechem zelené barvy. Střechu nese excentricky založená střední zeď a dva obdélné sloupy s půlkruhovým zakončením. Objekt je opatřen světlou stříkanou omítkou. Ke střední zdi přisedá ze západní strany minimalisticky pojednaná monolitická lavice, jejíž rohy jsou opět zaoblény. Mezi středovou zdí a jižním sloupem se nachází vjezd do objektu s posuvnými vraty na elektrický pohon. Vrata ocelové konstrukce opatřené zeleným nátěrem se zasunují do kapsy středového pilíře. Pilíř a severní sloup vymezuje vstup do areálu pro pěší. Vstupní otvor je zde kryt ocelovou mříží zelené barvy. Ta je do ocelového rámu zavěšena pomocí válcových závěsů. Mříž je opatřena dozickým zámkem a klikou typu elegant. Ze strany areálu vily jsou ve středním pilíři osazena plechová dvířka opatřená opět zeleným nátěrem ukrývající elektrický mechanismus s motorem pro otevírání a zavírání vrat. Z ulice Spojených národů jsou na stěně osazeny dřevěné vývěsky a plastová cedule. Na přední hraně stříšky je umístěna dvojité vlajková žerď ve tvaru písmene V. Na samotné střeše se pak nachází znak domu dětí a mládeže.

Bránu doplňuje rozměrný monolitický květináč nacházející se v prostoru mezi bránou a vilou. Květináč není pouze dekorativním prvkem, ale funkčně odděluje prostor vstupu a vjezdu. Objekt protáhlého obdélného půdorysu je ze strany vily zaoblen.

Při stavbě brány byl opět využit kontrast pravých úhlů a jednoduchých křivek. Brána doplněná monolitickým květináčem vytváří dokonale vizuálně i funkčně sladěný celek.

Na bránu dále navazuje betonový plot. Zděné části jsou periodicky přerušovány ocelovými mřížemi. Tyto části opatřené stříkanou omítkou světlé barvy jsou z vrchní strany chráněny zeleným plechem. Pohledově je oddělen nízký sokl od vyšší části pilířů plotu. Mříže z vertikálních prutů přetátných v půli jsou stylově shodné s mřížemi v bráně. Plot této podoby probíhá od objektu kotelny až k popisované bráně. Směrem na jih pokračuje od brány

souběžně s ulicí Spojených národů téměř po celé délce pozemku. Na jeho samém konci na něj navazuje široká dvoukřídlá brána. Obě křídla jsou zavěšena na hácích zapuštěných v ocelových sloupcích. Křídla brány vyplňuje ve spodní části plech, vrchní část tvoří rám vyplněný pletivem. Zbýlá část pozemku je ohraničena drátěným pletivem s ocelovými sloupky.

5.6. Hřiště

Západně od objektu vily se nachází hřiště s tribunou. Hřiště určené na míčové hry je zatravněné. Na východní straně uzavírá hřiště betonová opěrná zeď doplněná trubkovým zábradlím. Popisovanou zeď přerušuje schodiště o čtrnácti stupních. Podél zdi probíhá žlab zajišťující odvod přebytečné vody. Nad opěrnou zdí se nachází další nízká zídka a betonová tribuna o třech stupních. Mezi oběma opěrnými zdmi byl opět zbudován kanálek překrytý mřížkou pro odvod dešťové vody. Na tribunu východním směrem navazuje dláždění lemující přízemní přístavbu vily.

5.7. Kryt

Na parcele vily se severně od tribuny nachází podzemní betonový kryt. Jeho půdorysný tvar je zalomený. Jeho hlavní ose prochází ve směru severovýchod – jihozápad. Jedna úniková šachta směřuje od severní části na severozápad a využívá svahu terénu v umístění poklopu s výlezem. Další vstupní otvor je nachází na terénu v jihozápadní části krytu. Od podlahy krytu k němu vede úzká šachta.

5.8. Dláždění a modelace terénu

Jak již bylo v celkovém popisu areálu vily uvedeno, při stavbě domu bylo plně využito svažujícího se terénu. Přední část parcely směrem k ulici Spojených národů je téměř rovinou, zatímco zbylá část parcely nepravidelně klesá až k drobné vodoteči, která zde tvoří její hranici. Největší a zřejmě nejzásadnější terénní změny přímo ovlivňující podobu a uspořádání vlastní vily proběhly v její severní polovině. Zde byla mezi vilou a kotelnou zbudována masivní opěrná zeď vyztužená trojicí pilířů. Touto úpravou se značná plocha východní části suterénu ocitla nad okolním terénem. Komunikaci mezi oběma odlišnými nivelitami zajišťuje schodiště jehož boční stěna je pokračováním zmíněné opěrné zdi (popis schodiště je začleněn do kapitoly 5.3. „*Kotelna*“)

Komunikační prostor v horní části parcely mezi vilou, kotelnou a branou je částečně vydlážděn velkými kamennými bloky obdélného půdorysu a částečně vyasfaltován. Mezi vjezdem a vilou se nachází již zmíněná dlažba. Prostor před lavicí přisedající k bráně, plocha mezi vstupem a vilou a prostor před kotelnou je vyasfaltován. Další pás kamenné dlažby se nachází východně od asfaltové plochy před kotelnou. Přímo před východním křídlem vily se navíc nachází betonový zčásti vydlážděný sokl, jenž je výškově totožný s pochozí úrovní železobetonové lávky.

Jihovýchodní část parcely se pouze mírně svažuje. Tato plocha je pročleněna systémem nízkých kamenných zídek. Nejdelší na konci zalomená zídka probíhá souběžně s ulicí Spojených národů. Další zídka vymezuje téměř čtvercový prostor jihovýchodně od mělkého rizalitu vily. Tato zídka tvoří zároveň boční zeď dlážděné cesty se dvěma stupni směřující od jižního vstupu do budovy směrem do zahrady. Z druhé strany je boční zeď zakončena obloukem, jenž vymezuje drobný záhon s květinami.

Další vydlážděná plocha se nachází před skleníkem. Tuto plochu tvoří cementové dlaždice čtvercového formátu. Na straně přisedající k rizalitu je tato plocha vymezena kamenným soklem, na protilehlé straně dvěma dlouhými schodišťovými stupni vyskládanými z několika kamenných bloků.

Terénní úpravy provedené východně od jihozápadní přístavby byly již v rámci jejího popisu zdokumentovány, a proto jim zde nebude věnována pozornost.

Jižně od přístavby do písmene L se nachází zbytky japonské zahrady. Jedná se o terénní kupu a přilehlé mělké jezírko nepravidelného mírně protáhlého půdorysu s kamennou lávkou ze dvou bloků. Jezírko je v současnosti zcela bez vody.

Přístavba do písmene L je ze všech stran lemována dlážděním z cementových dlaždic čtvercového formátu. Při její západní straně, kde na dlažbu navazuje tribuna, byl vyhotoven mělký žlábek pro odvod přebytečné dešťové vody. Zejména v severozápadní části je tato dlažba výrazně poškozena kořeny vzrostlého stromu.

Vydlážděná cestička pokračuje diagonálně od rohu přístavby k rohu severní části stavby. Zde stavbu lemuje, ústí ve velkou vydlážděnou plochu západně od kotelny a pokračuje dále okolo hospodářského křídla domu. Celá popisovaná plocha je vydlážděna z betonových dlaždic čtvercového formátu. Na vydlážděnou plochu západně od kotelny navazuje v jejím severozápadním rohu dlažba z kamenných bloků přibližně obdélného formátu.

Západně od domu a hřiště parcela prudce klesá až k drobné vodoteči.

5.9. Vegetace

Areál bývalé vily je morfologicky členitý, čemuž odpovídá i rozmanité rozmístění různých druhů listnatých a jehličnatých stromů. Nachází se zde jak zatravněné otevřené plochy, tak i části mající charakter lesa. Obecně převažují spíše starší stromy vysokého vzrůstu (viz. tabulka).

Vysoké převážně listnaté stromy se kumulují východně od vstupní brány a při jižní hranici pozemku. Vytvářejí tak přirozenou hradbu zatravněné rovné ploše jihovýchodně od vily.

6. Stavební historie

Zdeněk Sochor, syn známého dvorského továrníka Josefa Sochora, uskutečnil na konci 20. let 20. století svůj záměr nechat si navrhnout a vystavět zcela moderní dům v duchu funkcionalismu, a to včetně jeho vnitřního vybavení. K tomuto účelu oslovil známého architekta Josefa Gočára, který se již o několik let dříve podílel na úpravě vily jeho otce na Zálabí.

Svažitý pozemek s terasou v jeho nejvyšší části se nacházel severně od centra města Dvora Králové nad Labem. Pozemek byl v únoru 1928 zaměřen Ing. Karlem Kastelem (obr. 1). Nejstarší datované plány pocházejí z června roku 1928 (obr. 4-13). Tyto plány byly předkládány jako součást žádosti o stavební povolení. Ony, stejně jak jako jiné nedatované plány, se drobně liší od později realizované stavby. Vývoj návrhů je čitelný i v axonometrických zobrazeních domu (obr. 64) a v návrzích jeho vnitřního vybavení (obr. 69-73).⁴⁶

Celková hmota stavby se oproti původnímu návrhu příliš nezměnila. Vnější plášť točitého schodiště nebyl však válcového tvaru, ale byl navržen v pravoúhlých liniích. Rovněž rozmístění oken se částečně pozměnilo. Uvažováno například bylo se čtveřicí oken v severním průčelí hospodářského křídla (realizováno bez oken). Schodiště při jižním křídle nebylo orientováno souběžně s hlavním křídlem ale kolmo na něho. Toto provedení je zobrazeno i na nejstarším axonometrickém zobrazení vily (obr. 64).

Na nejstarších plánech je navrženo umístění kotelny ústředního vytápění v suterénu panského křídla vily. Byt řidiče měl být původně větší. Na jeho úkor však byla zvětšena plocha prádelny. V úrovni přízemí se rozdělení prostor téměř nezměnilo. Upravilo se však pojetí panské předsíně, prostor přípravný od kuchyně nebyl oddělen polygonální stěnou a v pánském pokoji měla oblá zeď pokračovat polopříčkou, čímž by se utvořil polouzavřený, v půdorysu půlkruhový prostor. V patře objektu se mělo nacházet pět velkých pokojů. Nakonec se výrazně zvětšila ložnice paní domu a realizovány byly pouze pokoje čtyři. Schodišťová hala v patře měla být menší a ochuzená o ladnou křivku plného zábradlí schodiště. Podoba garáže nebyla rovněž od počátku zcela jasná. Uvažovalo se o osazení dvojice vrat v jižním průčelí (namísto vrat a okna). Suterénní prostory této stavby měly sloužit jako zahradní skladiště.

O stavební povolení na stavbu rodinného domu, garáže a zahradního skladiště zažádal Zdeněk Sochor koncem září roku 1928.⁴⁷ Komise byla svolána na 3. října 1928. Krom zástupců stavebního úřadu, investora a sousedů zde byl přítomen i budoucí stavitel Karel Jarolímek. Stavební povolení bylo továrníkovi uděleno 22. listopadu 1928.⁴⁸

Plány, dle kterých pravděpodobně probíhala stavba, jsou datovány do října roku 1928 (obr. 23-25). Bohužel však v tomto souboru chybí plán přízemí. Jeho podoba je však zachycena i v další plánové dokumentaci (obr. 28, 30). Plány technického zařízení budovy, které mají totožné grafické zpracování a datování, jsou překvapivě starší, jelikož vykazují nerealizované odlišnosti (obr. 20-22). Postupně pak byly půdorysy doplňovány podrobnější dokumentací a návrhy vnitřního vybavení domu (obr. 34-63).⁴⁹

⁴⁶ Plány a obrazová dokumentace se nacházejí v těchto fondech: AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár; SOA v Zámru, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem.

⁴⁷ Žádost městskému úřadu, 29. září. 1928, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁴⁸ Povolení ku stavbě, 22. listopadu 1928, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁴⁹ Plány a obrazová dokumentace se nacházejí v těchto fondech: AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár; SOA v Zámru, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem.

Návrhy vily byly již v roce 1930 otištěny v publikaci Zdeňka Wirtha o Josefu Gočárovi a v knize *Moderní architektura v Československu*.⁵⁰

V červenci roku 1930 byla již stavba hotova a bylo požádáno o její kolaudaci.⁵¹ V protokolu o kolaudaci je uvedeno, že stavba byla provedena se změnami oproti původním plánům. Změny byly do těchto plánů zakresleny a předloženy 27. 12. 1930 stavebnímu úřadu. Dům byl komisí prohlášen za obyvatelný.⁵² Povolení k obývání stavby a vysvědčení o dokončení stavby jsou však datovány až do počátku ledna 1931.⁵³ Stavba měla stát celkem čtyři miliony korun.⁵⁴

Funkcionalistická vila byla citlivě zasazena do svažitého terénu (obr. 118-128). Pozemek byl vystavěním opěrných zdí, drobných zídek a schodišť zcela účelně dispozičně rozvržen. V horní části parcely byla na půdorysu latinského kříže vystavěna třípodlažní vila (1PP, 1NP a 2NP). Nejnižší podlaží se nacházelo částečně pod terénem a z části vystupovalo nad okolní terén. Skeletová rámová (průvlaková) konstrukce domu byla provedena z železobetonu, výplňové zdivo z plných cihel. Některé části zdí byly dle plánů řešeny jako sendvičové (dvouvrstvé).

Základní hmotu domu tvořila dvě asymetrická kvadratická tělesa, která dům funkčně diferencovala. Dvě výškové úrovně plochých střech umožnily využít nižší střechu zároveň jako terasu přístupnou z hlavní části budovy (obr. 129). Vnější plášť domu byl pojat striktně v duchu tehdejší puristické koncepce. Vnější vzhled budovy byl tak určován především konfigurací hmot. Čisté linie pravých úhlů zde stály v kontrastu s jednoduchými křivkami, přičemž dohromady vytvářely vizuálně sladěný celek. Členění stavby v exteriéru i v interiéru bylo navíc zvýrazněno kontrastně barevně pojednanými plochami.⁵⁵

Dominantou východního průčelí byla mohutná ničím nečleněná předstupující hmota panského křídla z části vynášená dvěma nárožními pilíři čtvercového průřezu. Z navazujícího ustoupeného nižšího kvadratického tělesa vystupoval segment válcové hmoty schodiště se zalomeným pásovým oknem a měkká křivka lávky zpřístupňující tuto část domu. Základní hmotu domu pak dotvářela nonolitická markýza na střešní terase podporovaná dvojicí kvadratických komínů s válcovým vyústěním. Plné zábradlí střešní terasy bylo od nižší úrovně stavby odděleno dvojicí šterbin, které tak tvořily poměrně výraznou horizontální linii.

Z jižního průčelí vystupoval v úrovni prvního nadzemního podlaží mělký pravoúhlý rizalit plnící v patře funkci balkonu. Vystupující hmota opticky navazovala na protilehlé nižší hospodářské křídlo. K rizalitu přiléhaly anglické dvorky, jež měly podobu segmentu válce a opět zde narušovaly linie pravých úhlů.

Při pohledu na objekt ze západu dominovala domu rozměrná terasa v úrovni prvního nadzemního podlaží. Terasa zabírala celou šíři čela hlavního křídla a předstupovala i před část jižního průčelí. Dlážděná terasa byla na západní straně vynášena trojicí sloupů

⁵⁰ Teige, Karel. *Moderní architektura v Československu* = *L'architecture moderne en Tchécoslovaquie* = *Neues Bauen in der Tschechoslowakei*. Praha: Odeon, 1930, s. 220-222; Wirth, Zdeněk. Josef Gočár. Genf: Meister der Baukunst, 1930, xvi s. 88-91.

⁵¹ Žádost o kolaudaci, 12. července 1928, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁵² Protokol o kolaudaci novostavby č.p. 1620, 28. prosince 1930, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620; Povolení k obývání novostavby č.p. 1620 ve Dvoře Králové nad Labem, 9. ledna 1931, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁵³ Povolení k obývání novostavby, 9. ledna 1931; Vysvědčení o dokončení stavby, 11. ledna 1931, vše příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁵⁴ Šmídová-Janošíková, Miluše. Královédvorský závod Sochor v letech 1904-1945 (materiálová studie). In: *Z historie podkrkonošského textilu. Sborník příspěvků k dějinám textilní výroby v Podkrkonoší*, Trutnov 1971, s. 186.

⁵⁵ Vysoce odolná barva Duco

čtvercového průřezu. Při její jižní straně zvýrazněné sytou barvou bylo instalováno schodiště vyrovnávající výrazně svažité terén. Částečně krytý prostor pod terasou byl osazen dlouhou monolitickou lavicí. Nižší křídlo domu bylo ze strany západní i severní pojednáno zcela jednoduše. Západní křídlo členily dveřní a okenní otvory, severní křídlo bylo nečleněné. I zde bylo plné zábradlí střešní terasy od nižší úrovně stavby odděleno dvojicí štěrbin, které tak tvořily horizontální linii.

Vzhledem k prostorové členitosti stavby budou nyní zvlášť popsány okenní a dveřní výplně osazené v jednotlivých průčelích panského (hlavního) a hospodářského křídla. Předstupující hmotu východního průčelí panského křídla prolamovaly pouze jedny asymetricky umístěné dveře. Otvor byl uzavírán hladkým dveřním křídlem kovové či dřevěné konstrukce s kruhovým proskleným otvorem. Tytéž dveře byly osazeny v suterénu východní části severního průčelí tohoto křídla. Východně od nich se nacházelo jedno drobné nečleněné okénko s kovovým rámem. O úroveň výše prolamovalo severní průčelí kovové okno s výrazným vertikálním členěním. Horní část tohoto okna byla otevíratelná. Ve stejné okenní ose se nacházelo v úrovni druhého nadzemního podlaží okno dělené svislými kovovými profily do třech dílů, přičemž střední díl byl posuvný. Část hmoty východního průčelí vyšší budovy je slícována se hmotou nižšího křídla. V této části byla v jedné vertikální okenní ose umístěna trojice dvoukřídlých oken kovové konstrukce vždy s jedním otevíravým křídlem.

Jižní průčelí vily bylo otevřeno směrem do zahrady. V přízemí rizalitu tohoto průčelí byla osazena prosklená kovová stěna s centrálně umístěnými dvoukřídlými dveřmi. Čtveřice rozměrných oken vertikálně členěných v jejich horní části spočívala na zděných parapetech. V kastlících nad okny byly instalovány svinovací rolety. Stěna byla navíc opatřena látkovou markýzou. O patro výše se nacházela druhá menší kovová stěna složená ze čtyř nečleněných oken a dvoukřídlých dveří. Okna po stranách dveří byla posuvná. Dále prolamovala jižní průčelí šestice oken kovové konstrukce. Každé okno bylo svislými profily děleno do tří částí, přičemž střední část byla posuvná.

Západní průčelí prolamovaly v úrovni suterénu a prvního nadzemního podlaží opět kovové prosklené stěny totožné se stěnou instalovanou v přízemí rizalitu jižního průčelí. Stěna v přízemí byla doplněna plátěnou markýzou proti slunci. Na jedné z fotografií je plátěná plachta s výrazným pruhovým vzorem spuštěna i ze severní strany terasy a tvoří tak ochranu před větrem. V patře bylo osazeno dvoukřídlé kovové nečleněné okno s jedním posuvným křídlem. Tři totožná okna v jedné vertikální okenní ose se nacházela v západní části severního průčelí.

Střední část severního průčelí hlavní budovy převyšuje přiléhající střešní terasu. Stěnu prolamoval vstupní otvor uzavíraný jedním hladkým dveřním křídlem kovové konstrukce s kruhovým proskleným otvorem a jedno rozměrné kovové okno rozdělené do tří neotevíravých dílů.

Východní průčelí nižšího křídla od křídla vyššího opticky oddělovalo zalomené pásové okno osvětlující schodiště. Vertikální pás byl složen ze čtyř dílů, horizontální pás pročeňující celý obvod válcového segmentu pláště schodiště z osmi dílů. Pouze jeden čtvercový díl okna byl opatřen výklopným mechanismem. Do hospodářského křídla bylo možné vstoupit dvojicí jednokřídlých hladkých dveří s kruhovým proskleným okénkem. Dveře v přízemí objektu měly konstrukci kovovou, zatímco konstrukce dveří v suterénu byla dřevěná. Tři drobná okénka a jedno větší dvoukřídlé okno kovové konstrukce osvětlovalo prostory suterénu. V patře bylo osazeno jedno úzké třídílné okno kovové konstrukce a jedno dvoudílné okno se jedním posuvným křídlem.

Do suterénu západního průčelí hospodářského křídla se vstupovalo jednokřídlými dveřmi dřevěné či kovové konstrukce s kruhovým proskleným okénkem. Jižně od dveří stěnu prolamovalo jedno nečleněné okno kovové konstrukce. Na protilehlé straně dveří se nacházela dvojice třídlých oken kovové konstrukce se střední posuvnou částí.

Okenní otvory v přízemí západního průčelí hospodářského křídla zasahovaly do slícované hmoty křídla vyššího. Trojice oken kovové konstrukce byla rozdělena svislými profily do tří dílů, přičemž střední díl byl posuvný. V druhém nadzemním podlaží se nacházelo okno s výrazným horizontálním členěním.⁵⁶

Dle informací z dobového tisku měla být okna na budově zhotovena jako bronzová se zrcadlovým sklem. Zřejmě se jednalo o tzv. bílý bronz se zasklením zrcadlovým sklem Miroglace (použito pravděpodobně jen u části výplní).

Suterén objektu byl z velké části využit pro technické a hospodářské zázemí domu (obr. 23). Obě křídla byla propojena chodbou ve tvaru písmene T. Do suterénu panského křídla se z přízemí sestupovalo po dvouramenném schodišti. Odtud bylo možné pokračovat do zahradního salonku, což byl společně se schodišťovou halou jediný reprezentativní prostor v této úrovni, nebo do výše zmíněné chodby ve tvaru písmene T. Z této chodby byly přístupné místnosti sloužící jako sklepy, komory (panské křídlo), prádelna a točité schodiště (hospodářské křídlo). V severní části hospodářského křídla se nacházel byt řidiče skládající se z předsíně, kuchyně, pokoje, spíže koupelny a toalety.

Pochozí vrstvou ve schodišťové hale a v zahradním salonku mělo být dle plánové dokumentace linoleum položené na betonové podlaze. Možná však byla podkladová vrstva stejně jako u schodiště provedena z xylolitu. Převážnou část západní zdi zahradního salonku nahrazovala prosklená stěna (obr. 126). Východní a část jižní stěny salonku lemovala dřevěná lavice. Do prostoru před zahradním salonkem ústila drobná šachta výtahu na jídlo. Sklepní komory, chodba a prádelna měly podlahy lité (cementový potěr) či vyskládané z červených cementových dlaždic. V prádelně měl být osazen kotel, máčecí kád', prací stroj, mandl a sušárna. V bytě řidiče byla pro nášlapné vrstvy podlah zvolena šedá šamotová dlažba (předsíň, spíž, koupelna, toaleta a jihozápadní kout kuchyně) a linoleum na xylolitovém podkladu. V jihozápadním koutě kuchyně se nacházelo otopné těleso, které bylo pravděpodobně propojeno s tělesem v pokoji nacházejícím se za subtilní příčkou. Příčka byla v místě styku obou těles zřejmě přerušena. Mycí kout byl instalován v jihovýchodním koutě kuchyně. Součástí předsíně byla zřejmě vestavěná skříň.

Do přízemí panské části domu bylo možné vstoupit jednokřídlými dveřmi osazenými ve východním průčelí nebo dvoukřídlými dveřmi, jenž byly součástí prosklených stěn v jižním a západním průčelí. Místnosti v této části domu od sebe nebyly striktně odděleny (obr. 30, 131-134). Funkční členění bylo řešeno pouze instalací polopříček, sníženým nadpražím či umístěním krbu. Vnitřní sádrové omítky byly opatřeny kontrastními nátěry. Na xylolitové podlahy byla položena linolea. Styk linoleí se stěnami kryly dubové lišty. Místnosti byly osvětlovány světly, jejichž vnější pláště tvořily omítnuté válce. Baňky byly vyrobeny z vrstveného skla Reflektin. V okenních nikách byly osazeny litinové radiátory. Tělesa kryly dvoukřídlé ocelové dekorativní mřížky z perforovaného plechu (kruhové otvory).

Za hlavními dveřmi osazenými ve východním průčelí se nacházelo drobné zádveří oddělené od dalších prostor proskleným katrem kovové konstrukce. Podlaha zde byla vyskládána pravděpodobně z šamotové dlažby.

⁵⁶ Citace jednotlivých plánů a historických fotografií jsou součástí obrazové přílohy.

Navazující prostora plnila funkci předsíně, do níž bylo možné vstoupit i z hospodářské části domu (obr. 130). Předsíň byla částečně propojena s obytnou halou. Dominantními prvky v této místnosti byly dvě ladně v půdorysu zvlněné subtilní příčky, které však nedosahovaly až ke stropu. Vstupní otvor do haly umístěný mezi dvojicí pilířů byl zakrýván pouze zatahovacím textilním závěsem. Díky těmto řešením nepůsobila předsíň stísněně, ale naopak byla poměrně vzdušným prostorem. Součástí příčky při schodišti byla čtveřice monolitických polic trojúhelníkového tvaru se zaobleným vystupujícím rohem. Pro odložení ošacení zde byl dále osazen věšák a odkapávač na deštníky z monelového plechu⁵⁷. Za druhou zvlněnou příčkou bylo skryto umyvadlo. I tento prostor byl vytápěn litinovým radiátorem osazeným v okenní nise. V místnosti za předsíní směrem k točitému schodišti byla umístěna toaleta.

Z předsíně se vstupovalo do haly (obr. 48, 77-78, 133), která však byla propojena s jídelnou a pánským pokojem. Jídelnu a halu oddělovalo kvadratické krbové těleso a svinovací žebrovaný paraván. Mezi pánským pokojem a halou bylo výrazně sníženo nadpraží. Otvor mezi oběma místnostmi byl navíc zmenšen instalací vestavěné vitríny (ze strany haly) a knihovny (ze strany pánského pokoje). Obytná hala byla otevřená místnost čtvercového půdorysu. Téměř celou její jižní zeď vyplňovala prosklená stěna. Na severní straně se prostor otvíral na schodiště. Ze zvlněné polopříčky předsíně vystupovala monolitická lavice se stolkem na telefon. Na stupni za lavicí byla umístěna veliká váza. Do východní zdi byla vestavěna dýhovaná vitřina. Její zadní stěnu krylo zrcadlo. Skleněné police bylo možno přestavovat dle potřeby. Dýhovým obkladem byl opatřen i severovýchodní kout místnosti. Na vitřinu navazovala monolitická lavice, která pokračovala při jižní parapetní zdi a lemovala i zeď západní. Zde byla ukončena vzájemně propojenými monolitickými konzolovými policemi s oblými rohy. Krb oddělující halu od jídelny byl z obou delších stran tvořen z převážné části kovovými lamelami, které umožnily odchod tepla do obou místností. Jeho horní deska byla provedena z opaxitového skla. V severozápadním koutě místnosti byl umístěn kulatý stolek s dvojicí čalouněných křesel. V protilehlém koutě měl stát klavír a dvojice křesel. Dle dobových fotografií se zde však nacházel pouze jednoduchý obdélný stolek s křesly. Nábytek v hale měl být zhotoven z ořechového dřeva. Na stěně mezi halou a pánským pokojem byly pověšeny hodiny (pravděpodobně elektrické). I jejich návrh pocházel z ateliéru Josefa Gočára. Na podlaze byly položeny dva koberce od Antonína Kybala. Dlouhý ručně vázaný koberec s abstraktními motivy a stylizovanými listy zakrýval podlahu od schodiště až ke krbu v pánském pokoji. Druhý monochromatický koberec byl položen v jižní části pokoje.

Pánský pokoj (obr. 49, 74-76, 131), v některých plánech nazývaný jako knihovna, byla místnost obdélného půdorysu s oblým severozápadním koutem. Do severní a západní zdi byly vestavěny knihovny. Jejich spodní části byly uzavírány dvojicemi žaluziových dvířek pohyblivých se v drážce směrem do boku. Dominantním prvkem zde bylo krbové těleso kolmo přisazené k severní zdi a nad ním se nacházející zavěšená police. K severní straně krbu přisedala pohovka, za níž stálo čalouněné křeslo. Podhled byl v této části místnosti snížen, podlaha naopak o 10 cm zvýšena. Do podhledu byla vsazena svítidla překrytá čtyřmi obdélnými skleněnými deskami. V jihovýchodním koutě přisedala ke zdi zalomená lavice doplněná čtvercovým stolkem. Pracovní stůl s křesílkem byl umístěn v koutě jihozápadním. Povrch stolu byl kryt linoleem. Nábytek v pokoji měl být zhotoven z ořechového dřeva.

Jídelna (obr. 48, 134, 135) byla umístěna v západní části domu. Prosklená stěna a dvojice oken prostor bohatě osvětlovaly. V úrovni parapetu prosklené stěny vystupovaly ze zdi dvě monolitické lavice. Při nise jižního okna směrem k hale byly osazeny vzájemně spojené

⁵⁷ Slitina niklu a mědi.

monolitické konzolové police. V centrální části jídelny stál roztahovací stůl, jehož velikost byla přizpůsobována dle počtu strážníků. Židle, které nebyly v danou chvíli třeba, byly odloženy u stěn. Druhý menší stůl s křesílky, nazývaný v dílenské dokumentaci jako hrací, byl umístěn v jihozápadním koutu pokoje. Nábytek v jídelně měl být zhotoven z jasanového dřeva, desky stolů z monelového plechu. Podlaha byla z větší části byla překryta kobercem s geometrickým vzorem vytvořeným opět Antonínem Kybalem. Prostor doplňovala palma pod oknem a pravděpodobně bonsai na okenním parapetu.

Ze severovýchodní části jídelny vybíhal polouzavřený prostor sloužící jako její zázemí (obr. 52, 80, 135). Tento prostor byl přístupný z tzv. přípravný (jidel) nacházející se v hospodářském křídle domu. Do všech jeho stěn byly vestavěny skříně sloužící jako úložné prostory. Skříně byly uzavírány jednokřídlými dřevěnými dvířky, žaluziemi pohybujícími se v horizontálním či vertikálním směru nebo posuvnými skleněnými výplněmi. Do severní zdi byla zabudována šachta výtahu na jídlo. V těsné blízkosti popisovaného prostoru stál stůl se sklápěcími boky označený jako přípravní.

Z přízemí bylo možno sestoupit po dvojamenném schodišti směrem do suterénu či naopak vystoupit pro trojamenném schodišti do patra. Vřetenová zeď vystupovala nad úroveň schodiště a tvořila tak zároveň plné zábradlí. To bylo doplněno madlem z niklové bronzi kontinuálně probíhajícím všemi podlažími. Trubkové madlo bylo ukotveno ke zdi pomocí objímek se sloupky. Stupně byly kryty linoleem položeným na xylolitovém podkladu. Na hranách stupnic byly instalovány javorové lišty. Boky schodiště byly chráněny dřevěnými okopnicemi.

Přízemí hospodářské části domu bylo přístupné po železobetonové lávce. Jednokřídlými dveřmi se vstupovalo do chodby ve tvaru písmene T. Odtud bylo možné vstoupit na točité schodiště a do téměř všech místností v této úrovni. Podlaha chodby byla vyskládána z prolamovaných dlaždic tzv. piškotů. Pod stropem v severní části chodby se nacházel úložný prostor.

Vřetenové točité schodiště osvětlené pásovým oknem spojovalo všechna podlaží. V úrovni patra ústilo do chodby v panské části domu. Do jeho obvodové zdi byly v této úrovni vestavěny dvě drobné uzavíratelné police a šachta shozu na prádlo. Část schodiště mezi přízemím a patrem byla doplněna plným zděným zábradlím. Spirálovou křivku schodiště v celé jeho výši kopírovalo trubkové madlo ukotvené pomocí objímek se sloupky. Schodišťové stupně měly být betonové kryté linoleem vínové barvy. Hrany stupnic byly chráněny kovovými žlábkovanými profily.

Největší místností v přízemí hospodářského křídla byla kuchyně se související přípravnou oddělenou dřevěnou prosklenou příčkou (obr. 52). Z kuchyně bylo možné dále vstoupit do pokoje na šití. Do prostoru kuchyně vystupovala dvojice komínů. Stěny místnosti byly do výše dvou metrů opatřeny bílým keramickým obkladem. Podlaha zde byla opět xylolitová překrytá linoleem. Styk linoleí se stěnami kryly dubové lišty. V severovýchodní části kuchyně stál rozměrný sporák. Na dobové fotografii jsou za ním rozpoznatelná dvoukřídlá dvířka nejasné funkce. Jižní komínové těleso bylo obestavěno lednicí a skříněmi pro ukládání kuchyňského nádobí a potravin. Skříně byly uzavírány žaluziovými dvířky pohybujícími se v drážce ve vertikálním směru. Jihovýchodní kout místnosti vyplňovalo těleso šachty na prádlo. Západně od šachty byl pravděpodobně umístěn mycí kout. Rozměrný pracovní stůl stál pod oknem. Součástí stolu byly zásuvky, kameninové misky a váha. Vpravo od něho byl umístěn dřez či výlevka.

Dřevěná polygonální stěna oddělovala kuchyň od přípravný. Z přípravný bylo možné dále pokračovat do panské části domu. Dominantou místnosti byl příborník, jenž překrýval téměř celou spodní část východní stěny. Na protilehlé straně byl pod oknem rozšířen parapet, čímž vznikla poměrně dlouhá odkládací plocha. Kostrou příborníku byla monolitická rámová konstrukce. Střední police dělila příborník do dvou částí. Spodní díl příborníku vyplňovaly dřevěné zásuvky a skříňky s posuvnými dřevěnými dvířky. Horní část příborníku se skleněnými policemi podporovanými kovovými konzolami byla uzavírána skleněnými posuvnými výplněmi. Spodní hrany výplní byly opatřeny subtilními ližinami.

Severní část tohoto křídla vyplňovaly dva pokoje – pokoj na šití a pokoj pro služky. Pokoje byly osvětlovány vždy jedním oknem. Podlahy kryla linolea na xylolitových podkladech. I zde byl styk linoleí se stěnami kryt dubovými lištami. Pokoj pro služky byl jednoduše zařízen dvěma postelemi, prádelníkem, skříňí stolkem a dvěma židlemi. Při jižní stěně bylo osazeno umyvadlo. V pokoji na šití stály dvě vysoké rozměrné skříně, stůl s deskou krytou linoleem, rozkládací šicí stolek, šicí stroj a židle.

Severně od hlavních vstupních dveří se nacházely dvě drobné místnosti – toaleta a spíž. Náslapné vrstvy podlah byly vyskládány ze šamotové dlažby. Poslední místností v této úrovni byla drobná komora pod hlavním schodištěm. Podlaha vyskládaná ze šamotových dlaždic byla oproti podlahám v ostatních místnostech o 20 cm zvýšena. Průběh zkoseného stropu byl dán schodišťovou konstrukcí.

Patro panské části domu zpřístupňovalo trojramenné schodiště. Schodiště ústilo do haly (obr. 24, 137), na kterou východně navazovala zalomená chodba. Hala i chodba byly přirozeně osvětlovány. Plné zděné zábradlí vymezující schodiště vytvářelo v jižní části ladnou křivku. Zábradlí bylo osazeno trubkovým madlem ukotveným pomocí objímek se sloupky. Podlahu krylo korkové linoleum položené na xylolitovém podkladu. Styk linolea se stěnami zajišťovaly dubové lišty. Na stropě byla osazena dvojice světel kulovitého tvaru s vrstveným sklem. Z haly bylo možné vstoupit na terasu, točité schodiště, do snídaňového pokoje a do dvojice drobných prostor nacházejících se východně od schodiště. Místnosti ve východní části panského křídla byly přístupné z chodby.

Snídaňový pokoj (obr. 50, 138) byla drobná prostora čtvercového půdorysu, z které se dále pokračovalo do ložnice pána, ložnice paní a do koupelny. Vstupní otvory do ložnic byly kryty pouze textilními závěsy. Podlahu krylo korkové linoleum položené na xylolitovém či eubolitovém podkladu⁵⁸. Na stropě bylo osazeno vypouklé svítidlo se stínidlem z vrstveného skla Reflektin. Do severní zdi byla vestavěna šachta výtahu na jídlo. Západní zeď prolamovaly dvě čtvercové niky. V jedné z nich byla umístěna busta T. G. Masaryka. Na zdi byla osazena dřevěná police. V severozápadním koutě místnosti se nacházela zalomená čalouněná lavice. Snídaňový koutek doplňoval kulatý stolek a dvě částečně čalouněná křesla s válcovými zádovkami podpěrami. Vlevo od vstupních dveří z haly měl být dle plánů umístěn elektrický krb.

Ložnice pána (obr. 51, 82-83, 139, 140) vyplňovala západní část patra. Denní osvětlení místnosti zajišťovala dvojice oken osazených v jižní a západní zdi. Litinové radiátory nacházející se v nikách pod okny nebyly nikterak kryty. Svrchní vrstva podlahy v severní části místnosti byla z korkového linolea, ve zbylé části místnosti se jednalo o zvýšenou podlahu s plstí položenou na eubolitovém podkladu. Na stropě byla osazena dvě vypouklá svítidla se stínidly z vrstveného skla. Podél severní a části východní stěny se nacházela soustava

⁵⁸ Bezešvé podlahy

vestavěných dřevěných skříní. Skříně byly uzavírány žaluziovými svinovačkami pohybujícími se ve vertikálním směru. Spodní části skříní vyplňovala vždy jedna zásuvka. Vnitřky skříní měly být vylepeny linoleem. Nedaleko skříně bylo na západní zdi osazeno protáhlé zrcadlo. Vlevo od zrcadla stál rozměrný psací stůl s vyplétanou otáčivou židlí. Na zdi se nacházely hodiny. Ve východní zdi místnosti byla zhotovena nika, do níž bylo zapuštěno čelo postele. Do podhledu bylo zabudováno svítidlo kryté skleněnou deskou. V nice byl dále umístěn noční stolek s dvojicí skleněných desek, na kterém stál telefon. Na protilehlé straně postele se nacházelo křeslo. K západní zdi místnosti bylo přisazeno lehátko s prošívanou žíněnkou.

Ložnice paní domu (obr. 81, 143) byla místnost obdélného půdorysu s prosklenou jižní stěnou. Balkonovými dveřmi bylo možné vstoupit na přilehlou terasu umístěnou na střeše rizalitu. Dalšími dveřmi se vstupovalo do sousedního pokoje. Podlaha byla z velké části oproti snídaňovému pokoji vyvýšena a opatřena plstí na xylolitovém podkladu. Na stropě byla osazena dvě vypouklá svítidla se stínidly z vrstveného skla. Široké parapety oken měly oblé rohy. Radiátory instalované pod parapety kryly perforované mříže. Severní a část východní stěny zakrývala sestava dřevěných vestavěných skříní. V západní zdi místnosti byla zhotovena nika, do níž bylo zapuštěno čelo postele. Zadní stěnu niky překrývala tapiserie z dílny Antonína Kybala. I zde bylo do podhledu zabudováno svítidlo kryté skleněnou deskou. V nice byl dále umístěn noční stolek se zásuvkou. Na stěně niky byl osazen telefon. Do západní zdi byl dále vsazen reliéf Madony s Ježíškem. Vedle postele stálo čalouněné křeslo. Rozvržení nábytku ve východní části ložnice není známo. Zcela jistě se zde ale nacházelo velké zrcadlo.

Podlahu přilehlé terasy kryly kamenné dlaždice čtvercového formátu. Zábradlí delší strany terasy bylo zděné plné. Čela byla chráněna rámy s mosazným kloubkovým výpletem. Zábradlí byla doplněna trubkovým madlem.

Mezi oběma ložnicemi byla umístěna koupelna (obr. 56, 141, 142). Stěny a obezdívku vany kryl bílý keranický obklad. Podlaha byla vyskládána z dlaždic. Jedno svítidlo bylo osazeno pravděpodobně na stropě, další dvě kulovitá svítidla byla instalována nad umyvadly. V ústupku západní zdi se nacházela toaleta, v protilehlém ústupku východní zdi sprchový kout. Při západní zdi byl instalován bidet a stála zde i osobní váha. Do stěny byly uchyceny drobné háčky na oblečení. Při východní zdi se nacházela vana. Dvojice spojených umyvadel stála pod oknem v jižní zdi. Do okenního parapetu a nadpraží byla vsazena dvojice trubek s otáčivými zrcadly.

Ve východní části domu se nacházely další dva pokoje. První byl přístupný z chodby i z ložnice paní domu. Podlaha v západní části místnosti byla vyvýšena a kryla ji zřejmě plst' na xylolitovém podkladu. Ve zbylé části místnosti bylo nášlapnou vrstvou podlahy korkové linoleum. Na stropě bylo nejspíše osazeno vypouklé svítidlo totožné se svítidly v ostatních pokojích. Do severní zdi byla vestavěna dřevěná skříň. V ústupku západní zdi se nacházela postel s nočním stolem. I zde bylo zřejmě do podhledu zabudováno svítidlo. Při spodním čele postele stála skříňka. V jihovýchodním koutě místnosti byl umístěn stolek s židlemi, na zdi byly pravděpodobně osazeny police.

Druhý menší pokoj byl přístupný z chodby a z výše popsaného pokoje. Podlaha zde byla provedena z plsti či korkového linolea na xylolitovém podkladu. Svítidlo na stropě bylo totožné se svítidly v ostatních pokojích. Do severní zdi byla vestavěna dřevěná skříň. Postel se

nacházela při zdi východní. Při spodním čele postele stála skříňka s policemi. Západní zeď lemovala drobná žíněnka a policová skříň. Dále se v místnosti nacházel menší stůl se židlí.

Při schodišti do patra se nacházely dvě drobné prostory sloužící pravděpodobně jako komora a záchod (obr. 25, 137). Podlahy v těchto místnostech byly vyskládány z šamotových dlaždic. Další dvě menší místnosti byly umístěny v severovýchodní části domu. Tyto prostory sloužily jako koupelna (bez okna) a fotokomora. Stěny koupelny byly kryty bílým keramickým obkladem. Podlahy obou místností byly vyskládány z dlaždic.

Z haly v patře panského křídla se vstupovalo na střešní terasu (obr. 80, 129). Terasu lemovalo plné zábradlí se štěrbinami nad úrovní podlahy. Podlaha se skládala z těchto vrstev: strop s akustickou izolací, železobetonová stropní konstrukce, betonová deska, škvárový beton, asfaltová lepenka č. 100, 2 x asfaltová plst č. 120 tmelená dřevocementem, křemenný písek, cem. nastavovaná malta, dlažba z umělého kamene⁵⁹. V obou severních koutech byly umístěny vpustě pro odvod srážkové vody, které byly spojeny žlábkem probíhajícím po obvodu terasy. Strop patra i svod pro odvod srážkové vody izolovala akustická korková izolace.

Severovýchodně od domu se nacházela zdánlivě nízká stavba čtvercového půdorysu sloužící jako garáž (obr. 118). Objekt byl však podsklepen a díky úpravám terénu se západní a severní zeď suterénu ocitly nad úrovní terénu. Garáž kryla plochá střecha s nízkou atikou (ze tří stran). Přesah střechy na východním průčelí byl vykonzolován pomocí menších stropních trámů. V severozápadním koutě procházelo střechou vysoké komínové těleso. Jižní (hlavní) průčelí prolamovalo jedno obdélné okno a dvoukřídla vrata. Před garáží byl osazen sloupek, který měl snad spojitost s ovládáním vjezdové brány. Při západní stěně garáže bylo osazeno dvouramenné schodiště, které zpřístupňovalo nižší úroveň pozemku (tzv. dvůr). Ve vnější zdi tohoto schodiště byl umístěn vstup do suterénu – kotelny. Tato zeď pokračovala dále směrem k vile jako opěrná zeď (bez pilířů). V přízemí západního průčelí garáže byla osazena trojice oken, přičemž prostřední okno bylo sdružené. Severní průčelí objektu prolamovala dvě okna dělená kovovými profily do šestnácti polí. Vnitřní členění objektu není známo, patrně však odpovídalo dnešnímu členění. Od kotelny musel být oddělen prostor na uhlí, které se sem transportovalo shozem nacházejícím se ve východním průčelí. Přízemí objektu bylo pravděpodobně nečleněné.

Do areálu vily se vstupovalo z komunikace probíhající východně od objektu (obr. 121). Poměrně masivní betonová brána s plochou střechou byla umístěna v ose panského křídla. Její střechu kryl měděný plech. V bráně byl oddělen vstup pro pěší a vjezd pro automobil. Ve hmotě zdiva mezi oběma vstupy bylo skryto pouzdro pro posun jednokřídlových vjezdových vrat. Vrata byla ovládána elektrickým motorem, který byl rovněž vsazen do zdiva brány. K bráně přisedala z vnitřní strany monolitická lavice s oblými rohy. Z exteriérové strany mělo být zdivo z větší části obloženo opaxitovým sklem. Před sklem se měl nacházet nízký betonový květináč. Otvory brány byly uzavírány jednoduchými vertikálně členěnými mřížemi. Do jižní boční zdi brány bylo zapuštěno svítidlo. Mezi přístupovou cestu pro pěší a vozidlo byl vsazen monolitický květináč, který byl ze strany hlavního objektu zakončen obloukem. Na bránu navazoval zděný plot přerušovaný vertikálně členěným mřížovím.

Prostor okolo vily byl vydlážděn a přilehlý travnatý terén členily nízké zídky. Zpevněné plochy byly provedeny z pískovcových kamenných desek. Od brány vedly dva pruhy dláždění do

⁵⁹ Dle fotografií se spíše jedná o přírodní kámen.

prostoru před vilou a garáží. Zádlažba byla na jižní straně směrem k domu ohraničena kamennou zídkou osazenou květinami. Velká zpevněnou plochu před vilou a garáží přerušoval pouze nízký monolitický květináč orientovaný ve směru sever – jih. Při jeho kraji byl osazen již výše zmíněný sloupek, který měl snad spojitost s ovládáním vjezdové brány. Plochu před jižním průčelím tvořila kombinace zádlažby a travnatých ploch. Dvě travnaté plochy se nacházely před západní a východní částí tohoto průčelí. Plocha před rizalitem byla zpevněna a dláždění pokračovalo kolem trávníku na terasu. V ose jižní zdi terasy, která byla částečně osázena květinami, byla před rizalit vsazena trojice pískovcových stupňů. V pokračování této osy byla vystavěna nízká zídka zalamující se v úrovni východního průčelí domu. Z vnější strany tyto prvky lemovala cestička doplněná v místech svažitého terénu schodišti. Třetí velkou dlážděnou plochou byl tzv. dvůr nacházející se mezi opěrnou zdí a východním průčelím hospodářského křídla. Při stěnách obou staveb a ve střední části plochy byly ponechány záhony, zbylou část kryla zadlážděna. Dvůr byl pravděpodobně spojen úzkou cestičkou s prostorem pod západní terasou.

Svah jižně od domu byl upraven do tří terénních stupňů. Před domem tak vznikla poměrně velká rovná plocha, kde se nacházelo umělé prameniště. Ze zpevněných ploch před jižním průčelím pokračovaly jižním směrem do zahrady dvě cestičky. První měla směřovat k prameništi. Druhá cestička se nacházela mezi dvojicí terénních stupňů a směřovala od terasy k japonizující zahradě s jezírkem. Jezírko doplňoval drobný kamenný mostek. Jihovýchodně od něho byla zřízena a osázena skalka. Terén před západní terasou byl téměř rovný. Severozápadně od domu se nacházel svah, který byl opět zformován do dvou terénních stupňů. Svah byl osázen stromky. Pozemek se dále svažoval západním směrem k řece. Sem bylo možné od domu sestoupit po klikatící se pěšině.

Roku 1930 si Zdeněk Sochor nechal postavit na pozemku p.č. 1102 drobný zděný domek na čerpadlo vody pro zalévání zahrady (obr. 84). Jelikož však započal stavět bez patřičného povolení místního stavebního úřadu, byla mu uložena pokuta 50 Kč, která byla poukázána ve prospěch místního chudinského ústavu.⁶⁰ Jednalo se o drobný zděný objekt obdélného půdorysu postavený pod svahem u řeky. Stavba byla kryta sedlovou střechou podporovanou hambalkovým krovem. Uprostřed prostoru osvětlovaného dvojicí oken bylo umístěn motor čerpadla.

Vila byla prezentována v dobovém tisku. V časopisu Stavitel byla stavba stručně popsána a text byl doplněn bohatou obrazovou přílohou (půdorysy přízemí a patra, vizualizace, pohledy na sádrový model a fotografie exteriéru a interiéru domu). Krom jiného jsou zde uvedeny informace o technickém provedení stavby a použitých materiálech – bronzová okna zasklená zrcadlovým sklem, světla zapuštěná do stropu, vesměs elektrické hodiny, vrata na elektrický pohon, pískovcová dlažba z Červeného Kostelce. *„Nábytek v jídelně je z jasanového dřeva, sedací s rákosovými vložkami, desky stolů jsou kryty monelovým plechem; v obývacím a pánském pokoji je ořechový; v I. patře je různobarevně lakován, harmonicky se stěnami pokojů.“* Z plánové dokumentace nevyplývá podíl Josefa Gruse na autorství projektu. Větší část výkresů není signována, zbylá část je až na jednu výjimku označena „Prof. Arch. J. Gočár“. V článku je však uvedeno: *„Celý projekt kreslil v atelieru arch. Josef Grus, který vedl i stavbu a vnitřní úpravu malování.“*⁶¹

⁶⁰ Stavební povolení, 24. září 1930; Vyrozumění o přestupku, 1. října 1930; vše příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁶¹ Gočár, Josef. Vila p. S. Ve Dvoře Králové. In: Stavitel XII, 1931, s. 17-21.

Zdeněk Sochor uprchl před druhou světovou válkou do zahraničí. Továrna byla pronajata německé firmě Junkers. V roce 1946 byla firma začleněna do národního podniku Textilní tiskárny, úpravny a barevny, Dvůr Králové nad Labem, později pojmenovaného Tiba, n.p.⁶² Osud vily v této době není znám. Dle později vyhotovených plánů je zřejmé, že prostory vily byly tehdy adaptovány na kanceláře a bytové jednotky. V suterénu hospodářské části se již jeden byt nacházel. Jeho plocha však byla rozšířena o část prádelny. S touto úpravou souvisí i výměna tamějších kovových posuvných okenních výplní za výplně dřevěné. Přízemí panského křídla bylo rozděleno subtilními příčkami do šesti kanceláří. Patro objektu bylo obytné a dispozice se zde zřejmě neměnila.

Z písemností stavebního úřadu Městského úřadu ve Dvoře Králové nad Labem vyplývá, že nejdéle od roku 1952 sídlila ve vile Správa lesního hospodářství, ředitelství Dvůr Králové nad Labem.⁶³

Se závodem lesního hospodářství jsou spojeny první písemně doložené úpravy vily (obr. 85-95). Podniku sloužil objekt jako administrativní budova a bytové jednotky pro zaměstnance. Projektová dokumentace byla vypracována roku 1964. Zahrnuje opravy rovných střech, demontáž všech ocelových posuvných oken a osazení nových dřevěných oken, drobné vnitřní úpravy a opravu venkovních omítek. Uvedené opravy jsou zdůvodněny porušením izolace rovných střech a nefunkčností systému starých ocelových oken vlivem koroze. Z technických a ekonomických důvodů však nebyly tvory oken v železobetonovém zdivu zvětšovány, ale byla volena okna, která pro stávající otvory vyhovovala. U prosklených stěn byly přizdívány okenní parapety. Při montáži nových oken mělo být zachováno jejich obložení. Prosklené stěny byly nahrazeny trojicemi sdružených oken ve stejné šíři. Prosklená stěna v prvním patře byla vyměněna za dvojici jednokřídlých dveří a dvojici dvoukřídlých oken. Okna v bývalém bytě řidiče byla již v této době dřevěná a byla pouze opatřena novým nátěrem. Po razantním odstranění kovových oken a prosklených stěn zde zbyla pouze tři drobná okénka v ocelových zárubních v suterénu hospodářské části a okna osvětlující točité schodiště.

Z ostatních vnitřních úprav je *zde* uvedeno vybourání visuté mezistropní železobetonové konstrukce v kanceláři (dříve panský pokoj) a zazdívka vstupního prostoru mezi bývalým hospodářským křídlem a chodbou v přízemí. V prvním patře byla bytová jednotka rozdělena do dvou bytů. Celý objekt z exteriéru překryla stříkaná břizolitová omítka. Lepenkové izolace střech byly strženy a byly nahrazeny izolacemi novými.⁶⁴ Provedená stavba byla zkolaudována v roce 1967.⁶⁵

Někdy mezi lety 1967 a 1973 byla postavena přízemní přístavba s pochozí střechou při jihozápadní straně domu (obr. 96-98). Zřízeny zde byly kanceláře a sociální zařízení. V rámci úprav bylo jedno z oken v suterénu přeměněno na dveře. Plánová dokumentace k této akci uložená na stavebním úřadě není datována.⁶⁶

⁶² Havlík, Vlastimil. 1904-2004: k osobnosti zakladatele firmy Josef Sochor, Textilní závody, Dvůr Králové nad Labem a ku příležitosti 100 let závodu 13 Zálabí akciové společnosti TIBA, Dvůr Králové nad Labem (původně Josef Sochor). Česká Skalice: Textilní muzeum, 2004. 20 s.; Havlík, Vlastimil. Josef Sochor, Podnikání a podnikatelé v dějinách východních Čech. 2002 2002, s. 79 – 93; Dusil, Lubomír. S panem Sochozem o firmě Sochor i o Tibě. Zpravodaj Tíby, roč. 33, č. 7-8. Dvůr Králové nad Labem 1990; Bělovská, Libuše. 100 let závodu Zálabí. In: Královédvorské listy XIV. č. 9, s. 2.

⁶³ Určení výše nájemného v domě čp. 1620, 30. ledna 1956, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁶⁴ Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové. Administrativní budova Dvůr Králové, 1964, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁶⁵ Povolení k trvalému užívání, 19. 9. 1967, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁶⁶ Neuveden, nedatováno, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

V roce 1973 byla navržena při jihozápadní straně objektu přízemní přístavba sklad MTZ (obr. 99). Před započítím prací byla provedena úprava terénu – odebrání stávajícího svahu a demontáž stávajícího schodiště včetně kamenné zídky. Vstup do skladu měl být zřízen z exteriéru a nově zřízenými dveřmi ze stávající kanceláře. Před vstupem z exteriéru měly být osazeny schodišťové stupně, které byly předtím získány demontáží původního schodiště.⁶⁷ V rozhodnutí o přípustnosti stavby jsou kromě výše uvedeného skladu uvedeny úpravy v zasedací síni v suterénu (dřívější sklepy) – výměna podlah, odsekání vlhkého zdiva, vložení svislé izolace, doplnění a oprava omítek, osazení nového okna a ventilátoru, úprava stropního podhledu, instalace elektřiny a malby.⁶⁸ Na konci roku 1974 byla přístavba již hotová.⁶⁹

Objekt vily byl v roce 1973 zaměřen (obr. 100-107).⁷⁰ O rok později byla v objektu provedena nová elektroinstalace.⁷¹

Další zprávy se vztahují až k roku 1986, kdy byl vyhotoven nový projekt přízemní přístavby při jihozápadní části stavby (obr. 108-109). Projekt byl vypracován firmou Orgalen pro Městského národního výboru Dvůr Králové nad Labem. V této době byl v objektu umístěn Dům pionýrů a mládeže. Přístavba vybudovaná v roce 1964 byla již v dezolátním stavu a musela být demolována. Zachován byl pouze mladší (nedatovaný) objekt voliér (přístavba při budoucím skleníku). Na jejím místě byla navržena a realizována přístavba nová, obsahující chodbu, dílny, místnost pro autodráhu a sociální zařízení. Dále byl zbudován částečně zapuštěný skleník na místě stávající terasy, hřiště, opěrná zeď, oplocení, komunikace a venkovní kanalizace. Plocha pro hřiště byla vyrovnána a svah nad ním zpevněn opěrnou betonovou zdí. Oplocení kolem hřiště bylo drátěné, povrch komunikace ze silničních panelů uložených do šterkového lože.⁷² Stavební povolení bylo vydáno 17. listopadu téhož roku.⁷³ Provedená stavba byla zkolaudována 30. 1. 1989.⁷⁴

V téže roce byla realizována i rekonstrukce kotelny. Provedeno bylo nové vyzdění komína, opraven byl střešní plášť a fasádní omítka.⁷⁵

V roce 1990 odkoupilo město dřevěnou montovanou chatku a umístilo ji v jihovýchodním koutě zahrady na plotě z dřevěných prachů s betonovou mazaninou. Objekt měl sloužit jako letní klubovna.⁷⁶

Roku 1993 byl byt v hospodářské části domu přeměněn na mládežnickou ubytovnu.⁷⁷ Oprava ploché střechy včetně nové tepelné izolace byla povolena a snad i provedena v roce 2009.⁷⁸

⁶⁷ Okresní stavební podnik Trutnov, projekce. Přístavba skladu MTZ při budově č.p. 1620 ve Dvoře Králové nad Labem, 1973, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁶⁸ Rozhodnutí o přípustnosti stavby, 5. dubna 1973, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁶⁹ Zápis o převzetí stavebních prací, 23. prosince 1974, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁷⁰ Tuzar. Budova č.p. 1620, Dvůr Králové n. L., ul. Spojených národů, 1973, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁷¹ Okresní stavební podnik Trutnov, projekce. Budova č.p. 1620, Dvůr Králové n. L., ul. Spojených národů, elektroinstalace 1973, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁷² Orgalen. Přístavba dílen a výstavba hřiště DPM Dvůr Králové n. L., 1986, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁷³ Stavební povolení, 17. listopadu 1986, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁷⁴ Kolaudační rozhodnutí, 30. ledna 1989, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁷⁵ Zápis z kontrolního dne, 20. července 1989, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁷⁶ Ohlášení drobné stavby, 3. dubna 1990, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁷⁷ Změna účelu užívání, 17. února 1993, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

⁷⁸ Rozhodnutí, 17. února 1993, příruční archiv stavebního odboru MÚ ve DKnL, č.p. 1620.

Vila je v současnosti nesourodou srostlicí hmot z různých časových období. Recentní přízemní dostavby s pultovými střechami jsou „přilepeny“ k původní hmotě zdiva. Ta však naštěstí zůstala z převážné části zachována. Výrazným zásahem do podoby jejího vnějšího pláště bylo uzavření prostoru před hlavním vstupem. Na protilehlé straně byla bohužel zbourána rozlehlá terasa a odtěžena zde byla část svahu. Dvě asymetrická kvadratická tělesa půdorysně tvořící latinský kříž zůstala zachována. Nižší střecha doplněná monolitickou markýzou je sice stále terasou, bohužel však již po poslední její opravě nepochozí. Rovněž zcela zmizely horizontální štěrbiny vizuálně oddělující střešní terasu od zbylé hmoty stavby. Plochy vnějšího pláště již nejsou barevně pojednány, ale jsou opatřeny monochromatickou břizolitovou omítkou. Okenní výplně jsou z velké části recentní. Zachováno zůstalo pouze zalomené pásové okno na schodišti a trojice drobných okének v suterénu. Původní dveřní výplně uzavírající vstupy do objektu jsou dochovány v suterénu a v přízemí východního průčelí hospodářské části.

Ačkoliv objekt prošel množstvím úprav zachovala se zde částečně dispozice a poměrně značná část detailů. Interiér suterénu hlavního křídla není již propojen s nižším křídlem. Dispozice bytu řidiče částečně odpovídá původnímu řešení. V bývalé prádelně se doposud nachází shoz na prádlo. V hlavním křídle nahradila zahradní salónek kancelář, velká sklepní komora byla přestavěna na sál. Dlažby v suterénu se ve velké míře dochovaly (místnosti 0001, 006, 008-012). Pod novodobým linoleem v místnosti 013 se nachází xylolitová podlaha. Na točitém schodišti mezi suterénem a přízemím je doposud položeno původní vínové linoleum se zakrytými hranami kovovými žlábkovanými profily. V místnosti 016 je kletovaný beton. Na záchodě a v bývalé koupelně jsou dochovány bílé keramické obklady. Původní dveřní výplně jsou doposud osazeny v hospodářské části suterénu. V místnosti 0001 jsou deponována tři umyvadla a dvě záchodové mísy, které snad patří k původnímu vybavení vily.

Interiéry obou křídel nejsou ani v přízemí vnitřně propojeny. Panská část byla polootevřený prostor, kde jednotlivé místnosti nebyly od sebe vzájemně striktně odděleny. Snad po válce byl prostor přepřičkován a vytvořeno zde bylo několik kanceláří. Některé prvky interiéru zmizely (zavěšená police v pánském pokoji, stolek na telefon v hale, vybavení předsíně, krby, radiátory), ale některé zde zůstaly zachovány (monolitické police, vestavěná knihovna a skříně s dodatečnými úpravami, vitrína, schodišťové zábradlí, kryty radiátorů). Podlahy v přízemí jsou kryty novými zalištovanými linolei a koberci. Přítomnost starší xylolitové vrstvy se zde nepodařilo odhalit.⁷⁹ Místnosti byly osvětlovány světly, jejichž vnější pláště tvořily omítnuté válce. Dvě tato svítidla se dochovala v místnosti 101.

Dispozice přízemí hospodářského křídla se od doby své výstavby neměnila. Zachovány zůstaly obklady na záchodě a v bývalé kuchyni. Historická dlažba byla zachycena v místnostech 106, 107 a 110, xylolitová podlaha v místnostech 112 a 113. V této úrovni jsou rovněž stále osazeny původní dveřní výplně. V bývalé kuchyni (m. 112) se nachází původní litinový radiátor. V tzv. přípravně oddělené od kuchyně původní prosklenou dřevěnou příčkou doposud stojí velký příborník.

Patro objektu bylo dispozičně upraveno. Úpravy postihly prostory pánského a dámského pokoje a koupelny. Před drobnými místnostmi východně od schodišťové haly byla zřízena chodbička. Dveře mezi halou a točitým schodištěm jsou pouze zastavěny skříněmi. Bývalá koupelna (místnost 205) je doposud obložena keramickými dlaždicemi. Podlahy v patře jsou kryty zalištovanými linolei a koberci, a proto se z důvodu jejich případného poničení ve většině

⁷⁹ Z důvodu možného poškození nových linoleí.

místností nepodařilo odhalit starší podlahové vrstvy. Dlažby v místnostech 203, 204 jsou původní. Původní dveře jsou osazeny v místnostech 202-207, 212 a ve vstupním otvoru na střešní terasu. I v patře se zachovaly prvky z původního vybavení vily – vestavěné skříně, schodišťové zábradlí, litinový radiátor. Bohužel zcela zmizela honosná koupelna. V pokoji paní domu (místnost 209) se však dochovala část vestavěných skříní. Vestavěná skříň se nachází i v místnosti 206. Na točitém schodišti a pod markýzou střešní terasy jsou osazena kulovitá svítidla.

Garáž nacházející se severovýchodně od domu slouží v současnosti jako dílna. Okno v hlavním (jižním) průčelí bylo zazděno a vrata rozšířeny. Změněn byl počet i rozmístění okenních otvorů prolamujících západní průčelí. Opěrná zeď mezi garáží a domem byla podepřena opěrnými pilíři. Stavební úpravy kotelny (suterénu) nejsou známy. V suterénu severní zdi jsou osazeny původní kovové okenní výplně.

Do areálu vily se vstupovalo monolitickou branou s plochou střechou. Brána zůstala doposud zachována a to včetně elektrického pohonu vjezdové brány. Z exteriérové strany byl pouze sejmут obklad z opaxitového skla a nízký betonový květináč. Navazující zděný plot s mřížovým rovněž nedoznal změn.

Prostor okolo vily byl vydlážděn. Novodobé dláždění částečně kopíruje původní zádlažbu. Ze zpevněného prostoru před garáží byl odstraněn monolitický rozměrný květináč i se sousedním sloupkem. V tzv. dvoře (v úrovni suterénu mezi domem a kotelnou) bylo dláždění částečně nahrazeno travnatým povrchem. U jižního průčelí je prostor před rizalitem stejně jako kdysi vydlážděn. Zachována zůstala zatravněná plocha nacházející se východně od rizalitu. Bývalá zatravněná plocha západně od rizalitu byla zastavěna skleníkem.

V prostoru mezi vilou a vjezdem se nachází velmi dobře zachovaná dlažba z pískovcových desek, která je snad původní. Část původní zádlažby se zachovala i před severním průčelím nižšího křídla a před novodobým vchodem ve východní části jižního průčelí. Zde zpevněnou plochu se schodišťovými stupni ještě lemuje kamenná zídka, která se zalamuje a pokračuje dále až k novodobému schodišti. Na druhé straně se nachází kratší zídka, kterou zakončuje drobný záhon. V plánové dokumentaci je zakreslena tato plocha v jiném provedení. Namísto dvou dvojic oddělených stupňů je zde nakresleno schodiště o pěti stupních. Je pravděpodobné, že byla tato plocha v horní části dodatečně přeskládána z původního materiálu. Tomu napovídá zapuštění třetího stupně, jenž je součástí rovné podesty i samotné provedení této podesty (není vyskládána z velkých desek). Při západní zdi garáže se nachází dvouramenné schodiště, které je rovněž původní.

Terén nacházející se jižně od domu nebyl výrazněji dodatečně formován. Velké terénní úpravy jsou spojeny s výstavbou přístaveb. Naštěstí tyto úpravy nezasáhly až do prostoru skalky a přilehlého jezírka. Další velké terénní úpravy byly prováděny v souvislosti s výstavbou hřiště.

7. Uměleckohistorické hodnocení

Vila továrníka Zdeňka Sochora je zcela ojedinělou funkcionalistickou privátní stavbou od Josefa Gočára. Na návrhu se však spolupodílel i architekt Josef Grus, který v té době v Gočárově architektonickém ateliéru působil. Výchozím bodem architektonické práce byl poměrně rozlehlý svažité pozemek s terasou v horní části na okraji města Dvora Králové. Na rozdíl od jeho ostatních privátních staveb vystavěných v tomto duchu zde nebyl limitován žádnými regulativy ani okolní zástavbou. Rovněž finanční prostředky investora a jeho osvícenost umožňovaly architektovi navrhout moderní dům včetně jeho vnitřního vybavení dle společných představ. Díky výše uvedeným aspektům je vila Zdeňka Sochora dle autorů SHP nejzdařilejší realizací privátního bydlení Josefa Gočára z období funkcionalismu.

Architekt zde vytvořil dům, jehož základem je konfigurace velikostně i tvarově rozdílných hmot. Výstavba opěrných zdí, drobných zídek a schodišť umožňovala zajímavé a zároveň citlivé zasazení vily do svažitého terénu. Dvě asymetrická kvadratická tělesa dům funkčně diferencovala. Čisté linie pravých úhlů zde stály v kontrastu s jednoduchými křivkami, přičemž dohromady vytvářely vizuálně sladěný celek. Členění stavby bylo navíc zvýrazněno kontrastně barevně pojednanými plochami.

Interiér domu byl zcela účelně rozvržen. I zde byl použit kontrast pravoúhlých linií a jednoduchých křivek v kombinaci s použitím kontrastních barev. Prostory v přízemí panského křídla byly vzájemně propojeny. Jejich funkční členění bylo řešeno pouze instalací polopříček, sníženým nadpražím, vestavěným mobiliářem či umístěním křesla. Tímto řešením a použitím velkých prosklených stěn vznikl prostor působící otevřeným a vzdušným dojmem. Patro tohoto křídla, kde byly umístěny jednotlivé pokoje, bylo již více uzavřené. Architekt společně s domem navrhl i jeho vybavení, které bylo přímo provázáno se stavbou samotnou. Veškeré skříně a knihovny byly řešeny jako vestavěné, monolitické lavice, police a stolky vystupovaly ze zdí, postele byly umístěny ve výklencích, aby mohly být osvětlovány světlými zabudovanými do snížených stropních podhledů. Pro jednotlivé pokoje byl navržen zvláštní mobiliář souznící s okolním prostorem. Při jeho výrobě byly používány kvalitní a moderní materiály – opaxitové sklo, monelový plech, ořechové a jasanové dřevo,... Interiér byl doplněn koberci z dílny Antonína Kybala.

Panské křídlo bylo v každé úrovni propojeno s hospodářským křídlem. Toto křídlo bylo samozřejmě pojato ve střednějším duchu, avšak i zde byl kladen velký důraz na funkčnost. Do zdi točitého schodiště byla vestavěna šachta shozu na prádlo. Kuchyně a prádelna byly velké moderně vybavené místnosti. Na kuchyň navazovala tzv. přípravná, která přecházela do polouzavřeného koutu jídelny v panském křídle domu. I zde bylo užito vestavěných skříní a monolitických stolů.

Nedílnou součástí domu bylo i jeho technické vybavení. Ve zdi panského křídla byl zbudován již výše zmíněný výtah na jídlo. Celá stavba byla centrálně vytápěna. Kotelna byla umístěna v samostatném objektu garáže nacházející se severovýchodně od domu. Vjezd do areálu vily byl uzavírán vraty na elektrický pohon ovládanými z domu.

Vnitřní prostory vily byly s exteriérem propojeny pomocí instalace rozměrných prosklených stěn. Těmi se vstupovalo na dlážděné terasy. Z nich pak bylo možné pokračovat po cestičkách dále do zahrady. Nacházely se zde rovné travnaté plochy, svažité terény, japonizující zahrada se skalkou a jezírkiem, i shluky keřů a stromů.

Vila Zdeňka Sochora od Josefa Gočára byla postavena v duchu Corbusierových myšlenek, v kterých vyzdvihuje krásu účelových a racionálně řešených inženýrských konstrukcí. Na této

stavbě se plně snoubí estetické a praktické řešení a objekt je tak opravdu možné nazvat „strojem na bydlení“. Josef Gočár zde plně rozvinul své moderní myšlení a i na této stavbě dokázal, že je schopen originálně reagovat na nové architektonické proudy a plnohodnotně konkurovat o generaci mladším architektům.

8. Nejvhodnější detaily a jejich soubory

- původní stavba tvořená dvojicí asymetrických kvadratických těles vystavěných na půdorysu latinského kříže včetně všech částí (monolitická markýza podpíraná dvojicí komínů, tubus točitého schodiště, jižní rizalit)
- původní vnitřní členění objektu
- monolitické police v místnostech 104B, 104D, 104E, 104F, 114
- nášlapné vrstvy podlah v místnostech 0001, 006, 008, 009, 010, 011, 012, 013, točité schodiště, 016, 106, 107, 110, 112, 113, 203, 204
- dřevěné vstupní dveře do místností 0001, 005B, 008, 009, 010, 011, 012, 013, 016, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 212
- zárubeň bývalých dveří do místnosti 014
- shoz na prádlo
- vestavěná vitrína v místnosti 104F
- vestavěná skříň v místnostech 105, 206, 209
- vestavěné skřínky v místnosti 212
- příborník v místnosti 114 a 104C
- dřevěný obklad stěny v místnosti 104A
- kovová zábradelní madla na schodištích
- kovová okna v místnostech 010, 011, 012, 018, 019, na točitém schodišti
- zdobné mříže kryjící niky s radiátory v místnostech 103, 104D, 105
- kovové vstupní dveře do místnosti 106 a na střešní terasu
- litinové radiátory v místnostech 112, 211
- keramický obklad v místnostech 010, 012, 108, 110, 113, 205
- umyvadla a záchodové mísy deponované v místnosti 0001
- elektrická svítidla na vstupních markýzách, střešní markýze a v místnostech 101, 212
- stavba garáže
- vstupní brána včetně vstupních dveří, vjezdových vrat a elektrického pohonu
- monolitický květináč mezi bránou a vilou
- plot do ulice Spojených národů

- pískovcová dlažba mezi vilou a bránou, před severním průčelím nižšího křídla a před novodobým vchodem ve východní části jižního průčelí (včetně kamenných zídek)
- V prostoru mezi vilou a vjezdem se nachází velmi dobře zachovaná dlažba z pískovcových desek, která je snad původní.
- schodiště při západním průčelí garáže
- zbytky skalky a jezírka jihozápadně od vily

Veškeré hodnotné uměleckořemeslné prvky mají samostatné inventarizační karty.

9. Závady

Vila je v současnosti nesourodou srostlicí hmot z různých časových období. Recentní přízemní dostavby s pultovými střechami jsou „přilepeny“ k původní hmotě zdiva. K západní části jižního průčelí je přistavěn skleník. Výrazným zásahem do podoby vnějšího pláště bylo uzavření prostoru před hlavním vstupem. Na protilehlé straně byla kvůli již zmíněným přístavbám zbourána rozlehlá terasa a odtěžena zde byla část svahu. Původní omítky byly nahrazeny monochromatickou stříkanou břizolitovou omítkou. Střešní terasa je nově řešena jako nepochozí.

Většina původních kovových okenních výplní byla odstraněna a nahrazena novými dřevěnými. Část původních dveřních výplní byla rovněž odstraněna.

Dispozice objektu byla částečně upravena. Otvory mezi oběma křídly byly zazděny. Přízemí bývalého panského křídla bylo rozděleno příčkami. Dispozičně upravena byla rovněž západní část patra, přičemž zcela zmizela honosná koupelna. V rámci úprav byly odstraněny některé interiérové prvky - zavěšená police v pánském pokoji, stolek na telefon v hale, vybavení předsíně, krby. Odstraněna byla rovněž většina radiátorů a svítidel.

Ze vstupní brány bylo v minulosti odstraněno opaxitové sklo a betonový květináč.

Původní dláždění v areálu vily bylo odstraněno a v převážné míře bylo nahrazeno betonovými dlaždicemi a asfaltovým povrchem. Před západním průčelím bylo zbudováno hřiště.

Objekt se bohužel v současnosti nachází v celkově nevyhovujícím stavebně technickém stavu. Stavba je využívána jako Dům dětí a mládeže. Její charakter však není pro toto využití příliš vhodný. Kapacita objektu je pro potřeby Domu dětí a mládeže nedostatečná. Zejména úložné prostory jsou značně přeplněny. Část objektu nelze kvůli jeho technickému stavu plnohodnotně užívat (suterén nižšího křídla).

10. Náměty

Stavebně technický stav objektu vyžaduje jeho celkovou obnovu. Před touto obnovou je nutné stanovit jeho další využití. V ideálním případě by mělo dojít k jeho celkové rehabilitaci včetně obnovy již zaniklých prvků. Objekt by pak mohl sloužit jako ukázka soudobého moderního bydlení. Několik objektů tohoto druhu již bylo velice zdařile rekonstruováno a jsou vyhledávaným místem mnoha návštěvníků (např. Vila Tugendhat, Müllerova vila, vila Stiassny).

Odstraněny by měly být recentní přízemní přístavby s pultovými střechami a polozapuštěný skleník. Poté by měla obnovena západní terasa. Uzavřený prostor před hlavním vstupem by měl být znovuotevřen. Břizolitové omítky by měly být sejmuty a obnoveno by mělo být původní barevné řešení objektu. Střešní terasa by měla být opět pochozí.

Stávající nepůvodní okenní a dveřní výplně by měly být odstraněny a měly by být nahrazeny replikami prvků původních.

Objektu by měla být navrácena jeho původní dispozice. Recentní příčky by měly být vybourány a chybějící příčky znovu vyzděny. Stěny by měly být obnoveny v původním barevném řešení. Dojít by mělo i k doplnění chybějících interiérových prvků - zavěšená police v pánském pokoji, stolek na telefon v hale, vybavení předsíně, krby, litinové radiátory, svítidla. Objekt by měl být znovu vybaven původním mobiliářem.

Obnovena by měla být garáž včetně úpravy (vybourání) okenních a dveřních otvorů.

Doplněny by měly být chybějící prvky brány.

Exteriéru by měla být navrácena jeho původní koncepce – úprava terénu, obnova dláždění, obnova japonizující zahrady.

V archivu Národního technického muzea je dochována původní plánová dokumentace stavby včetně návrhů jednotlivých pokojů a dílenské dokumentace uměleckořemeslných prvků. Tato dokumentace umožňuje objekt věrně rehabilitovat.

11. Seznam obrazové a plánové přílohy

11.1. Plány a návrhy

Obr. 1: Vrstevnicový plán stavebního místa pro vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové n. L., M 1:500, únor 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 2: Plán terénních úprav u vily Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové n. L., M 1:100, srpen 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 3: Situace vily Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové n. L., M 1:500, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 4: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, situace, M 1:500, červen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 5: Podklad pro plány předkládané pro stavební povolení vily Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové n. L., základy, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 6: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, suterén, červen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 7: Podklad pro plány předkládané pro stavební povolení vily Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové n. L., přízemí, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 8: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, patro, červen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 9: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, řez AB, červen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 10: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, východní pohled, červen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 11: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, jižní pohled, červen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 12: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, západní pohled, červen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 13: Jeden ze souboru plánů předkládaných pro stavební povolení vily Z. Sochora ve DKnL, severní pohled, červen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Králové, fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 14: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 15: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 16: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 17: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 18: Přízemí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M 1:50, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 19: Patro vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M 1:50, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 20: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové se zakreslením TZB, M1:50, říjen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Kr., fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 21: Přízemí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové se zakreslením TZB, M1:50, říjen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Kr., fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 22: Patro vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové se zakreslením TZB, M1:50, říjen 1928 (SOA v Zámrsku, oblastní odd. v Hradci Kr., fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem ,kart. 89).

Obr. 23: Suterén vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50, říjen 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 24: Patro vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50, říjen 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 25: Řezy vilou pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50, 1:10, říjen 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 26: Severní a západní pohled na vilu pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 27: Jižní a východní pohled na vilu pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 28: Přízemí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové s dílenskými výkresy nábytku, M1:50, 1:5, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 29: Změna v půdorysu patra vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, prosinec 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 30: Přízemí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové se zakreslením jejího vnitřního vybavení, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 31: Patro vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové se zakreslením jejího vnitřního vybavení, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 32: Oplocení vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 33: Zatláždění při vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:500, 1:50, 1:10, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 34: Detail hlavního schodiště vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:25, 1:1, listopad 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 35: Detail schodišťových stupňů a ukončení linolea u zdí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, listopad 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 36: Detail ukončení linolea u zdí vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 37: Kovová okna a dveře vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, 1:1, listopad 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 38: Typy dveří ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, únor 1929 (AAS NTM,

fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 39: Typy železných zárubní dveří ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:1, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 40: Výkres zámečnických prací ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:20, prosinec 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 41: Kovová stěna ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, 1:1, prosinec 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 42: Detail oken na točitém schodišti ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 43: Detail okna ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 44: Sluneční plachta ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 45: Detail zábradlí ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:5, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 46: Kryty radiátorů ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, září 1929 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 47: Prosvětlení stropu v pánském pokoji a železné dveře při vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 48: Návrh haly a jídelny ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové včetně jejich vnitřního vybavení, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 49: Návrh pánského pokoje ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové včetně jeho vnitřního vybavení, M1:20, 1:1, březen 1929 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 50: Návrh snídaňového pokoje ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové včetně jeho vnitřního vybavení, M1:20, květen 1929 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 51: Návrh ložnice ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové včetně jejího vnitřního vybavení, M1:20, 1:10, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 52: Návrh přípravný ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové včetně jejího vnitřního vybavení, M1:10, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 53: Návrh vnitřního vybavení v přízemí hospodářské části vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, červen 1929 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 54: Návrh vestavěných skříní ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:50, 1:10, 1:2, 1:1, prosinec 1928 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 55: Návrh vnitřního vybavení ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 56: Návrh otáčivých zrcadel v koupelně vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 57: Návrh stolů ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:5. 1:1, březen 1929 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 58: Návrh židlí a křesel ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, březen 1929 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 59: Návrh osvětlení ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:2, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 60: Návrh osvětlení ve vile pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:2, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 61: Návrh osvětlovacího tělesa nad postelí, vila pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, M1:10, 1:2, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 62: Návrh hodin do vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, květen 1929 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 63: Návrh hodin do vily pana továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, květen 1929 (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 64: Starší návrh vily továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 65: Návrh vily továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 66 a 67: Návrhy vily továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové s rozdílnou podobou garáže, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 68: Model budoucí vily továrníka Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 69 a 70: Starší návrh haly ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 71: Starší návrh haly ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 72: Starší návrh pokoje ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 73: Starší návrh pokoje ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 74 a 75: Návrhy knihovny ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 76: Návrh knihovny ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 77: Návrh haly ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 78: Návrh haly ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 79: Návrh jídelny a haly ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 80: Návrh vstupu do vily a přípravný v hlavní části vily továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 81: Návrh dámské ložnice ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 82: Návrh pánského pokoje ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 83: Návrh pánského pokoje ve vile továrníka Z. Sochora ve Dvoře Králové, nedatováno (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 84: Plán domku pro čerpadlo na p.č. 1102 pro Zdeňka Sochora, M 1:100, červenec 1930 (SOA v Zámruku, oblastní odd. v Hradci Kr., fond Josef Sochor, v. o. s. Dvůr Králové nad Labem, kart. 89).

- Obr. 85: Situace, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:200, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 86: Suterén starý a nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 87: Přízemí starý a nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 88: I. patro starý a nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 89: Střecha starý a nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 90: Západní a severní pohled starý stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 91: Východní a jižní pohled starý stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 92: Východní a jižní pohled nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 93: Západní a jižní pohled nový stav, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 94: Detaily výměny oken, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 95: Detaily výměny oken, Administrativní budova Dvůr Králové, Technická kancelář Státních lesů Hradec Králové, M 1:50, 1964 (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 96: Půdorys přístavby při západním průčelí, Lesní závod DknL, M1:50, nedatováno, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 97: Severní pohled na přístavbu při západním průčelí, Lesní závod DknL, M1:50, nedatováno, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 98: Západní pohled na přístavbu při západním průčelí, Lesní závod DknL, M1:50, nedatováno, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 99: Přístavba skladu MTZ při budově č.p. 1620 ve Dvoře Králové nad Labem, Státní lesy DknL, půdorys, základy, pohled, řez, , M1:50, prosinec 1972, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 100: Suterén starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50, říjen 1973, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 101: Přízemí starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50, říjen 1973, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 102: I. patro starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50, říjen 1973, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 103: Střecha nad I. patrem starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50, říjen 1973, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 104: Řezy starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50, říjen 1973, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 105: Pohled jižní a západní starý stav, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50, říjen 1973, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).
- Obr. 106: Garáž a kotelna- půdorysy, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50, říjen 1973,

(MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).

Obr. 107: Garáž a kotelna- pohledy a řez, budova č.p. 1620 Dvůr Králové n. L. , Tuzar, M1:50, říjen 1973, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).

Obr. 108: Situace, přístavba dílen a výstavba hřiště DPM Dvůr Králové n. L. , Orgalen, M 1:200, říjen 1986, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).

Obr. 109: Půdorys, přístavba dílen a výstavba hřiště DPM Dvůr Králové n. L. , Orgalen, M 1:50, říjen 1986, (MěÚ Dvůr Králové nad Labem, archiv stavebního odboru).

Obr. 110: Situace, Zaměření stávajícího stavu DDM Dvůr Králové n. L. , Projekční atelier pro dokumentaci, průzkum a obnovu historických staveb 2018.

Obr. 111: Východní průčelí, Zaměření stávajícího stavu DDM Dvůr Králové n. L. , Projekční atelier pro dokumentaci, průzkum a obnovu historických staveb 2018.

Obr. 112: Východní průčelí, Zaměření stávajícího stavu DDM Dvůr Králové n. L. , Projekční atelier pro dokumentaci, průzkum a obnovu historických staveb 2018.

Obr. 113: Severní průčelí, Zaměření stávajícího stavu DDM Dvůr Králové n. L. , Projekční atelier pro dokumentaci, průzkum a obnovu historických staveb 2018.

Obr. 114: Západní průčelí, Zaměření stávajícího stavu DDM Dvůr Králové n. L. , Projekční atelier pro dokumentaci, průzkum a obnovu historických staveb 2018.

Obr. 115: Západní průčelí, Zaměření stávajícího stavu DDM Dvůr Králové n. L. , Projekční atelier pro dokumentaci, průzkum a obnovu historických staveb 2018.

Obr. 116: Pohled na oplocení, Zaměření stávajícího stavu DDM Dvůr Králové n. L. , Projekční atelier pro dokumentaci, průzkum a obnovu historických staveb 2018.

Obr. 117: Pohled na bývalou garáž, Zaměření stávajícího stavu DDM Dvůr Králové n. L. , Projekční atelier pro dokumentaci, průzkum a obnovu historických staveb 2018.

11.2. Ikonografie

Obr. 118: Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem od jihovýchodu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 119: Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem od severovýchodu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 120: Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem z východu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 121: Pohled ze střešní terasy na vstupní bránu vily Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové z východu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 122: Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové od severovýchodu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 123: Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem z jihu (Matysová, Ilona. Vily a rodinné domy Josefa Gočára (diplomová práce), Olomouc 2014).

Obr. 124: Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem z jihu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 125: Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem z jihozápadu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 126: Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem z jihozápadu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 127: Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem ze severozápadu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 128: Pohled na vilu Zdeňka Sochora ve Dvoře Králové nad Labem ze severu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 129: Pohled na terasu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 130: Pohled do předsíně (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 131: Pohled z knihovny do haly (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 132: Pohled z knihovny do haly (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 133: Pohled z jihozápadního koutu haly (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 134: Pohled z jídelny směrem do haly (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 135: Pohled do přípravy (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 136: Kuchyně v hospodářské části domu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 137: Schodiště s chodbou v druhém nadzemním podlaží panské části domu (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 138: Pokoj určený pro snídani ve druhém nadzemním podlaží (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 139: Pánská ložnice ve druhém nadzemním podlaží (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 140: Pánská ložnice ve druhém nadzemním podlaží (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 141: Koupelna ve druhém nadzemním podlaží (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

Obr. 143: Dámská ložnice ve druhém nadzemním podlaží (AAS NTM, fond č. 14 Josef Gočár).

11.3. Fotografická dokumentace

Obr. 144: Pohled na budovu od jihovýchodu (Veselá, 2020).

Obr. 145: Pohled na rezidenční křídlo od severovýchodu (Veselá, 2020).

Obr. 146: Vstup do obslužné části domu v úrovni prvního nadzemního podlaží (Veselá, 2020).

Obr. 147: Pohled na budovu od jihovýchodu (Veselá, 2020).

Obr. 148: Anglický dvorek při jižním rizalitu (Veselá, 2020).

Obr. 149: Pohled na budovu od jihozápadu (Veselá, 2020).

Obr. 150: Pohled na skleník a přístavby jihozápadně od bývalé vily (Veselá, 2020).

Obr. 151: Zádlažba před jižním rizalitem (Veselá, 2020).

Obr. 152: Zádlažba před jižním rizalitem a navazující skleník (Veselá, 2020).

Obr. 153: Přístavby a skleník nacházející se jihozápadně od bývalé vily (Veselá, 2020).

Obr. 154: Pohled na budovu od severozápadu (Veselá, 2020).

Obr. 155: Přístavba nacházející se severozápadně od bývalé vily (Veselá, 2020).

Obr. 156: Pohled na budovu od severozápadu (Veselá, 2020).

Obr. 157: Přístupová lávka a prostor východně od obslužného křídla domu (Veselá, 2020).

Obr. 158: Pohled na budovu od garáže (Veselá, 2020).

Obr. 159: Opěrná zeď mezi budovou a garáží (Veselá, 2020).

Obr. 160: Pohled na střešní terasu od jihozápadu (Veselá, 2020).

Obr. 161: Pohled na střešní terasu od jihovýchodu (Veselá, 2020).

Obr. 162: Střešní terasa s markýzou a vystupující hmotou točitého schodiště (Veselá, 2020).

Obr. 163: Střešní terasa s markýzou a vystupující hmotou točitého schodiště (Veselá, 2020).

Obr. 164: Pohled na markýzu s historickým svítidlem (Veselá, 2020).

Obr. 165: Pohled na střešní plášť markýzy a točitého schodiště (Veselá, 2020).

Obr. 166: Pohled ze střešní terasy na přístupovou lávku a drobnou přístavbu (Veselá, 2020).

Obr. 167: Pohled ze střešní terasy na východní křídlo a přístupovou lávku (Veselá, 2020).

Obr. 168: Pohled do místnosti 0001 (Veselá, 2020).

Obr. 169: Původní dlažba v místnosti 0001 (Veselá, 2020).

Obr. 170: Pohled do východní části místnosti 001 (Veselá, 2020).

Obr. 171: Pohled do západní části místnosti 001 (Veselá, 2020).

Obr. 172: Pohled do jihozápadní části místnosti 001 (Veselá, 2020).

Obr. 173: Pohled do severovýchodní části místnosti 002 (Veselá, 2020).

Obr. 174: Pohled do severní části místnosti 002 (Veselá, 2020).

Obr. 175: Pohled do jižní části místnosti 002 (Veselá, 2020).

Obr. 176: Pohled do západní části místnosti 002 s ustupující zadržkou (Veselá, 2020).

Obr. 177: Pohled do severozápadní části místnosti 003 (Veselá, 2020).

Obr. 178: Pohled do západní části místnosti 003 (Veselá, 2020).

Obr. 179: Pohled do východní části místnosti 003 (Veselá, 2020).

Obr. 180: Pohled do východní části místnosti 003 (Veselá, 2020).

Obr. 181: Pohled do místnosti 004 (Veselá, 2020).

Obr. 182: Schodiště v místnosti 004 (Veselá, 2020).

Obr. 183: Pohled z místnosti 001 do místnosti 005A (Veselá, 2020).

Obr. 184: Pohled do západní části místnosti 005A (Veselá, 2020).

Obr. 185: Pohled do jihovýchodní části místnosti 005A (Veselá, 2020).

Obr. 186: Pohled z místnosti 005A do místnosti 006A (Veselá, 2020).

Obr. 187: Pohled z místnosti 006A do místnosti 006B (Veselá, 2020).

Obr. 188: Strop místnosti 005A (Veselá, 2020).

Obr. 189: Strop místnosti 006B (Veselá, 2020).

Obr. 190: Pohled do místnosti 007 (Veselá, 2020).

Obr. 191: Pohled do místnosti 007 (Veselá, 2020).

Obr. 192: Pohled do jihovýchodní části místností 008 a 009 (Veselá, 2020).

Obr. 193: Pohled z místnosti 009 do místnosti 008 (Veselá, 2020).

Obr. 194: Pohled do severozápadní části místnosti 009 (Veselá, 2020).

Obr. 195: Pohled na podlahu v místnostech 008 a 009 (Veselá, 2020).

Obr. 196: Pohled do západní části místnosti 010 (Veselá, 2020).

Obr. 197: Pohled do východní části místnosti 010 (Veselá, 2020).

Obr. 198: Strop místnosti 010 (Veselá, 2020).

Obr. 199: Komín s větrací mřížkou v místnosti 010 (Veselá, 2020).

Obr. 200: Strop místnosti 011 (Veselá, 2020).

Obr. 201: Strop místnosti 012 (Veselá, 2020).

Obr. 202: Pohled z místnosti 009 do místnosti 012 (Veselá, 2020).

Obr. 203: Pohled do východní části místnosti 013 (Veselá, 2020).

Obr. 204: Pohled do jihozápadní části místnosti 013 (Veselá, 2020).

Obr. 205: Pohled do severozápadní části místnosti 013 (Veselá, 2020).

Obr. 206: Pohled do západní části místnosti 014 (Veselá, 2020).

Obr. 207: Pohled do severovýchodní části místnosti 014 (Veselá, 2020).

Obr. 208: Pohled do západní části místnosti 015 (Veselá, 2020).

Obr. 209: Pohled do východní části místnosti 015 (Veselá, 2020).

Obr. 210: Pohled do východní části místnosti 016 (Veselá, 2020).

Obr. 211: Pohled do západní části místnosti 016 (Veselá, 2020).

Obr. 212: Betonová podlaha v místnosti 016 (Veselá, 2020).

Obr. 213: Pohled do severozápadní části místnosti 016 (Veselá, 2020).

Obr. 214: Pohled do západní části místnosti 020 (Veselá, 2020).

Obr. 215: Pohled do východní části místnosti 020 (Veselá, 2020).

Obr. 216: Pohled do jižní části místnosti 020 (Veselá, 2020).

Obr. 217: Pohled do západní části místnosti 021 (Veselá, 2020).

Obr. 218: Pohled do jihozápadní části místnosti 021 (Veselá, 2020).

Obr. 219: Pohled do severovýchodní části místnosti 021 (Veselá, 2020).

Obr. 220: Pohled do západní části místnosti 022 (Veselá, 2020).

Obr. 221: Pohled do severozápadní části místnosti 022 (Veselá, 2020).

Obr. 222: Pohled do jihovýchodní části místnosti 022 (Veselá, 2020).

Obr. 223: Pohled do západní části místnosti 023 (Veselá, 2020).

Obr. 224: Pohled do jihovýchodní části místnosti 023 (Veselá, 2020).

Obr. 225: Pohled z místnosti 025 do místnosti 024 (Veselá, 2020).

Obr. 226: Pohled do místnosti 032 (Veselá, 2020).

Obr. 227: Pohled do místností 028 a 029 (Veselá, 2020).

Obr. 228: Pohled do severní části místnosti 101 (Veselá, 2020).

Obr. 229: Pohled do jihozápadní části místnosti 101 (Veselá, 2020).

Obr. 230: Pohled z místnosti 102 do místnosti 103 (Veselá, 2020).

Obr. 231: Pohled z místnosti 103 do místnosti 102 (Veselá, 2020).

Obr. 232: Pohled z místnosti 105 do místnosti 104B (Veselá, 2020).

Obr. 233: Pohled ze schodiště do místnosti 104B (Veselá, 2020).

Obr. 234: Pohled z místnosti 104B na schodiště do suterénu (Veselá, 2020).

Obr. 235: Oblá příčka se zděnými policemi v místnosti 104B (Veselá, 2020).

Obr. 236: Dýhový obklad mezi místnostmi 104B a 105 (Veselá, 2020).

Obr. 237: Dřevěná příčka mezi místnostmi 104A a 104B (Veselá, 2020).

Obr. 238: Pohled z místnosti 104B na schodiště do patra (Veselá, 2020).

Obr. 239: Hlavní schodiště do patra (Veselá, 2020).

Obr. 240: Pohled ze schodiště na příčku místnosti 104H (Veselá, 2020).

Obr. 241: Pohled z místnosti 104E do místnosti 104C (Veselá, 2020).

Obr. 242: Pohled z místnosti 104C do místnosti 104D (Veselá, 2020).

Obr. 243: Police v místnosti 104D (Veselá, 2020).

Obr. 244: Strop místnosti 104D (Veselá, 2020).

Obr. 245: Pohled do východní části místnosti 104E (Veselá, 2020).

Obr. 246: Pohled do západní části místnosti 104E (Veselá, 2020).

Obr. 247: Pohled do severovýchodní části místnosti 104E (Veselá, 2020).

Obr. 248: Pohled do jižní části místnosti 104F (Veselá, 2020).

Obr. 249: Pohled do jihozápadní části místnosti 104F s policemi (Veselá, 2020).

Obr. 250: Pohled do severní části místnosti 104F (Veselá, 2020).

Obr. 251: Pohled do jižní části místnosti 104G (Veselá, 2020).

Obr. 252: Pohled do severní části místnosti 104G (Veselá, 2020).

Obr. 253: Police v severovýchodní části místnosti 104G (Veselá, 2020).

Obr. 254: Strop místnosti 104G (Veselá, 2020).
Obr. 255: Pohled z místnosti 104B do místnosti 104H (Veselá, 2020).
Obr. 256: Strop v místnosti 104H (Veselá, 2020).
Obr. 257: Okénko v místnosti 104I (Veselá, 2020).
Obr. 258: Pohled do jihozápadní části místnosti 105 (Veselá, 2020).
Obr. 259: Pohled do západní části místnosti 105 (Veselá, 2020).
Obr. 260: Pohled do severovýchodní části místnosti 105 (Veselá, 2020).
Obr. 261: Pohled do východní části místnosti 106 (Veselá, 2020).
Obr. 262: Pohled do jižní části místnosti 106 (Veselá, 2020).
Obr. 263: Pohled do severní části místnosti 106 (Veselá, 2020).
Obr. 264: Točité schodiště v místnosti 106 (Veselá, 2020).
Obr. 265: Točité schodiště v úrovni suterénu (Veselá, 2020).
Obr. 266: Točité schodiště mezi přízemím a suterénem (Veselá, 2020).
Obr. 267: Točité schodiště mezi patrem a přízemím (Veselá, 2020).
Obr. 268: Dřevěné obložení stěny v místnosti 106 (Veselá, 2020).
Obr. 269: Pohled z místnosti 106 do místnosti 107 (Veselá, 2020).
Obr. 270: Dlažba v místnosti 107 (Veselá, 2020).
Obr. 271: Keramický obklad v místnosti 108 (Veselá, 2020).
Obr. 272: Pohled z místnosti 106 do místnosti 109 (Veselá, 2020).
Obr. 273: Pohled z místnosti 106 do místnosti 110 (Veselá, 2020).
Obr. 274: Pohled do jihozápadní části místnosti 111 (Veselá, 2020).
Obr. 275: Pohled do východní části místnosti 111 (Veselá, 2020).
Obr. 276: Pohled do severozápadní části místnosti 111 (Veselá, 2020).
Obr. 277: Pohled do jihovýchodní části místnosti 112 (Veselá, 2020).
Obr. 278: Pohled do jihozápadní části místnosti 112 (Veselá, 2020).
Obr. 279: Pohled do severovýchodní části místnosti 113 (Veselá, 2020).
Obr. 280: Pohled do severní části místnosti 113 (Veselá, 2020).
Obr. 281: Pohled do jižní části místnosti 113 (Veselá, 2020).
Obr. 282: Pohled do jihovýchodní části místnosti 114 (Veselá, 2020).
Obr. 283: Pohled do severní části místnosti 114 (Veselá, 2020).
Obr. 284: Pohled do severozápadní části místnosti 114 (Veselá, 2020).
Obr. 285: Pohled z místnosti 201A na schodiště (Veselá, 2020).
Obr. 286: Pohled do severovýchodní části místnosti 201A (Veselá, 2020).
Obr. 287: Pohled do západní části místnosti 201A (Veselá, 2020).
Obr. 288: Pohled do jižní části místnosti 201B (Veselá, 2020).
Obr. 289: Pohled do severní části místnosti 201B (Veselá, 2020).
Obr. 290: Pohled do západní části místnosti 201C (Veselá, 2020).
Obr. 291: Pohled do východní části místnosti 201C (Veselá, 2020).
Obr. 292: Pohled do jižní části místnosti 201C (Veselá, 2020).
Obr. 293: Pohled z místnosti 208 do místnosti 201D (Veselá, 2020).
Obr. 294: Pohled do stropu místnosti 201D (Veselá, 2020).
Obr. 295: Okénko v místnosti 202 (Veselá, 2020).
Obr. 296: Pohled z místnosti 201B do místnosti 202 (Veselá, 2020).
Obr. 297: Podlaha v místnosti 203 (Veselá, 2020).
Obr. 298: Okénko v místnosti 203 (Veselá, 2020).

Obr. 299: Pohled z místnosti 201C do místnosti 204 (Veselá, 2020).
 Obr. 300: Pohled z místnosti 201C do místnosti 205 (Veselá, 2020).
 Obr. 301: Pohled do západní části místnosti 205 (Veselá, 2020).
 Obr. 302: Pohled do jižní části místnosti 206 (Veselá, 2020).
 Obr. 303: Pohled do severovýchodní části místnosti 206 (Veselá, 2020).
 Obr. 304: Pohled do jižní části místnosti 207 (Veselá, 2020).
 Obr. 305: Pohled do severní části místnosti 207 (Veselá, 2020).
 Obr. 306: Pohled do jihozápadní části místnosti 208 (Veselá, 2020).
 Obr. 307: Pohled do severovýchodní části místnosti 208 (Veselá, 2020).
 Obr. 308: Pohled do jihovýchodní části místnosti 209 (Veselá, 2020).
 Obr. 309: Pohled do severovýchodní části místnosti 209 (Veselá, 2020).
 Obr. 310: Pohled do severozápadní části místnosti 209 (Veselá, 2020).
 Obr. 311: Pohled do jihozápadní části místnosti 209 (Veselá, 2020).
 Obr. 312: Pohled do jižní části místnosti 210 (Veselá, 2020).
 Obr. 313: Pohled do severní části místnosti 210 (Veselá, 2020).
 Obr. 314: Pohled do severozápadní části místnosti 211A (Veselá, 2020).
 Obr. 315: Pohled do jihovýchodní části místnosti 211A (Veselá, 2020).
 Obr. 316: Pohled do jihozápadní části místnosti 211A (Veselá, 2020).
 Obr. 317: Pohled do jižní části místnosti 211A (Veselá, 2020).
 Obr. 318: Pohled z místnosti 211A do místnosti 211B (Veselá, 2020).
 Obr. 319: Pohled do západní části místnosti 211B (Veselá, 2020).
 Obr. 320: Pohled do severní části místnosti 211B (Veselá, 2020).
 Obr. 321: Pohled z terasy na garáž (Veselá, 2020).
 Obr. 322: Pohled na hlavní (jižní) průčelí garáže (Veselá, 2020).
 Obr. 323: Pohled na dřevěné kolny nacházející se východně od garáže (Veselá, 2020).
 Obr. 324: Pohled z místnosti 017 do prostoru pod schody (Veselá, 2020).
 Obr. 325: Pohled do prostoru pod schody (Veselá, 2020).
 Obr. 326: Pohled do severní části místnosti 018 (Veselá, 2020).
 Obr. 327: Pohled do jižní části místnosti 018 (Veselá, 2020).
 Obr. 328: Pohled do severní části místnosti 019 (Veselá, 2020).
 Obr. 329: Pohled do jižní části místnosti 019 (Veselá, 2020).
 Obr. 330: Sklepní okénko ve východní zdi místnosti 019 (Veselá, 2020).
 Obr. 331: Pohled do severní části místnosti 115 (Veselá, 2020).
 Obr. 332: Pohled do jihovýchodní části místnosti 115 (Veselá, 2020).
 Obr. 333: Pohled na vjezdovou a vstupní bránu do areálu vily (Veselá, 2020).
 Obr. 334: Pohled na bránu z areálu vily (Veselá, 2020).
 Obr. 335: Pohled na betonovou lavici s oblými rohy při bráně (Veselá, 2020).
 Obr. 336: Dřevěná stavba umístěná v jihovýchodní části zahrady (Veselá, 2020).
 Obr. 337: Kamenná dlažba před vjezdovou bránou (Veselá, 2020).
 Obr. 338: Zbytek původní dlažby před severním průčelím nižšího křídla (Veselá, 2020).
 Obr. 339: Dlážděná cesta před jižním průčelím (Veselá, 2020).
 Obr. 340: Schodiště při západním průčelí garáže (Veselá, 2020).

11.4. Grafické vyhodnocení

Výkres č.: 1.1. –Stavební vývoj a památkového hodnocení objektu, I. PP, M 1:100

Výkres č.: 1.2. – Stavební vývoj a památkové hodnocení objektu, I. NP, M 1:100

Výkres č.: 1.3. – Stavební vývoj a památkové hodnocení objektu, II. NP, M 1:100